

Orion – łazik marsjański na ERC

- Grono doktorów honoris causa i honorowych profesorów Politechniki Lubelskiej powiększyło się
- Jubileusze Wydziałów Budownictwa i Architektury oraz Zarządzania
- Pół wieku ze sportem
- Dotrzymujemy kroku zmianom – 50 lat SJO PL
- Przed nami szereg wyzwań – rozmowa z kanclerzem Uczelni
- Nowe kierunki kształcenia

Święto Politechniki Lubelskiej

Fot. Marek Wójtowicz/SAF PL

Bieg o Puchar Dziekana Wydziału Mechanicznego

Fot. M. Mazurek/SAF PL

Drodzy Czytelnicy!

Politechnika ma kolejnych doktorów honoris causa. Podczas święta naszej Uczelni tym tytułem zostali uhonorowani dwaj uczeni: prof. Tomasz Kapitaniak z Politechniki Łódzkiej oraz prof. Janusz Kowal z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, którzy od wielu lat współpracują z Politechniką Lubelską.

Również rektor naszej Uczelni prof. Piotr Kacejko został uhonorowany tytułem doktora honoris causa przez Tarnopolski Narodowy Uniwersytet Techniczny na Ukrainie. Ukraińska uczelnia doceniła zaangażowanie rektora w rozwój współpracy nie tylko w obszarach nauki i edukacji, a także w szczególności wzmocnienia mobilności naukowców i studentów. Serdecznie gratulujemy!

W czerwcu br. powiększyło się grono Honorowych Profesorów PL o 4 nazwiska – prof. Anny Sobotki, prof. Andrzeja Flagi (oboje byli pracownikami Politechniki Lubelskiej) oraz prof. Marii Nowickiej-Skowron, prof. Jana Stachowicza. Uroczystości nadania tego tytułu związane były z jubileuszami Wydziału Budownictwa i Architektury (50 lat) oraz Wydziału Zarządzania (40 lat).

Wśród istotnych wydarzeń z ostatnich kilku miesięcy należy wspomnieć o Jubileuszu Studium Języków Obcych, które od kilkudziesięciu lat rozwija umiejętności językowe naszych studentów. Sprawność w posługiwaniu się językami obcymi to w obecnych czasach konieczność. Studium kładzie nacisk nie tylko na naukę języków w podstawowym zakresie, ale również oferuje studentom zajęcia np. z języka biznesowego, technicznego, wykorzystując przy tym nowoczesne metody nauczania. Dodatkowo SJO posiada uprawnienia do przeprowadzania międzynarodowych certyfikowanych egzaminów, co bardzo sobie cenią studenci.

50-letnim „stażem” mogą się pochwalić także Akademicki Związek Sportowy oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Sport zawsze odgrywał dużą rolę na naszej Uczelni i był jej integralną częścią. W Studium pracują wysokiej klasy trenerzy wielu dyscyplin – mamy prawie 20 sekcji sportowych!, a nasi studenci odnoszą sukcesy i są medalistami różnorodnych zawodów i mistrzostw. Trzymamy kciuki, by zdobywali ich jeszcze więcej.

Mamy nadzieję, że odnoszeniu kolejnych sukcesów sportowych będzie sprzyjać wyremontowana hala sportowa, której modernizacja rozpoczęła się w lipcu. Stan dotychczasowej sali pozostawiał wiele do życzenia i konieczne było zapewnienie naszym studentom dobrych warunków do treningów.

O przebiegu remontu hali sportowej i pojawiających się przeszkodach opowiada nowy kanclerz Politechniki Lubelskiej Wiesław Sikora – w tekście „Przed nami szereg wyzwań”. Zdradza nam również plany inwestycyjne na kolejne lata. Jeśli chcą Państwo jeszcze dowiedzieć się, co sądzi o pełnieniu funkcji kanclerza i stojących przed nim zadaniach, albo opiniach o „przeroście” liczby pracowników administracyjnych, zapraszamy do lektury artykułu.

Redakcja

Fotografia na okładce pochodzi ze zbiorów Koła Naukowego „Microchip”.

Spis treści

Wydarzenia	
Święto Politechniki z nowymi doktorami honoris causa	4
Tytuł doktora honoris causa dla rektora Politechniki Lubelskiej	5
Obchody 50-lecia Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej ...	6
Specjaliści od zarządzania	10
Dotrzynamy kroku zmianom. 50 lat Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej	11
Pół wieku ze sportem na PL	14
Uczelnia otworzyła nowe laboratoria	14
Awans Politechniki Lubelskiej w rankingu „Perspektyw”	15
Wizyta studyjna w Brukseli	16
Hiszpańska visiting professor	16
Przed nami szereg ważnych wyzwań... ..	16
Nauka i ludzie	
Doktorzy honoris causa	
Prof. dr hab. inż. Tomasz Kapitaniak	19
Prof. dr hab. inż. Janusz Krzysztof Kowal	19
Honorowi profesorowie PL	
Prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga	20
Prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron	21
Prof. dr hab. inż. Anna Sobotka	23
Prof. dr hab. inż. Jan Stachowicz.....	24
Z tytułem profesora	24
Prof. dr hab. inż. Oleksandra Hotra	24
Prof. dr hab. inż. Stanisław Skowron	25
Rozwój kadry na Wydziale Zarządzania.....	27
„Zielony Laur” dla naszego profesora	27
Nasi profesorowie w gremiach naukowych	27
Stukrotnie zwiększyli prędkość przesyłania danych	28
Konferencje, sympozja, seminaria	
Bezpieczeństwo pracy w budownictwie	28
Drewniana architektura wernakularna. Problemy ochrony i zagospodarowania ..	29
Międzynarodowa aktualizacja materiałów dydaktycznych – „Informatyka jako druga kompetencja”	30
O rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw	31
Rozwój regionu i organizacji wyzwaniem dla nauk o zarządzaniu	31
Nowe trendy w zarządzaniu	32
Wokół dydaktyki	
Inżynier od bezpieczeństwa	33
Zawód: finansista, czyli świat finansów i rachunkowości	35
Umiejętności kształcenia na Wydziale Zarządzania	36
Biblioteka	
Bibliotekarz dziedzinowy – specjalista, przewodnik, partner	37
Design na miarę Biblioteki	38
Biblioteka PL wśród wyróżnionych na XII Lubelskim Festiwalu Nauki	39
Studenci i doktoranci	
Nowe wykłady w ramach International Seminars on Computer Science	40
Wpływ IT na zmiany społeczne w organizacji	41
Wyjazd studyjny do Bytomia	41
Nagrody za kreatywność	42
Orion – łazik marsjański na ERC	42
Politechnika uczelnia dla wszystkich	43
Czy Generacji Y potrzebne jest Biuro Karier?	45
Rozmowa z doradcą może być bardzo motywująca	46
Praca w Biurze Karier – okiem stażystki	46
Kultura i życie studenckie	
Przestrzeń tańca	47
Nowa dekada z folklorem.....	50
Sport	
Medale! Medale! – Wspaniałe sukcesy sportowców PL.....	52
BEZ FAULA broni tytuł w rozgrywkach LMPL	53
Pożegnanie	
Prof. dr hab. inż. Jan Marian Olchowik (1954-2015)	54
Media o Politechnice Lubelskiej	55

Święto Politechniki z nowymi doktorami honoris causa

Prof. Tomasz Kapitaniak z Politechniki Łódzkiej oraz prof. Janusz Kowal z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie otrzymali tytuły doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej. Uroczystość odbyła się 13 maja 2015 r. w dzień Święta Uczelni.

Dnia 13 maja 1953 r. Uchwałą Rady Ministrów Nr 341 utworzona została w Lublinie Wieczorowa Szkoła Inżynierska. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1965 r. Wieczorowa Szkoła Inżynierska przekształcona została w Wyższą Szkołę Inżynierską, a następnie Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1977 r. w Politechnikę Lubelską. Nawiązując do tych wydarzeń, Senat Politechniki Lubelskiej Uchwałą z dnia 3 lipca 2003 r. ustanowił dzień 13 maja Świętem Politechniki Lubelskiej.

Prof. Tomasz Kapitaniak jest kierownikiem Katedry Dynamiki Maszyn Politechniki Łódzkiej. Jego specjalności naukowe to dynamika maszyn i teoria drgań. Od 2003 r. jest członkiem Komitetu Mechaniki PAN (*życiorys zawodowy na str. 19*)

Ponad 20-letnia współpraca Pana Profesora z Wydziałem Mechanicznym PL zaowocowała licznymi seminariami, spotkaniami i dyskusjami naukowymi – podkreślał w laudacji prof. Jerzy Warmiński. Wspierał rozwój naszych pracowników w zakresie mechaniki, aktywnie wspomagając realizację prac habilitacyjnych w dyscyplinie mechanika obronionych na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej. Był recenzentem dorobku naukowego pracowników Wydziału Mechanicznego PL, recenzentem prac habilitacyjnych oraz prac doktorskich.

Prof. Janusz Kowal kieruje Katedrą Automatykacji Procesów na AGH. Jest specjalistą w zakresie dynamiki układów mechanicznych, wibroakustyki, automatyki oraz sterowania układów i struktur mechanicznych. Od roku 2012 jest członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, gdzie pełni funkcję Sekretarza Sekcji VI Nauk Technicznych. (*życiorys zawodowy na str. 20*)

Współpraca Profesora z pracownikami Wydziału Mechanicznego trwa już ponad 15 lat – mówił podczas uroczystości prof. Marek Opielak, promotor doktoratu. Udzielał konsultacji w sprawach awansów naukowych pracowników i uprawnień Wydziału, będąc recenzentem dorobku naszych pracowników podczas postępowań o ich tytuły i stopnie naukowe. Wielokrotnie recenzował wnioski Politechniki Lubelskiej dla NCBiR oraz NCN. Obecnie uczestniczy w realizowanym przez pracowników Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej i Politechniki Śląskiej projekcie „Dolina Mechatroniki”.

Tradycyjnie podczas Święta odbyła się uroczysta promocja 20 doktorów:

1. Dr inż. Katarzyna BIRUK-URBAN
2. Dr inż. Łukasz JEDLIŃSKI
3. Dr inż. Tomasz SZOT
4. Dr inż. Mariusz KŁONICA

5. Dr inż. Jakub MATUSZAK
6. Dr inż. Jakub SZABELSKI
7. Dr inż. Grzegorz BARAŃSKI
8. Dr inż. Daniel GAJDA
9. Dr inż. Krzysztof KISIEL
10. Dr inż. Joanna KOZIEŁ
11. Dr inż. Sebastian STYŁA
12. Dr inż. Piotr POPIEL
13. Dr inż. Jacek MAJCHER
14. Dr inż. Mariusz SZYMANEK
15. Dr inż. Zbigniew OMIOTEK
16. Dr inż. Anna MUSZ
17. Dr inż. Magdalena ZDEB
18. Dr inż. Andrzej WEREMCZUK
19. Dr inż. Ireneusz ZAGÓRSKI
20. Dr inż. Paweł PIEŚKO.

Na doktorat z roku na rok decyduje się coraz więcej osób (fot. M. Wójtowicz / SAF PL)

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie dyplomów doktorom habilitowanym (11 osób). Dyplomy otrzymali:

1. Dr hab. inż. Paweł WĘGIEREK
2. Dr hab. inż. Joanna PAWŁAT
3. Dr hab. inż. Dariusz CZERWIŃSKI
4. Dr hab. inż. Henryk BANACH
5. Dr hab. inż. Piotr MILLER
6. Dr hab. inż. Ryszard GOLEMAN
7. Dr hab. inż. Andrzej SMOLARZ
8. Dr hab. inż. Mariusz JASIŃSKI
9. Dr hab. inż. Emil SASIMOWSKI
10. Dr hab. inż. Tomasz DYŁ
11. Dr hab. inż. Bernard POŁEDNIK.

Zgodnie z tradycją akademicką uroczystym aktem promocji potwierdzono nadanie stopnia dr i dr hab. (fot. Marek Wójtowicz / SAF PL)

Zgodnie z Uchwałą Senatu PL z dnia 3 lipca 2003 r. w dniu Święta PL osoby, którym zostały nadane poza Uczelnią tytuły profesora, stopnie naukowe doktora habilitowanego i stopnie doktora, otrzymały listy gratulacyjne.

Tytuł naukowy profesora otrzymali:

Pani prof. dr hab. Marzenna DUDZIŃSKA
Pan prof. dr hab. inż. Grzegorz LITAK
Pan prof. dr hab. inż. Stanisław SKOWRON.

Stopień naukowy doktora habilitowanego poza Uczelnią otrzymali:

Pan dr hab. inż. Grzegorz GLISZCZYŃSKI
Pani dr hab. inż. Magdalena RZEMIENIAK
Pan dr hab. Mariusz ŚNIADKOWSKI.

Stopień naukowy doktora poza Uczelnią otrzymali:

Pani dr inż. Monika OSTAPIUK
Pani dr Katarzyna TRĄBKA-WIECŁAW.

Iwona Czajkowska-Deneka

Tytuł doktora honoris causa dla rektora Politechniki Lubelskiej

Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Piotr Kacejko otrzymał 22 maja 2015 r. tytuł doktora honoris causa Tarnopolskiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego na Ukrainie. Wyjazd rektora na Ukrainę związany był z jubileuszem 55-lecia utworzenia tarnopolskiej uczelni.

Tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu w Tarnopolu to dla mnie ogromne wyróżnienie – mówi prof. Piotr Kacejko. W karierze akademickiej zdobywa się stopnie naukowe, ale tytuł doktora honoris causa, którego nadawanie rozpoczęto na słynnym Univeristy of Oxford jako połączenie tytułu naukowego i tytułu honorowego, to prawdziwa nobilitacja. Taki zaszczyt spotkał mnie po raz pierwszy.

Przyznany rektorowi tytuł jest ukoronowaniem wieloletniej współpracy PL z ukraińską uczelnią. Docenione zostało zaangażowanie prof. Piotra Kacejko w rozwój wzajemnej współpracy w obszarach nauki i edukacji, w szczególności wzmocnienia mobilności naukowców i studentów. Obecnie na PL studiuje 29 studentów z tarnopolskiej uczelni.

Nie jest możliwa kariiera akademicka bez kontaktów z innymi ośrodkami, w szczególności zagranicznymi – podkreśla rektor Kacejko. Wyjazd do innego kraju, do innego uniwersytetu w celu uzyskania dodatkowego wykształcenia, zdobycia stopnia naukowego czy uczestnictwa w badaniach to obecnie standard.

Wizyta była również okazją do podsumowania dotychczasowych kontaktów między uczelniami oraz zainicjowania

Uroczystość nadania doktora honoris causa prof. Piotrowi Kacejko, rektorowi Politechniki Lubelskiej

nowych projektów. Obie strony duże znaczenie przywiązują do realizacji studiów II stopnia na wydziałach PL według programu podwójnego dyplomu. Ważnym obszarem jest również organizacja wspólnych konferencji i sympozjów. Rozmowy ze stroną ukraińską dotyczyły ponadto nawiązania współpracy w zakresie studiów doktoranckich oraz udziału w programie Erasmus+.

Ponadto rektor wziął udział w spotkaniu ze studentami uniwersytetu zainteresowanymi studiami magisterskimi na Politechnice Lubelskiej w ramach programu podwójnego dyplomu. Spotkał się również z uczniami szkół średnich w Kamieńcu Podolskim, którzy planują kształcić się na lubelskiej uczelni.

Iwona Czajkowska-Deneka

Obchody 50-lecia Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej

Historia i dzień dzisiejszy

Minęło właśnie 50 lat od chwili, gdy 1 lipca 1965 r. roku minister szkolnictwa wyższego powołał Wydział Budownictwa Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Początki funkcjonowania Wydziału nie były łatwe. Dopiero wzniesienie własnej siedziby i uzyskanie przez pracowników Wydziału pierwszych stopni doktorskich w latach 70., a następnie pierwszych habilitacji w latach 80. XX wieku stały się stabilną bazą dla rozwoju tej jednostki.

Wydział zmieniał się przez lata. Pierwotnie kształcił inżynierów budownictwa i inżynierów instalacji sanitarnych, a obecnie pod nazwą Wydział Budownictwa i Architektury (po usamodzielnieniu się Wydziału Inżynierii Środowiska w 2004 r.) kształci inżynierów budownictwa i inżynierów architektów. Dzięki remontowi i rozbudowie, dofinansowanym z Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej, jest obecnie nowoczesnym ośrodkiem edukacyjnym i badawczym. Na Wydziale prowadzone są szerokie badania naukowe, a ich efektem jest uzyskanie kategorii „A” w ostatniej ewaluacji jednostek naukowych. Można to uznać za ukoronowanie pięćdziesięcioletniej historii Wydziału.

„Złoty” jubileusz stał się okazją, aby spojrzeć na Wydział z perspektywy mijających lat – na jego historię i ludzi, którzy tę historię tworzyli, a także na jego dzisiejsze miejsce w regionie i Polsce. 50 lat istnienia Wydziału to ponad 500 osób, które tu pracowały, i ponad 10 tysięcy absolwentów, którzy zasilili kadry budownictwa w całej Polsce – można ich spotkać w każdej większej firmie budowlanej, w biurach projektowych na całym świecie, w instytutach badawczych oraz w instytucjach samorządowych i państwowych.

Obecnie na Wydziale pracuje 148 osób, w tym 100 nauczycieli akademickich i 48 pracowników niebędących nauczycielami. Wśród nauczycieli jest 5 profesorów, 10 doktorów habilitowanych, 50 doktorów i 35 magistrów. W strukturze Wydziału funkcjonuje 12 jednostek organizacyjnych, w tym dziewięć katedr, dwa laboratoria i Samodzielna Pracownia Architektoniczna.

Władze Wydziału na kadencję 2012-2016. Od lewej: dr hab. inż. Wojciech Franus, prof. PL – prodziekan ds. ogólnych i nauki, dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa, prof. PL – dziekan, dr inż. Anna Życzyńska – prodziekan ds. studenckich

Obecnie na Wydziale studiuje ok. 1600 osób, w tym na kierunku budownictwo na studiach stacjonarnych ok. 730 osób, na studiach niestacjonarnych ok. 420 osób; na kierunku architektura na studiach stacjonarnych ok. 350 osób. Wśród studentów jest 80 obcokrajowców, głównie obywateli Ukrainy, a 44 osoby studiują na Wydziale w ramach wymiany międzynarodowej.

Jubileusz

Jubileusz stał się również okazją do spotkania obecnych i byłych pracowników Wydziału i serdecznego wspomnienia tych, którzy odeszli. Zgromadził przyjaciół Wydziału z całej Polski oraz jego absolwentów, którzy z sentymentem przybyli w progi swojej Uczelni i Wydziału. Obchody jubileuszowe, które odbyły się w dniach 11-26 czerwca 2015 r., były wielowątkowe. Były to nie tylko spotkania towarzyskie, ale także wydarzenia naukowe – konferencja, posiedzenie Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz nadanie tytułów Honorowego Profesora Politechniki Lubelskiej.

Spotkania studentów i pracowników

Spotkanie studentów i pracowników rozpoczęli aktualni studenci WBiA PL, bawiąc się w dniu 11 czerwca br. na pikniku, który został przygotowany przez samorząd studencki Wydziału przy współudziale Fundacji Rozwoju PL. Piknik odbył się na terenach zielonych Politechniki Lubelskiej, a uczestniczyło w nim ponad 650 osób.

Piknik studentów WBiA (fot. K. Głęb)

Spotkanie byłych i obecnych pracowników Wydziału w dniu 12 czerwca br. rozpoczęła msza św. w Kościele Przemienienia Pańskiego przy ul. Nadbystrzyckiej 40 w Lublinie. Miała ona z jednej strony charakter dziękczynny za 50 lat istnienia Wydziału, ale także modlono się za tych studentów i pracowników, którzy już odeszli – ponad 40 zmarłych pracowników wymieniono z imienia i nazwiska.

Następnie uczestnicy spotkania przeszli do budynku Wydziału, gdzie władze dziekańskie przedstawiły historię i teraźniejszość Wydziału. Starsi pracownicy opowiadali o swojej pracy na Wydziale, przekazując jednocześnie młodzieży przesłanie, którym kierowali się, poświęcając swój czas dla studentów i Wydziału. Wieczór, w którym uczestniczyło ponad 150 osób, uświetnił występ artystów Teatru Muzycznego w Lublinie i Filharmonii Lubelskiej.

Kuluarowe rozmowy podczas spotkania byłych i obecnych pracowników Wydziału (fot. K. Głąb)

Konferencja naukowo-szkoleniowa „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie”

W dniu 25 czerwca br. odbyła się Konferencja naukowo-szkoleniowa „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie”, zorganizowana wspólnie z Okręgowym Inspektoratem Pracy w Lublinie. W Konferencji wzięło udział około 120 osób reprezentujących środowisko naukowe, firmy budowlane oraz organy Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego i Państwowej Inspekcji Pracy. Referaty obejmowały problematykę bezpieczeństwa podczas prac budowlanych i zapobiegania wypadkom przy pracy w budownictwie, w tym także na rusztowaniach budowlanych. W związku z różnorodnością czynników wpływających na bezpieczeństwo pracy w budownictwie, wśród osób referujących znaleźli się przedstawiciele takich instytucji, jak: Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, Państwowa Inspekcja Pracy, Centralny Instytut Ochrony Pracy, Instytut Medycyny Pracy z Łodzi, Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego, Politechnika Lubelska i Politechnika Białostocka. Referaty zostały zebrane i wydane w formie książkowej.

Sala obrad konferencji „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie” (fot. PIP)

Spotkanie okolicznościowe z bankietem jubileuszowym

Głównym punktem obchodów było spotkanie jubileuszowe w dniu 25 czerwca br., które odbyło się w hotelu Victoria. Spotkanie, w którym uczestniczyło ponad 200 osób, zaszczylił swą obecnością m.in. rektor Politechniki Lubelskiej – prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko oraz rektor Politechniki Poznańskiej – prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski, kilkunastu dziekanów i prodziekanów z uczelni, na których prowadzone są kierunki budownictwo i architektura, oraz dziekani innych wydziałów PL, a także prof. dr hab. inż. Wojciech Radomski, przewodniczący KILiW PAN. Przybył także Stanisław Żmijan, poseł na Sejm RP, dr inż. Jacek Szer, zastępca Głównego Inspektora

Nadzoru Budowlanego. Artur Szymczyk, zastępca prezydenta m. Lublin reprezentował władze miasta, Waldemar Rudnicki reprezentował Urząd Marszałkowski, a władze województwa reprezentował Piotr Matyś. Z Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa przybył honorowy prezes PIIB – prof. dr hab. inż. Zbigniew Grabowski oraz wiceprezes Joanna Gieroba. Lubelską Okręgową Izbę Architektów RP reprezentował Kazimierz Kraczoń. W uroczystości uczestniczyli także przedstawiciele Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa – przewodniczący Ryszard Trykosko i sekretarz generalny Wiktor Piwkowski oraz Stowarzyszenia Architektów Polskich – Bartłomiej Kożuchowski. Przybyli także przedstawiciele wielu firm i instytucji Lubelszczyzny współpracujących z Wydziałem oraz przedstawiciele budowlanego środowiska naukowego z całej Polski.

Na wstępie dr hab. inż. Ewa-Błazik-Borowa, prof. PL, dziekan WBiA PL powitała przybyłych gości, po czym wraz z prodziekanami – dr hab. inż. Wojciechem Franusem, prof. PL i dr inż. Anną Życzyńską przedstawiła historię i aktualne informacje o Wydziale. Następnie przemówił rektor PL prof. Piotr Kacejko. Także wielu gości zabierało głos, składając gratulacje i życzenia dalszego rozwoju Wydziału. Na koniec części oficjalnej wystąpił Chór Politechniki Lubelskiej pod dyrekcją prof. Elżbiety Krzemińskiej. Wieczór jubileuszowy zakończony został uroczystym bankietem połączonym z występem Formacji Tańca Towarzyskiego „Gamza”, działającej przy PL, a prowadzonej przez pana Piotra Mochola.

Goście zebrani na spotkaniu jubileuszowym (fot. K. Głąb)

Posiedzenie Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN

W dniu 26 czerwca br. odbyło się posiedzenie Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk. Ponad 30 wybitnych naukowców z dyscypliny budownictwo przyjechało na zaproszenie władz WBiA PL, aby obradować w Lublinie. W czasie spotkania referat merytoryczny pt. „Techniczne aspekty rewaloryzacji zabytkowego klasztoru oo. Dominikanów w Lublinie” wygłosiła dr hab. inż. Anna Halicka, prof. PL.

Posiedzenie KILiW PAN (fot. K. Głąb)

Nadanie tytułów Honorowego Profesora Politechniki Lubelskiej

W dniu 26 czerwca br. odbyła się bardzo podniosła uroczystość. Dwóch byłych profesorów Wydziału BiA Politechniki Lubelskiej otrzymało, nadane przez Senat PL, tytuły honorowego profesora Politechniki Lubelskiej. Są to: prof. dr hab. inż. Anna Sobotka – specjalistka z zakresu inżynierii przedsięwzięć budowlanych oraz prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga – specjalista z zakresu inżynierii wiatrowej. Profesorowie ci, choć nie pracują już w Politechnice Lubelskiej, pozostawili tu trwały ślad – swe szkoły naukowe. Prof. Anna Sobotka wypromowała 3 doktorów, a prof. Andrzej Flaga – 6 doktorów, z którymi współpracują w dalszym ciągu, tworząc kolejne dzieła naukowe. Uroczystość prowadził rektor PL prof. Piotr Kacejko. Prezentacji profesorów honorowych dokonali: dr hab. inż. Anna Halicka, prof. PL oraz dr hab. inż. Jerzy Podgórski, prof. PL. Następnie dziekan Wydziału dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa, prof. PL przeczytała treść uchwał Senatu PL i wraz z rektorem dokonała aktu nadania tytułów. Profesorowie honorowi PL wygłosili na zakończenie wykłady okolicznościowe.

Uroczystość nadania tytułów honorowego profesora Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. inż. Annie Sobotce i prof. dr hab. inż. Andrzejowi Fladze (fot. K. Głąb)

Piknik pracowników i absolwentów

Uroczystości jubileuszowe zakończył w dniu 26 czerwca br. piknik pracowników PL, połączony z Jubileuszowym Zjazdem Absolwentów Wydziału Budownictwa i Architektury. Odbył się on w ośrodku „Malibu” w Krężnicy Jarej. Ponad 450 osób bawiło się do późnych godzin nocnych. Obok tradycyjnej części kulinarnej i tanecznej piknik obfitował także w liczne atrakcje (konkursy, zjazd „tyrolką”, strzelanie z łuku).

Absolwenci WBiA mieli okazję jeszcze przed piknikiem zwiedzić siedzibę Wydziału, spotkać się z jego obecnymi władzami, obejrzeć wystawę zdjęć z 50 lat jego działalności i film ze wspomnieniami doc. Mieczysława Mołdawy, najstarszego żyjącego byłego pracownika Wydziału.

Wydawnictwa i wydarzenia towarzyszące

Z okazji Jubileuszu wydana też została książka „Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej w latach 1965-2015”, w której opisano historię Wydziału i jego aktualną działalność. W książce tej zamieszczono spis wszystkich pracowników oraz absolwentów Wydziału. Następnym wydawnictwem była książka „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie”, w której zamieszczono referaty z Konferencji. Sylwetki Profesorów Honorowych PL zostały przedstawione w kolejnych publikacjach.

Powstało też specjalne, poświęcone Jubileuszowi wydanie czasopisma „Inżynieria i Budownictwo”, w którym obok prezentacji Wydziału zamieszczono artykuły naukowe pracowników tej jednostki.

W holu WBiA zorganizowano wystawę fotografii ukazujących Wydział, jego pracowników i studentów, dawniej i dziś.

Podsumowanie

Jubileusz pięćdziesięciolecia był dla Wydziału ważnym wydarzeniem. W przygotowaniach czynnie uczestniczyły ok. 65 osób, a pomagali im niemal wszyscy pracownicy Wydziału. Wspólna praca, a następnie świętowanie, przyczyniły się do ich integracji.

We wszystkich wydarzeniach wzięło udział ponad 1500 osób. Uczestnictwo byłych pracowników oznacza, że nadal identyfikują się oni z Wydziałem. Setki absolwentów, które zjechały na piknik, wskazują, że nadal pamiętają oni o Wydziale i Uczelni, i mają stąd dobre wspomnienia.

Nie do przecenienia jest też fakt, że nie bacząc na trudy podróży, na Jubileusz przyjechali reprezentanci świata nauki z całej Polski, co oznacza, że Wydział jest doceniany w kraju i ma w całej Polsce wielu przyjaciół. Natomiast obecność władz miasta i województwa oraz przedsiębiorców świadczy o tym, że przyjaciele są również w regionie.

Ten odzew i zaufanie władz, studentów, absolwentów, świata nauki i przedsiębiorców mobilizować nas będzie przez kolejne lata pracy dydaktycznej i naukowej.

Ewa Błazik-Borowa, Anna Halicka

Historia Wydziału Budownictwa i Architektury (wyciąg z kalendarza dla studentów I roku)

Początki Wydziału Budownictwa Lądowego sięgają 1962 r., kiedy to na mocy porozumienia między dwoma wieczorowymi szkołami inżynierskimi – warszawską i lubelską – utworzono w Lublinie Międzyuczelniane Studium Budownictwa. Z dniem powołania 1 czerwca 1965 r. Wydziału Budownictwa Lądowego w ramach struktury Wyższej Szkoły Inżynierskiej rozszerzono specjalizację w zakresie budownictwa mieskiego i przemysłowego, technologii elementów budowlanych i prefabrykacji, dróg i ulic oraz inżynierii sanitarnej z urządzeniami cieplnymi i zdrowotnymi.

Pierwszym etatowym pracownikiem naukowym i pierwszym dziekanem Wydziału Budownictwa Lądowego był dr inż. Stanisław Matyaszewski – uznany projektant i konstruktor wielu znaczących obiektów. Rok 1973 otwiera drugi etap przemian strukturalnych.

W październiku minister nauki, szkolnictwa wyższego i techniki wprowadza w WSiNz. w Lublinie nowe jednostki, w tym Instytut Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, spełniający funkcję Wydziału. Kierownictwo Instytutu tworzą: doc. dr hab. inż. Jerzy Grycz, doc. dr inż. Stanisław Matyaszewski i doc. dr inż. Janusz Kwiatkowski.

Dziekani WBiA w poszczególnych latach

Stanisław Matyaszewski:
1967-1973, 1981-1983

Jerzy Grycz: 1973-1981,
1984-1990, 1999-2002

Arnold Kawczyński:
1983-1984

Janusz Kwiatkowski:
1990-1993

Dnia 1 czerwca 1967 roku Wydział Budownictwa Lądowego WSiInż. decyzją Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego uzyskał prawo do prowadzenia studiów dziennych inżynierskich, zaś od 1 października 1973 r. Uczelnia, a wraz z nią i Wydział, uzyskała prawa do prowadzenia studiów magisterskich.

W pierwszych latach swojego istnienia Wydział korzystał z wynajętych pomieszczeń głównie UMCS i szkół średnich Lublina. Początkowo zajęcia odbywały się w nieistniejących już barakach przy ul. Langiewicza, ul. Wiercieńskiego oraz w budynku dawnego Technikum Mechanizacji Rolnictwa przy ul. Nadbystrzyckiej, zaś sam Wydział Budownictwa Lądowego mieścił się w budynku Wydziału Elektrycznego. Istotna poprawa warunków lokalowych nastąpiła w latach 70., kiedy oddano do użytku budynek z przeznaczeniem dla Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej (4 czerwca 1976 r.). „Bezdomni” dotychczas studenci z entuzjazmem włączali się do prac związanych z zagospodarowaniem nowych pomieszczeń. Wyposażono wtedy także laboratoria: materiałów budowlanych, mechaniki gruntów, badań nieniszczących konstrukcji, dróg i ulic oraz urządzeń sanitarnych, poszerzając później też bazę o laboratorium chemiczne, laboratoria Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska i laboratoria komputerowe.

W 1977 r. Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie została przekształcona w Politechnikę Lubelską, zaś w roku 1986 Uczelni przywrócono strukturę wydziałową – wcześniej szy Instytut przyjął nazwę Wydziału Inżynierii Budowlanej

Jan Kukiętka:
1993-1996, 1996-1999

Zdzisław Krzowski
– 2002-2005

i Sanitarnej. Kształcono tu studentów na dwóch kierunkach studiów: budownictwo i inżynieria sanitarna.

W czerwcu 1994 r. Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych przyznała wydziałowi uprawnienia do nadania stopnia naukowego doktor nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo, a w lutym 1998 r. – w dyscyplinie inżynieria środowiska. Do końca czerwca 2014 r.

Rada Wydziału nadała stopień naukowy doktora nauk technicznych w dziedzinie budownictwo 32 osobom.

W roku 2004 ze struktur WBiS wyodrębniono Wydział Inżynierii Środowiska. W tym samym roku powołano na Wydziale nowy kierunek studiów: architekturę i urbanistykę (obecnie kierunek nosi nazwę architektura).

Rok 2007 otwiera nowy rozdział w 50-letniej historii Wydziału. Rozpoczęto realizację dwóch znaczących projektów: rozbudowy i modernizacji potencjału edukacyjnego i badawczego WBiS oraz rozbudowy i wyposażenia kompleksu dydaktyczno-naukowego dla kierunku architektura, których realizacja została zakończona.

Bogusław Szmygin:
2005-2008, 2008-2012

Budynek Wydziału Inżynierii Lądowej w 1974 r.

Specjaliści od zarządzania

W tym roku mija 40 lat od pierwszej rekrutacji na kierunek organizacja i zarządzanie przemysłem, prowadzony przez ówczesny Instytut Organizacji i Zarządzania (dzisiaj Wydział Zarządzania). Na I rok studiów przyjęto wtedy 24 osoby. 5 lat później egzamin dyplomowy z wynikiem pozytywnym złożyło 6 osób. Obecnie kierunek ten nazywa się zarządzanie. Studiuje na nim blisko 1100 studentów, w tym 78 obcokrajowców. Dotychczas ukończyło go ponad 8 tys. absolwentów.

Uroczystości rocznicowe odbyły się 19 czerwca 2015 r. Z tej okazji dwoje naukowców, specjalistów od zarządzania – prof. Maria Nowicka-Skowron oraz prof. Jan Stachowicz – otrzymało tytuły honorowego profesora Politechniki Lubelskiej.

Prof. Maria Nowicka-Skowron jest rektorem Politechniki Częstochowskiej, dyrektorem Instytutu Logistyki i Zarządzania Międzynarodowego PC. *Pani Profesor utrzymuje kontakty z wieloma ośrodkami akademickimi, ale na szczególne wyróżnienie zasługuje Jej współpraca z Politechniką Lubelską* – mówi prof. Ewa Bojar, dziekan Wydziału Zarządzania PL. *Uczestniczyła wraz z pracownikami Politechniki Częstochowskiej w seminariach i konferencjach organizowanych przez nasz Wydział. Istotny wkład wniosła w rozwój kadry naukowo-dydaktycznej Politechniki Lubelskiej.*

Prof. Jan Stachowicz pracuje w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Łądowych we Wrocławiu. W latach 1974-1999 zatrudniony był również na Politechnice Lubelskiej. *Współpracę*

Przy stoliku zasiadają od lewej: prof. Ewa Bojar, prof. Maria Nowicka-Skowron, prof. Jan Stachowicz (fot. S. Bulak)

z Politechniką Lubelską Profesor rozpoczął w 1974 r., kiedy to wspólnie z prof. Włodzimierzem Sitko podjęli obowiązki opracowania koncepcji i założeń projektowych systemu zarządzania w Lubelskim Okręgu Węglowym – wspomina prof. E. Bojar. Intensywna współpraca trwała od 2000 r. i zaowocowała licznymi opracowaniami w ramach projektów badawczych oraz umożliwiła przygotowanie w 2008 r. książki „Konkurencja i koegzystencja regionów w procesie integracji europejskiej: sieci innowacyjne w zarządzaniu regionem wiedzy”.

Iwona Czajkowska-Deneka

Krótki rys historyczny Wydziału Zarządzania

Wydział Zarządzania Politechniki Lubelskiej funkcjonuje w strukturze uczelni technicznej – Politechniki Lubelskiej jako istotny komponent społeczności akademickiej, synergistycznie przyczyniając się do rozwoju Uczelni. Jest jedynym wydziałem o nieprzeważającym profilu inżynierskim, gdyż kierunek „nauki o zarządzaniu” funkcjonuje w naukach społecznych w dziedzinie nauk ekonomicznych.

W działalności Wydziału Zarządzania można wyodrębnić następujące okresy związane z rozwojem jego kadry naukowej i dydaktycznej, restrukturyzacją Uczelni oraz potrzebami gospodarczymi regionu i rynku pracy:

Pierwszy etap to utworzenie Instytutu Organizacji i Zarządzania w roku 1973 w strukturze organizacyjnej ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, która dopiero w roku 1977 została przekształcona w Politechnikę Lubelską.

Instytut Organizacji i Zarządzania funkcjonował do roku 1984. Był placówką naukowo-dydaktyczną, kształcąca specjalistów w zakresie dziedziny organizacji i zarządzania przemysłem. Prowadzone wówczas w Instytucie prace naukowe oraz projektowo-wdrożeniowe były ukierunkowane na potrzeby organizacji gospodarczych reprezentujących sektory i branże regionu. Na Wydziale kształcono specjalistów na dwóch kierunkach studiów: organizacja i zarządzanie w przemyśle oraz wychowanie techniczne. W okresie licznych przemian rynkowych w miejsce kierunku organizacja i zarządzanie został powołany w 1989 r. kierunek pod nazwą zarządzanie i marketing.

Lata 1984-1988 to okres, w którym Instytut Organizacji i Zarządzania wszedł w struktury Wydziału Mechanicznego i w wyniku tego połączenia powstał Wydział Mechaniczny i Or-

ganizacji. Na bazie Instytutu Organizacji i Zarządzania utworzono w roku 1988 Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki. W wyniku reorganizacji Politechniki Lubelskiej w roku 2007 utworzono Wydział Podstaw Techniki oraz działający w obecnym kształcie Wydział Zarządzania.

W latach 1988-1990 dziekanem Wydziału był prof. doc. dr inż. Kazimierz Grelak, następnie w latach 1990-1992 prof. dr hab. Jerzy Ohme, zmarły w trakcie trwania kadencji. Od roku 1992 do 1999 funkcję dziekana pełnił prof. dr hab. Klaudiusz Lenik. W latach 1999-2005 dziekanem był dr hab. inż. Jan Marian Olchowik, prof. PL, a w następnym okresie 2005-2008 dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL.

W kadencji 2008-2012 dziekanem Wydziału została prof. dr hab. Ewa Bojar. Została ona również wybrana na ponowną kadencję na okres 2012-2016. Od roku 2012 funkcję prodziekana ds. nauki pełni dr inż. Bogdan Wit, prodziekana ds. rozwoju – dr inż. Krzysztof Czarnocki oraz prodziekana ds. studenckich – dr inż. Jolanta Słoniec.

Od początku istnienia Wydziału jego pracownicy współpracowali z przedsiębiorstwami produkcyjnymi i usługowymi Lubelszczyzny, wspólnie rozwiązując z praktykami życia gospodarczego regionu problemy badawczo-rozwojowe w zakresie ekonomii, zarządzania oraz informatyki. Kadra wydziału aktywnie uczestniczyła w procesie szkolenia i edukacji pracowników przedsiębiorstw i instytucji województwa lubelskiego w zakresie aktualnych problemów w dziedzinie zarządzania.

[W:] *Strategia rozwoju Wydziału Zarządzania na lata 2014-2019*, Lublin, 2014

Dotrzymujemy kroku zmianom

50 lat Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej

Studium Języków Obcych w 2015 r. świętuje 50 lat działalności (Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie utworzono 10 lipca 1965 roku). Z tej okazji 22 maja 2015 r. w auli Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury PL odbyły się uroczyste obchody jubileuszowe.

Uroczystość Jubileuszu Studium Języków Obcych zgromadziła wielu gości

To wyjątkowa okazja udokumentowania wielu lat pracy oraz uhonorowania trudu pracowników Studium włożonego w kształcenie językowe młodych inżynierów – mówi mgr Bożenna Blaim, kierownik Studium.

Wśród wielu zaproszonych gości nie zabrakło przedstawicieli władz, pracowników i studentów Politechniki Lubelskiej, kierowników jednostek językowych innych uczelni lubelskich, instytucji stale współpracujących z SJO oraz byłych i obec-

nych pracowników Studium. Obchody uświetnił wykład dr hab. Katarzyny Kłosińskiej „Po co jest język?”. Honorowy patronat nad wydarzeniem objął rektor PL prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko.

Kierownicy Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej

1965-1966: mgr Aleksander Serafin
1966-1972: mgr Kazimiera Asarabowska
1972-1982: mgr Ryszard Kojak
1982-1988: mgr Jan Wójtowicz
1988-1994: mgr Halina Czubek
1994-1998: mgr Ryszard Kojak
1998-..... mgr Bożenna Blaim

Podczas uroczystości z życzeniami dla SJO wystąpili: prorektor ds. studenckich prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. dr inż. Kazimierz Szabelski, mgr Andrzej Boguta (Wydawnictwo Pearson), mgr Dorota Bruszewska (Wydawnictwo Pearson), mgr Ryszard Kojak.

Ponadto na ręce mgr Bożenny Blaim pisemne życzenia i podziękowania przekazali: prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski, prof. dr hab. inż. Marek Opielak, prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko, prof. dr hab. Ewa Bojar, prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater, prof. dr hab. inż. Henryka Stryczewska, mgr Grażyna Roguska (Uniwersytet Przyrodniczy).

Uroczystość poprowadziła mgr Irmina Krzyżanowska-Stelmach, a oprawę artystyczną zapewnili studenci PL pod opieką mgr Mirosławy Derejskiej.

Iwona Czajkowska-Deneka, Jakub Skoczylas

Trudne początki

Każdy Jubileusz skłania do refleksji, podsumowań i wspomnień. Należę do pokolenia, które miało przywilej pracy w jednym miejscu pracy – w Politechnice Lubelskiej. Dzisiaj mogę powiedzieć, iż był to przywilej, ale początki były trudne i wydawało mi się, iż długo tu nie zagoszczę.

Kiedy w 1975 roku rozpoczynałam pracę w SJO jeszcze w WSI, kampus Uczelni nie przypominał obecnego. SJO mieściło się w budynku zwanym Oxfordem, gdzie warunki były raczej skromne – część ostatniego piętra SJO dzieliło z lokatorami tzw. kwaterunku. Stąd podczas zajęć dochodziły odgłosy życia domowego, a udając się do sal wykładowych krążyło się między kuchenkami i baliami.

Studenci w programie mieli dwa lektoryaty – obowiązkowy rosyjski ze względu na sytuację geopolityczną, a drugi język do wyboru spośród angielskiego, francuskiego oraz niemieckiego. Uogólniając, język rosyjski traktowali jako przymus,

Mgr Bożenna Blaim – kierownik SJO

a nauka języków zachodnioeuropejskich często była dla nich abstraktem. Nie widzieli przełożenia między znajomością języków obcych a rzeczywistością. Podróże za żelazną kurtynę były prawie niemożliwe, stypendia czy też staże naukowe sporadyczne. Stąd efekty nauczania nie były zbyt imponujące.

Obecnie jako anegdota wspomina się czasy, kiedy to, by skorzystać z materiału nagranych na taśmach szpulowych, należało prosić rosnącego studenta, a nawet dwóch o przetransportowanie ogromnego, ciężkiego magnetofonu Tonette do sali wykładowej.

Początek lat 80. – by użyć powielacza i przygotować np. 30 kopii testów – wymagano podpisu dziekana. Wynikało to z faktu, iż dostępność kserokopiarek był

ograniczona, ale również kontrolowano, by nie powielić materiałów „szkodliwych” dla ówczesnego systemu. Współczesny student z trudem rozumie niuanse czasów minionych. Lektorzy starali się urozmaicać zajęcia, tworząc

często autorskie materiały dydaktyczne – by skutecznie zainteresować studentów lekcją. Dzisiaj dobrze przeszkolona kadra ma do dyspozycji najnowsze osiągnięcia technologiczne i bardzo bogate materiały dydaktyczne, przekazuje nie tylko wiedzę merytoryczną języka obcego, ale również biznesu czy też języka technicznego. Dzisiejszy student jest dla nas wyzwaniem, gdyż jest on świadomy swoich celów życiowych i zglobalizowanego rynku pracy.

Mimo masowej edukacji, co łączy się z faktem, iż mamy do czynienia ze zróżnicowanym pod względem umiejętności językowych studentem, jesteśmy przygotowani, by zadbać o bardzo wymagających studentów, którzy chcą komunikować się społecznie i zawodowo na rynku międzynarodowym. Otaczająca

rzeczywistość zmieniała się na tyle, iż opanowawszy języki obce (głównie język angielski), student swobodnie może korzystać ze staży, praktyk wymiany naukowej w ramach np. programu Erasmus, a kadra lektorów mu w tym skutecznie pomaga.

Musimy pamiętać, iż otaczająca nas rzeczywistość zmienia się w tak szybkim tempie, iż trudno prowokować, co będzie za kolejne 50 lat. Musimy być przygotowani na nowości technologiczne, musimy doskonalić nauczanie – ale pewnikiem jest to, iż każdy dobrze wykształcony człowiek będzie potrzebował narzędzia w postaci języka obcego wiodącego na rynku międzynarodowym oraz znajomości języków i kultur niszowych – co stanowi ciekawą perspektywę.

Bożenna Blaim

Zacznę od podziękowań...

Prof. Piotr Kacejko, rektor Politechniki Lubelskiej o SJO:

Obchodziliśmy ostatnio kilka ważnych rocznic: jubileusze Wydziałów Mechanicznego, Elektrotechniki i Informatyki, Inżynierii Środowiska oraz Budownictwa i Architektury. Dzisiaj mamy kolejną okazję do świętowania: 50-lecie Studium Języków Obcych. To doskonale moment do zasłużonych podziękowań i serdecznych życzeń.

Zacznę od podziękowań... Z uznaniem obserwuję nieustanną troskę kierownictwa i pracowników Studium o rozwój i prestiż tej jednostki. Studium Języków Obcych PL to nie tylko miejsce, gdzie odbywa się codzienny proces dydaktyczny, ale przestrzeń do kształtowania osobowości, rozwoju i inspiracji. Przez 50 lat wiele zmieniło się w jego działalności, strukturze, metodach nauczania, ale ocena pracy całego Studium zawsze była wysoka. O dobrych wynikach, efektywności decydują z jednej strony profesjonalna kadra oraz warunki pracy, z drugiej zaś silna motywacja i chęć studentów.

Dzisiejszy świat funkcjonuje bez granic – komunikacja, rozrywka, badania naukowe mają wymiar ogólnoświatowy, globalny. Za granicę wyjeżdżają nasi studenci: w poprzednim roku akademickim z różnego rodzaju wymian studenckich skorzystało aż 200 naszych studentów. Wyjeżdżają również pracownicy. Otwieramy się na studentów zza wschodniej granicy – ich liczba systematycznie wzrasta dzięki zaangażowaniu m.in. pracowników Studium, którzy prowadzą dla nich kursy języka polskiego.

Z dumą mogę powiedzieć, że Studium Języków Obcych spełnia oczekiwania zarówno młodych ludzi, jak i właścicieli firm. Tym pierwszym oferuje naukę w nowoczesnych laboratoriach wyposażonych w sprzęt niezbędny do przeprowadzania egzaminów online oraz prowadzenia zajęć z wykorzystaniem materiałów multimedialnych. Z myślą o pracodawcach realizuje proces dydaktyczny, dbając o jak najlepsze przygotowanie językowe studentów, dzięki czemu absolwent Politechniki kojarzony jest nie tylko z wiedzą stricte techniczną, ale również z bardzo dobrą znajomością języków obcych. Wszyscy wiemy, jak ważna jest to umiejętność na konkurencyjnym rynku pracy.

Studium cenione jest za liczne inicjatywy związane z promowaniem uczenia się języków obcych. Najbardziej znane są konkursy na prezentację w języku obcym, przygotowanie studentów do olimpiad językowych, przeprowadzanie – jako Akredytowane Centrum Egzaminacyjne – certyfikowanych egzaminów.

Niech ten piękny Jubileusz będzie dla Państwa powodem do dumy i satysfakcji z dotychczasowych osiągnięć oraz inspiracją do podejmowania kolejnych wyzwań. Nie wiemy, jak będzie wyglą-

dać nauka języków obcych za 5,10,15 lat. Jestem jednak pewien, że tak jak obecnie, tak i wtedy Studium sprosta pokładanym w nim oczekiwaniom.

Pracownicy Studium Języków Obcych.

Od lewej: Rząd I: mgr Mirosława Derejska, mgr Monika Szabelska – zastępca kierownika SJO ds. zespołu j. ang., mgr Bożenna Blaim – kierownik SJO, mgr Andrzej Nikitiuk – zastępca kierownika SJO ds. zespołu j. niem. i j. ros. Rząd II: mgr Leszek Radomski, mgr Barbara Miłoś, mgr Renata Fic, mgr Mirosława Paszkowska, mgr Irmína Krzyżanowska-Stelmach. Rząd III: mgr Jadwiga Skwarcz, mgr Elżbieta Pierchalska, mgr Elżbieta Stanisławek, mgr Doro-ta Malarska-Zwolińska. Rząd IV: mgr Waldemar Wróblewski, mgr Iwonna Włodarczyk, mgr Lidia Olejarczyk, mgr Ewa Malik, mgr Ewa Pyczek. Rząd V: mgr Dominika Brodzka, mgr Ewelina Zbroń-ska, mgr Anna Ciesielska, mgr Magdalena Kożuch, mgr inż. Ja-kub Skoczyła, mgr Izabella Dzieńkowska

Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej jest międzywydziałową jednostką organizacyjną Uczelni. Prowadzi zajęcia z języka angielskiego, niemieckiego i rosyjskiego na wszystkich wydziałach Politechniki Lubelskiej oraz kursy języka polskiego jako obcego dla zainteresowanych, w tym studentów przebywających na Uczelni w ramach programu Erasmus+, studentów i stażystów z Ukrainy.

W 1965 r. Studium zatrudniało 5 lektorów języka rosyjskiego, niemieckiego i angielskiego – wspomina mgr Ryszard Kojak, były kierownik Studium. Mieściło się w baraku przy ul. Langiewicza i zajmowało jedno pomieszczenie. Zajęcia odbywały się w salach baraku, w budynku przy ul. Dąbrowskiego oraz w gmachu Wydziału Elektrycznego przy ul. Nadbystrzyckiej.

Dziś w Studium Języków Obcych zatrudnionych jest 21 starszych wykładowców i 2 wykładowców. Jednostka dysponuje trzema salami wykładowymi wyposażonymi w komputery i tablice multimedialne oraz laboratorium komputerowym

z 10 stanowiskami do przeprowadzania międzynarodowych, certyfikowanych egzaminów: LCCI, TOEIC, TOEFL, WiDaF, TFI, Mondiale Testing.

W swojej pracy wykorzystujemy nowoczesne metody nauczania mające na celu przygotowanie studentów przede wszystkim do praktycznego posługiwania się językiem obcym – podkreśla Bożenna Blaim. Młodzież poznaje język w kontekście różnic kulturowych. Od 1993 r. Studium naucza języka biznesowego, który stanowi międzynarodowy paszport ułatwiający zdobycie atrakcyjnego zatrudnienia.

Studium znane jest z licznych inicjatyw związanych z promowaniem uczenia się języków obcych. Należą do nich: konkursy na prezentację w języku obcym, przygotowanie studentów do olimpiad językowych, przeprowadzanie – jako Akredytowane Centrum Egzaminacyjne – certyfikowanych egzaminów.

Iwona Czajkowska-Deneka, Jakub Skoczylas

Egzaminy

Od roku 1999 jako **Akredytowane Centrum Egzaminacyjne LCCI IQ from EDI** SJO przeprowadza egzaminy zawodowe z języka angielskiego.

EDI (Education Development International) to akredytowana przy Rządzie Brytyjskim wiodąca kapituła egzaminacyjna przyznająca certyfikaty językowe i zawodowe oraz jedna z największych międzynarodowych firm oferujących usługi edukacyjne.

LCCI IQ (London Chamber of Commerce and Industry International Qualifications – Londyńska Izba Przemysłowo-Handlowa) to międzynarodowa instytucja edukacyjna oferująca najwyższej jakości egzaminy z języka angielskiego, w tym również biznesowego.

Poprzez dwie kluczowe marki: EDI i LCCI IQ egzaminy i certyfikaty EDI i LCCI IQ są rozpoznawane i cenione przez studentów, rządy, uniwersytety, szkoły i tysiące pracodawców na całym świecie.

Wyróżnienie dla SJO w roku 2012 – *Certificate of Excellence* – Certyfikat Doskonałości.

Od roku 2006 jako **Akredytowane Centrum Egzaminacyjne ETS** (Educational Testing Service w Princeton, USA) SJO przeprowadza egzaminy z języka angielskiego: TOEFL[®], TOEFL[®] Junior, TOEIC[®] Listening & Reading oraz TOEIC[®] Speaking & Writing, TOEIC *Bridge*[™]; języka niemieckiego: WiDaF[®], WiDaF Basic[®] oraz języka francuskiego: TFI[™].

ETS jest liderem w badaniach edukacyjnych i udostępnianiu obiektywnych i rzetelnych systemów oceny dla klientów indywidualnych, instytucjonalnych i korporacyjnych na całym świecie.

Wyróżnienie dla SJO w 2010 roku – *ETS Professional Exam Cente* – tytuł przyznawany ośrodkom egzaminacyjnym, które wyróżniają się na tle innych ilością przeprowadzanych sesji egzaminacyjnych i liczebnością grup, profesjonalizmem w działaniu oraz dbałością o wizerunek marki ETS. Wśród 10 wyróżnionych partnerów ETS Politechnika była jedyną szkołą wyższą.

W roku 2013, jako pierwszy ośrodek w Polsce, SJO PL uzyskało uprawnienia **Akredytowanego Centrum Egzaminacyjnego MONDIALE Testing** do przeprowadzania egzaminów **MONDIALE Technical English**. Egzaminy MONDIALE umożliwiają kandydatom uzyskanie certyfikatów potwierdzających znajomość języka angielskiego technicznego.

Dotychczas u nas zdało:

LCCI – ponad 1000 osób
TOEIC[®] – ponad 3000 osób
TOEFL[®] – ponad 150 osób
TFI[™] – 31 osób
WiDaF[®] – 11 osób
MONDIALE – 5 osób.

Zrealizowane projekty europejskie

„Politechnika XXI wieku – wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni”

W ramach projektu SJO PL realizowało szkolenie z języka angielskiego, zakończone egzaminem TOEFL[®] iBT (2010-1012) dla 48 pracowników naukowych prowadzących bądź zamierzających prowadzić zajęcia w języku angielskim. Projekt przewidywał także przeprowadzenie zajęć z j. angielskiego dla studentów kierunku mechatronika.

„Polub PolLub”

Projekt realizowany w latach 2009-2013 zakładał między innymi przeszkolenie studentów kierunków zamawianych z ję-

zyka angielskiego, zakończone egzaminami TOEIC[®] L&R oraz TOEIC[®] S&W.

„Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej”

Jednym z komponentów realizowanego do 2013 roku projektu było podnoszenie kompetencji językowych pracowników naukowych oraz administracyjnych Politechniki Lubelskiej. Szkolenie, prowadzone w latach 2008-2010, zakończyło się uzyskaniem przez 78 beneficjentów certyfikatów TOEIC[®] L&R, TOEIC[®] S&W oraz LCCI English For Business (cztery umiejętności językowe na czterech poziomach).

Pół wieku ze sportem na PL

Rok akademicki 2014/2015 był rokiem bogatym w sukcesy sportowców Politechniki Lubelskiej, ale też okresem, w którym podjęta została kluczowa decyzja dotycząca gruntownego remontu hali sportowej i jej zaplecza. Już za rok hala Politechniki Lubelskiej ma być jednym z najnowocześniejszych obiektów sportowych w Lublinie.

Ponadto w tym roku obchodziliśmy jubileusz działalności Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej. Obie nasze jednostki zajmujące się sportem na Politechnice Lubelskiej obchodziły w tym roku 50-lecie swojego istnienia.

Gala z okazji Jubileuszu 50-lecia SWFiS PL oraz KU AZS PL była zwieńczeniem bieżącego sezonu sportowego na Uczelni. Impreza zorganizowana przez zarząd KU AZS Politechniki Lubelskiej w dniu 18 czerwca br. pozwoliła nagrodzić tegorocznych medalistów Akademickich Mistrzostw Polski i podziękować absolwentom, którzy przez lata z sukcesami reprezentowali Uczelnię na arenie krajowej.

Nie zabrakło krótkiego rysu historycznego z działalności SWFiS oraz AZS-u na Politechnice Lubelskiej. W wystąpieniach wielokrotnie pojawiały się miłe słowa o byłych i obecnych działaczach Klubu Uczelnianego. Na spotkaniu obecny był zastępca prezydenta Miasta Lublin pan Krzysztof Komorski, który na ręce obecnego prezesa KU AZS Politechniki Lubelskiej Jakuba Kańkowskiego przekazał Medal Prezydenta Miasta Lublin z okazji Jubileuszu 50-lecia powstania Klubu, w uznaniu za zaangażowanie na rzecz rozwoju kultury fizycznej oraz promocję zdrowego stylu życia wśród społeczności akademickiej, z podziękowaniem za realizację licznych działań sportowych na terenie miasta. Na uroczystości obecna była także zastępca dyrektora Wydziału Sportu i Turystyki Urzędu Miasta Lublin pani Iwona Haponiuk.

Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej (KU AZS PL) powstał 12 listopada 1965 roku i rozpoczął aktywną działalność w 6 sekcjach sportowych (dzisiaj jest ich około 20).

Zdjęcie archiwalne

Zarząd KU AZS PL ściśle współpracował i cały czas aktywnie współpracuje ze Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Lubelskiej. To dzięki tej współpracy AZS jest teraz dojrzałą i samodzielną organizacją, która stanowi najliczniejszą organizację studencką na Uczelni. Obok wielu sukcesów sportowych i wielu zorganizowanych imprez sportowych główną zasługą tych dwóch organizacji jest to, że tysiące młodych ludzi zetknęło się z różnymi formami aktywności ruchowej, a wielu z nich stało się pasjonatami sportu, zarażając tą pasją swoje dzieci.

Jakub Kańkowski, Piotr Rejmer

Prezisi Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej:

Janusz Domański (1965-1968), Janusz Dudziński (1968-1970), Mieczysław Hasiak (1970-1973), Dariusz Dudak (1973-1975), Witold Zimny (1975-1977), Marek Marzec (1977-1979), Anna Wróbel (1979-1981), Jarosław Urban (1981-1983), Jerzy Karkuć (1983-1985), Tomasz Krawczyk (1985-1986), Adam Dwornicki (1986-1988), Tomasz Klepka (1988-1993), Maciej Kopytek (1993-1996), Marta Fijałka (1996-1999), Michał Błaziak (1999-2002), Marcin Lewczak (2002-2005), Katarzyna Barwińska (2005-2008), Kamil Sochaj (2008-2010), Łukasz Pawlak (2010-2011), Jakub Kańkowski (od 2011). Opiekunami KU AZS ze strony Studium byli m.in.: mgr Jarosław Grocholski (od założenia), mgr Grzegorz Stefanowski i mgr Stanisław Koprianiuk.

Uczelnia otworzyła nowe laboratoria

Instytut Informatyki Politechniki Lubelskiej powiększył swoje zaplecze badawcze o dwa nowe laboratoria. Laboratorium Analizy Ruchu i Ergonomii Interfejsów oraz Laboratorium Programowania Systemów Inteligentnych i Komputerowych Technologii 3D zlokalizowane są w Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii PL.

Oba laboratoria będą wyposażone w sprzęt, którego nie ma w naszym regionie – zapewnia dr hab. inż. Dariusz Czerwiński, prof. PL, dyrektor Instytutu Informatyki PL. Dzięki temu będziemy mogli wykonywać specjalistyczne prace badawczo-wdrożeniowe na konkretne zamówienie. Np. stanowisko Motion Capture stanowi szansę dla firm zajmujących się analizą ruchu,

wytwarzaniem gier komputerowych i animacji. Może ono być również wykorzystywane w rehabilitacji oraz diagnostyce medycznej układów ruchu ludzi i zwierząt.

Laboratorium Analizy Ruchu i Ergonomii Interfejsów jest wyposażone w profesjonalny system akwizycji ruchu 3D umożliwiający nagrywanie oraz analizę ruchu osób. W jego skład wchodzi również: zintegrowane platformy nacisku (mierzące siły nacisku podczas ruchu) oraz czujniki EMG (mierzące pracę napięcia mięśniowego), co umożliwia jednoczesną analizę danych z różnych urządzeń. *Tak nagrane dane ruchu 3D wraz z analogowymi danymi umożliwiają przeprowadzenie badań ruchu – mówi dr inż. Marek Miłoś, kierownik Laboratorium. Otrzymane wyniki mogą mieć zastosowanie w medycynie m.in. w analizie postępów rehabilitacji, sporcie przy weryfikacji postępów uzyskanych w trakcie treningu czy w multimedialnych technikach komputerowych (wizualizacja ruchu modelu 3D, tworzenie gier i animacji).*

Laboratorium dysponuje także profesjonalnym urządzeniem do rejestracji fal mózgowych (aparatura EEG) oraz sprzętem okulograficznym (eye-trackers). Służą one do analizy sygnałów elektroencefalograficznych w terapii pacjentów oraz analizy ruchów gałki ocznej w diagnostyce medycznej.

Nowy sprzęt będzie wykorzystywany także do budowy interfejsów mózg-komputer. Umożliwiają one sterowanie komputerem w oparciu o fale mózgowie i ewentualnie dodatkowe sygnały takie, jak: eye-tracker, EMG, EOG oraz GSR, dlatego mogą być używane przez osoby z częściową lub pełną niepełnosprawnością.

Laboratorium Programowania Systemów Inteligentnych i Komputerowych Technologii 3D dysponuje stanowiskami komputerowymi dużej wydajności obliczeniowej oraz zaawansowanymi zestawami klocków Lego z dodatkowymi czujnikami.

W laboratorium będziemy pracować nad połączeniem rozszerzonej rzeczywistości ze sterowaniem robotów wykorzystującym sztuczną inteligencję – wyjaśnia dr hab. inż. Jerzy Montusiewicz, prof. PL, kierownik Laboratorium. Analizowana będzie możliwość interakcji pomiędzy rzeczywistym lub wirtualnym światem a zastosowaniem programowania rojowego poruszających się autonomicznych obiektów z napędem elektrycznym w przestrzeni 2D, a następnie 3D.

Prof. Jerzy Montusiewicz prezentuje nowoczesny sprzęt laboratoryjny (fot. S. Bulak)

Wyniki badań znajdują zastosowanie m.in. w ratownictwie do wykorzystania autonomicznych pojazdów w przestrzeniach zamkniętych, kiedy zagrożone jest życie ludzkie.

Prowadzone są również badania nad zagadnieniem wykorzystania metod gamifikacji (nauczanie przez zabawę – „grywalizacja”) do przybliżenia kwestii dotyczących wykopalisk archeologicznych dzieciom i młodzieży. Tworzone oprogramowanie ma na celu wprowadzenie interaktywnych metod składania rozbitych obiektów w świecie wirtualnym oraz ich rzeczywiste sklepanie przez wykonanie na drukarkach 3D ich fizycznych kopii.

Pracownicy Laboratorium zajmować się będą również badaniami nad zastosowaniem metod skanowania i przetwarzania modeli 3D obiektów muzealnych i technicznych w celu ich rekonstrukcji. Prace będą realizowane we współpracy z Muzeum Lubelskim oraz Państwowym Uniwersytetem w Samarkandzie. Przewidywane są także prace wspomagające rekonstrukcje niekompletnych lub uszkodzonych obiektów technicznych (obiekty typu korpus, różnego rodzaju łączniki, elementy obudowy) oraz muzealnych (w zakresie sztuki zdobniczej, archeologii, militariów).

Iwona Czajkowska-Deneka

Awans Politechniki Lubelskiej w rankingu „Perspektyw”

Politechnika Lubelska – perspektywa sukcesu

W tegorocznej edycji rankingu „Perspektyw” Politechnika Lubelska, spośród lubelskich uczelni, zanotowała największy wzrost, bo aż o 5 pozycji. Z 46 miejsca w roku 2014 awansowała na pozycję 41. Natomiast wśród uczelni technicznych zajęła 11 miejsce (1 oczko wyżej niż w roku ubiegłym).

Czołowe kierunki

Czołowymi kierunkami uczelni są: elektrotechnika (8 miejsce), architektura (11), mechanika i budowa maszyn (13), budownictwo (14), inżynieria produkcji oraz mechatronika (16), inżynieria środowiska (17), a także matematyka (18).

Ranking uczelni akademickich składa się z sześciu grup kryteriów: prestiżu, potencjału naukowego, efektywności naukowej, innowacyjności, warunków studiowania oraz umiędzynarodowienia studiów.

Innowacyjność na medal

Silną stroną Uczelni jest innowacyjność. Politechnika Lubelska znajduje się w czołówce uczelni (3 miejsce w kraju!) w kategorii innowacyjność. Biorąc pod uwagę liczbę zgłoszonych wynalazków oraz uzyskanych patentów i praw ochronnych, jako jedyna wśród ocenianych jednostek uzyskała najwyższą notę. Podobnie było w latach ubiegłych.

Iwona Czajkowska-Deneka

Wizyta studyjna w Brukseli

W dniach 28-30 czerwca 2015 r. przedstawiciele lubelskich uczelni i firm uczestniczyli w wizycie studyjnej w Brukseli poświęconej finansowaniu Unii Europejskiej. Jej organizatorem był Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego we współpracy z Posłem do Parlamentu Europejskiego panem Krzysztofem Hetmanem.

Celem wyjazdu było zapoznanie uczestników z możliwościami pozyskiwania i zasadami funkcjonowania programów unijnych.

Politechnikę Lubelską reprezentowali rektor prof. Piotr Kacejko oraz dziekan Wydziału Mechanicznego prof. Zbigniew Pater.

Wizyta była współfinansowana ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz RPO WL 2007-2013.

Iwona Czajkowska-Deneka

Hiszpańska visiting professor

Dla dr Marii Cordente Rodríguez była to pierwsza wizyta w naszym kraju, mieście i Uczelni

W dniach 9-12 marca 2015 r. przebywała na Wydziale Zarządzania jako visiting professor, w ramach programu Erasmus+ dla nauczycieli akademickich, dr María Cordente Rodríguez, profesor Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Castilla La Mancha (Hiszpania).

Profesor przeprowadziła wykłady zatytułowane: „Public and non-profit marketing: myth or reality?” dla studentów II roku studiów licencjackich kierunku zarządzanie i dla studentów – cudzoziemców przebywających na Wydziale Zarządzania w ramach programu Erasmus+.

Jolanta Słoniec

Przed nami szereg ważnych wyzwań...

Rozmowa z kanclerzem Politechniki Lubelskiej inż. Wiesławem Sikorą (październik 2015)

Rok 2015 rozpoczął się dla Pana dużą zmianą – objął Pan funkcję kanclerza Politechniki Lubelskiej. Kierownicze stanowisko nie jest jednak dla Pana niczym nowym – posiada Pan duże doświadczenie w zakresie zarządzania, a menedżerskie kwalifikacje potwierdzają poprzednie stanowiska pracy. Proszę opowiedzieć o swojej dotychczasowej karierze zawodowej.

fot. J. Krzysiak / SAF PL

W swojej pracy zawodowej byłem między innymi współwłaścicielem i kierowałem z sukcesami spółką prawa handlowego, która zajmowała się handlem zagranicznym oraz świadczeniem usług turystycznych. Przewodziłem też własną działalność gospodarczą, ale prawdziwą szkołą biznesu było kierowanie przez blisko 13 lat regionem sprzedaży ogólnopolskiej spółki telekomunikacyjnej Polkomtel Sp. z o.o. – operatora telefonii mobilnej PLUS. Praca w tej spółce na stanowisku dyrektora regionu doskonaliła moje umiejętności menedżerskie w budowie sieci sprzedaży pośredniej i bezpośredniej, zarządzaniu finansami oraz w zakresie rekrutacji i kierowania blisko 100-osobową grupą pracowników. Doświadczenie w zakresie nadzoru zdobywałem też, będąc członkiem kilku rad nadzorczych spółek prawa handlowego, m.in. przez 4 lata byłem przewodniczącym rady nadzorczej Lubelskiego Węgla Bogdanka S.A. – najlepszej, od wielu lat, kopalni węgla kamiennego w Polsce.

Kwalifikacje i doświadczenie to jedno, drugie to umiejętność współpracy. Czy ma Pan skuteczną metodę na dobre relacje z pracownikami?

Według mnie najlepszą metodą na dobre relacje z pracownikami jest zaufanie oraz wiara w ich kwalifikacje i dobrą wolę. Trzeba też sprawiedliwie oceniać współpracowników. A tak w ogóle to trzeba lubić to, co się robi i lubić tych, z którymi się współpracuje.

Kiedy w 2005 roku ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym wprowadziła zapis, że dotychczasowi dyrektorzy administracji uczelni wyższych stają się kanclerzami uczelni, zakładano, że nie jest to tylko zmiana nazwy stanowiska, ale również impuls do zmian podnoszących efektywność funkcjonowania administracji uczelnianej. Kim według Pana jest kanclerz i jakie zadania powinien spełniać?

Zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym kanclerz odpowiada za sprawne funkcjonowanie administracji uczelni, której zadaniem jest stwarzanie jak najlepszych warunków do rozwoju naukowego i funkcjonowania procesu dydaktycznego. W naszej Politechnice część pracowników administracyjnych niebędących pracownikami naukowymi podlega kierownikom jednostek podstawowych, t.j. dziekanom, część jest w pionach prorektorów, ale największa ich część pracuje w pionie kanclerza. Staramy się, by wszystkie ogniwa spraw-

nie działały i wzajemnie się uzupełniały. Zapewniam, że administracja dołoży wszelkich starań, by spełniać służebną rolę i tworzyć podstawy materialne do pracy nauczycieli akademickich oraz nauki, aktywności i warunków bytowych studentów.

Odpowiadając na pytanie, kim jest kanclerz i jakie powinien spełniać zadania, to według mnie powinien z jednej strony realizować strategię rektora i senatu dotyczącą sprawnego funkcjonowania uczelni, a z drugiej zaś strony tak kierować wszystkimi ogniwami administracji, by był to team umiejętnie wykorzystujący możliwości finansowe i organizacyjne dla realizacji tej strategii. Zadania administracji to tak oczywiste sprawy, jak: zapewnienie ładu, czystości i porządku na coraz piękniejszym kampusie Uczelni, oszczędne i racjonalne gospodarowanie zakupami, przestrzeganie prawa w realizacji postępowań przetargowych, czy wreszcie sprawnie przeprowadzane remonty, zgodnie z przyjętymi planami rocznymi, a także zadania modernizacyjne i inwestycyjne dotyczące obiektów uczelnianych. Ale jest też kilka równie ważnych zadań, jak nadzór nad archiwum Uczelni, sprawnym funkcjonowaniem domów studenckich, czy też działania na rzecz spraw socjalno-bytowych pracowników i emerytów.

Które z zadań będzie najtrudniejsze do spełnienia?

Wszystkie zadania są ważne i tak samo trudne do realizacji, bo wymagają gospodarności, wyobraźni i zaangażowania ludzi je realizujących. Ale z pewnością najtrudniej realizować te działania, które wymagać będą odpowiednio dużych środków finansowych, najlepiej pozyskanych z zewnętrznych źródeł. W 2016 roku czeka nas ukończenie kapitalnej modernizacji centrum sportowego, zmiany funkcji części budynku stołówki studenckiej i związane z tym prace remontowe, dokończenie rewitalizacji terenów przy stołówce i domach studenckich, rewitalizacja otoczenia i parkingów przed Wydziałem Mechanicznym, czy wykonanie zintegrowanego według najnowszych technologii systemu monitoringu całego kampusu Politechniki. To są najtrudniejsze zadania, bo ich realizacja, jak wspominałem wcześniej, wymagać będzie posiadania odpowiednich zasobów finansowych, które w znacznej części zamierzam przy wsparciu Jego Magnificencji pozyskiwać z zewnątrz. Ważnym zadaniem będą działania oszczędnościowe w zużyciu energii cieplnej i elektrycznej oraz w realizacji zakupów.

Z pewnością słyszał Pan wielokrotnie opinie pojawiające się wśród pracowników naukowych, że liczba osób w administracji jest zbyt duża. Zgadza się Pan z tym stwierdzeniem?

Myszę, że nie jest to sprawiedliwa ocena, a pojawiające się negatywne opinie wynikają z faktu, że czasami problemy i sprawy, które rozwiązują pracownicy administracji, w subiektywnej opinii nie są szybko i od ręki załatwiane. W Politechnice Lubelskiej stosunek pracowników naukowych do pracowników niebędących nauczycielami akademickimi wynosi 52% do 48%. By zobrazować, że w administracji centralnej nie ma przerostów zatrudnienia, powiem tylko, że w Biurze Zamówień Publicznych realizujących rocznie ponad 400 postępowań przetargowych pracuje tylko 7 osób, a każde postępowanie to dziesiątki dokumentów i procedur. Natomiast Sekcja Nadzoru Inwestycji i Remontów posiada tylko 3,5 etatu, a nadzoruje ponad 150 remontów i inwestycji w roku. Dlatego widzę konieczność wzmocnienia kadrowego tej Sekcji i reorganizacji jej działania. Nie oznacza to, że nie dążymy do ciągłego obniżania i optymalizacji kosztów działalności administracji centralnej i innych jednostek organizacyjnych Uczelni.

Wśród działań kanclerza znajdują się również działania inwestycyjne. Politechnika Lubelska zrealizowała w ciągu ostatnich lat kilka bardzo istotnych inwestycji, które zmieniły nie tylko otoczenie kampusu, ale i poprawiły znacząco warunki pracy. To jednak nie koniec planów. Właśnie zakończono remont stołówki studenckiej. Co zostało wykonane i jaki był koszt tej inwestycji?

Mówiąc o zadaniach inwestycyjnych, tych zrealizowanych, będących w realizacji i planowanych, muszę podkreślić ogromną determinację, wsparcie i codzienną troskę pana rektora, który mobilizuje i na co dzień kontroluje podejmowane działania.

Na remont stołówki studenckiej i sanitariatów czekaliśmy od kilku lat. Remont był niezbędny, o czym coraz głośniejsze mówiło środowisko studenckie i sygnalizowały służby sanitarne. W ramach zrealizowanych prac kosztem 2,5 mln zł całkowicie odrestaurowano zaplecze kuchenne wraz z nowo zakupionym wyposażeniem i dużą salą gastronomiczną. Zgodnie z oczekiwaniami społeczności Politechniki wydzielono ponadto salę restauracyjną na ok. 50 osób, obie sale są klimatyzowane. Ponadto zbudowano nowe schody i wyremontowano sanitariaty na parterze stołówki. Wszystko to zrobiono w rekordowo szybkim, w niespełna 2,5 miesiąca, czasie.

Firma, która zajmie się prowadzeniem żywienia, dodatkowo estetycznie wyposażyla i zaaranżowała wnętrza sal gastronomicznych. Aktualnie trwa rozruch technologiczny stołówki, która rozpocznie działalność z początkiem listopada.

Stołówki to historia i tradycja, a jednocześnie rzadkość na uczelniach. Studenci żywią się bowiem najczęściej w fast foodach. Skąd więc decyzja o remoncie tego obiektu?

Nie ograniczamy niczyjej wolności i wyboru, więc każdy żywi się tam, gdzie chce. Jednak uważamy, że powinniśmy dać możliwość do korzystania ze zdrowego żywienia i mamy nadzieję, że serwowane dania barowe i restauracyjne będą zgodne z gustami pracowników i studentów, a przy tym dostępne finansowo i estetycznie podane. Chcielibyśmy, by pomieszczenia stołówki tętniły życiem i służyły nie tylko żywieniu, ale również, by były miejscem spotkań oraz miłego i dobrze wykorzystanego czasu.

W budynku stołówki mają znaleźć się pomieszczenia biurowe dla pracowników działów mieszczących się przy ul. Bernardyńskiej. Kiedy nastąpi przeniesienie tych jednostek?

Budynek przy ul. Bernardyńskiej jest w bardzo złym stanie technicznym, co uniemożliwia dalsze korzystanie z niego i pracę w znajdujących się tam pomieszczeniach biurowych niektórych jednostek administracji Uczelni – jednym słowem znajdujące się tam biura wymagają szybkiej przeprowadzki. W związku z tym istnieją plany przeniesienia pracujących tam pracowników do wolnych, ale potrzebujących adaptacji na biura o nieporównywalnie lepszym standardzie pomieszczeń w stołówce Politechniki. Byłaby to bardzo korzystna zmiana. Na jednym kampusie znajdowałyby się wszystkie jednostki Uczelni, a pracownicy nie musieliby tracić czas na dojazdy do Kwestury i Księgowości, Działu Spraw Osobowych czy Działu Nauczania i Toku Studiów.

Nie ma jeszcze dokładnej daty przeniesienia tych działów, ale będzie to możliwe najwcześniej w 2016 roku, musimy jednakże wygospodarować środki na adaptację nowych pomieszczeń. Dokumentacja techniczna i pozwolenie na budowę są już gotowe, a adaptacja zajęłaby kilka miesięcy.

Porozmawiajmy teraz o kolejnym tegorocznym sukcesie inwestycyjnym: rozpoczęciu modernizacji hali sportowej. Co obejmuje ten remont?

To kompleksowa modernizacja obiektów centrum sportowego Politechniki, hali sportowej oraz zaplecza sanitarno-sportowego. Wybudowany w latach 80. obiekt był w bardzo złym stanie technicznym. Modernizacja, a w zasadzie całkowita odbudowa, rozpoczęła się w lipcu tego roku. Budynek hali sportowej rozebrano i została tylko konstrukcja stalowa. Po remoncie hali przystąpimy do drugiego etapu – zostanie wykonana nadbudowa, w której znajdują się m.in. sale do aerobiku, tenisa stołowego czy sportów walki, które są u nas bardzo popularne, no i oczywiście zaplecze sanitarne oraz szatnie. Prace budowlane potrwać rok. Chcemy, by od nowego roku akademickiego 2016/2017 w odbudowanym centrum sportowym, na nowo wyposażonym, w godnych warunkach odbywały się zajęcia z wychowania fizycznego oraz by służył wielu sekcjom sportowym działającym w ramach Akademickiego Związku Sportowego.

Hala sportowa w trakcie rozbiórki (fot. S. Szewczuk)

Już na początku prac wystąpiły pewne trudności związane z konstrukcją budynku. Jak to wpłynęło na przebieg remontu?

Kiedy rozpoczęły się prace rozbiórkowe, obejmujące między innymi demontaż parkietu i zniszczonej posadzki, okazało się, że podłoże pod posadzką jest całkowicie zniszczone. Były to stare płyty żerańskie ze skodorowanym zbrojeniem. Okazało się, że pod parkietem w hali sportowej ze względów konstrukcyjnych i ochrony przed wodami gruntowymi, gdyż hala położona jest na terenie zalewowym, znajduje się pomieszczenie o dużej powierzchni i wysokości ok. 2 m. Zlecona ekspertyza wskazała, że konieczna jest wymiana płyty stropowej, co miało wpływ na zwiększenie kosztów tej inwestycji o 400 tys. zł. Niewyremontowanie tej płyty stropowej mogłoby w przyszłości spowodować katastrofę budowlaną.

Wspomniał Pan o dodatkowych kosztach spowodowanych wymianą stropu. Proszę więc powiedzieć, jaki będzie całkowity koszt inwestycji i czy Uczelnia otrzymała dofinansowanie ze źródeł zewnętrznych?

Pełny koszt remontu zamknie się kwotą ok. 6,5 ml zł. Pan rektor dokłada starań, aby pozyskać część środków finansowania z zewnętrznych źródeł. Na ten moment kwotą 1 mln zł

wsparło nas Ministerstwo Sportu i Turystyki – mamy w tym zakresie podpisaną odpowiednią umowę. Liczymy także na dofinansowanie z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Trudno określić w tym momencie, jaka to będzie kwota, ale mamy nadzieję, że koszt inwestycji w znacznym stopniu będzie pokryty ze środków zewnętrznych.

Gdzie w tym roku odbywają się zajęcia sportowe dla studentów i kiedy będą mogli korzystać z wyremontowanej hali?

Kiedy została podjęta decyzja o remoncie hali, musieliśmy zabezpieczyć możliwość prowadzenia zajęć sportowych dla naszych studentów i znalezienie pomieszczeń zastępczych. Było to trudne zadanie, bo obowiązkiem zajęć sportowych objęci są zarówno studenci studiów stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. Hala, w której nasi studenci odbywają od października br. zajęcia wychowania sportowego i trenują sekcje sportowe, znajduje się przy ul. Krochmalnej – podpisaliśmy już odpowiednią umowę o wynajem z MOSiR-em.

Wyremontowana stolówka studencka w 2015 roku, planowane zakończenie modernizacji centrum sportowego i adaptacja pomieszczeń dla biur z ul. Bernardyńskiej w 2016 roku – to dużo zmian jak na tak krótki okres. Czy wyczerpują one plany inwestycyjne Politechniki?

Przed nami jeszcze szereg wyzwań, ale rzeczywiście kilka z nich jest palących. Pierwsza kwestia to podniesienie standardu w domach studenckich. Kiedy budowano akademiki w latach 70., projekt zakładał, że będą w nich pokoje 2-osobowe. W rzeczywistości stały się one pokojami 3-osobowymi bez węzłów sanitarnych. Niski standard pokoi oferowanych przez naszą Uczelnię jest obecnie przyczyną zmniejszającego się zainteresowania studentów naszymi akademikami i wyborem konkurencyjnych stacji prywatnych czy obiektów przygotowanych wyłącznie pod wynajem. Stąd też konieczność modernizacji.

W tym roku dokonano wymiany 50 okien, w przyszłym roku planowanych jest kolejne 100. Studenci otrzymali również dostęp do mobilnego Internetu. Aby podwyższyć standard naszych domów studenckich, chcemy dostosować aktualne pomieszczenia do pokoi 2-osobowych z łazienką. Są to plany na kilka najbliższych lat, a pierwsze próby chcielibyśmy podjąć już w 2016 roku.

Kolejna sprawa w planach inwestycyjnych Politechniki Lubelskiej to dokończenie rewitalizacji terenów przy stołówce i domach studenckich oraz między Wydziałami Mechanicznym a Elektrotechniki i Informatyki.

Nie możemy zapominać, że jest jeden obiekt, który jeszcze wymaga modernizacji – stara część Oxfordu, gdzie pracują ludzie i zajęcia mają studenci Wydziału Zarządzania i Wydziału Podstaw Techniki. W tym roku robimy inwentaryzację budynku i identyfikujemy potrzeby remontowe, które będziemy etapami realizować.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała
Milena Jagiełło-Okon

Nauka i ludzie

Doktorzy honoris causa

Prof. dr hab. inż. Tomasz Kapitaniak

Prof. dr hab. inż. Tomasz Kapitaniak urodził się 27 kwietnia 1959 r. w Łodzi. Jest absolwentem kierunku mechanika i budowa maszyn na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej (1982) oraz kierunku zastosowania matematyki na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego (1985). W 1983 r. podjął pracę na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej, z którym związany jest zawodowo do dnia dzisiejszego. W roku 1985 obronił pracę doktorską, a w 1989 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. Tytuł naukowy profesora otrzymał w roku 1995. W 1997 r. został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego. W 2013 r. został wybrany na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk.

Od 1992 roku pełni w Politechnice Łódzkiej kierownicze funkcje. W latach 1996-1999 był prodziekanem ds. dydaktycznych. Od 1992 r. do chwili obecnej kieruje Katedrą Dynamiki Maszyn. Od kilku kadencji jest członkiem Senatu Politechniki Łódzkiej – aktualnie przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Nauki i Rozwoju Uczelni.

Tomasz Kapitaniak rozwinął działalność naukową w zakresie dynamiki maszyn i teorii drgań. Prace Profesora koncentrowały się głównie na zagadnieniach teorii bifurkacji i chaosu deterministycznego oraz na problemach sterowania ruchami nieregularnymi. W ramach tych tematów badawczych prof. Kapitaniak ma znaczące osiągnięcia w skali światowej i jest powszechnie uznanym autorytetem.

Do najważniejszych w jego dorobku należy zaliczyć opracowanie metod sterowania i synchronizacji układów chaotycznych, umożliwiające praktyczne zastosowanie ruchów chaotycznych w zagadnieniach technicznych oraz opracowanie teoretycznych modeli atraktorów wielowymiarowych.

Wyniki swoich prac publikuje w prestiżowych czasopiśmie naukowych. Na dorobek ten składa się 219 artykułów w czasopiśmie z listy JCR, 7 monografii i 3 podręczniki akademickie. Jego podręcznik „Chaos for Engineers” (Springer-Verlag 1998,

II wyd. 2000) doczekał się przekładu na język chiński i jest podstawowym podręcznikiem nieliniowej dynamiki wykorzystywanym na kilkunastu uniwersytetach. Prace Profesora są szeroko cytowane (ponad 2000 cytowań), co świadczy o jego wpływie na kierunki badań rozwijane aktualnie w dynamice nieliniowej. Jego H-index wynosi 27 (Web of Science).

Prof. Tomasz Kapitaniak był promotorem 12 prac doktorskich (w tym 4 na uczelniach zagranicznych) – 1 jego doktorant posiada tytuł naukowy profesora, 3 zatrudnionych jest na stanowisku profesora. Był recenzentem 14 rozpraw doktorskich, 18 przewodów habilitacyjnych i 26 wniosków profesorskich (w tym 20 na uczelniach zagranicznych). Sprawował opiekę nad 7 habilitacjami – 3 z tych doktorów habilitowanych posiada tytuł naukowy.

W latach 1992-2010 Profesor był jednym z redaktorów czasopisma „Chaos, Solitons and Fractals” wydawanego przez wydawnictwo Pergamon/Elsevier. Aktualnie jest honorowym redaktorem czasopisma „International Journal of Bifurcation and Chaos” wydawanego przez World Scientific. Wielokrotnie był zapraszany do wzięcia udziału w konferencjach naukowych jako invited speaker oraz do wygłaszania wykładów seminaryjnych na znanych uniwersytetach m.in. w Wielkiej Brytanii, USA, RPA i Szwecji. W latach 1989-1991 Tomasz Kapitaniak prowadził badania naukowe jako visiting professor w Department of Applied Mathematical Studies na University of Leeds, zaś w roku 1998 gościł jako stypendysta Fulbrighta w Institute of Physical Science and Technology na University of Maryland.

W latach 2010-2012 był członkiem Rady Narodowego Centrum Nauki, od 2003 r. jest członkiem Komitetu Mechaniki PAN.

Za działalność naukową profesor Kapitaniak został nagrodzony Nagrodą MNSWiT w 1989 r., Nagrodą MEN w 1995 r. oraz Nagrodą MNiSW w 2006 r. Jest on honorowym profesorem Saratov State University w Rosji oraz University of Aberdeen w Szkocji.

Prof. dr hab. inż. Janusz Krzysztof Kowal

Prof. dr hab. inż. Janusz Krzysztof Kowal urodził się 25 lipca 1949 r. w Krakowie. Jest absolwentem kierunku automatyka na Wydziale Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W 1974 r. podjął pracę na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH, z którym związany jest zawodowo do dnia dzisiejszego. W roku 1982 obronił pracę doktorską, a w 1990 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. Tytuł naukowy profesora

otrzymał w roku 1996. W 2000 r. został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego.

Od 1990 roku pełni funkcje kierownicze w AGH. W latach 1990-1996 był prodziekanem ds. dydaktycznych WIMiR. W kolejnych latach 1996-1999 dziekanem WIMiR, a następnie prorektorem ds. nauki AGH (1999-2005). Ponownie sprawował funkcję dziekana WIMiR w latach 2005-2012. Od 1994 r. do chwili obecnej kieruje Katedrą

Doktorzy honoris causa

Automatyzacji Procesów. Od 1996 r. jest członkiem Senatu AGH – aktualnie przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Statutowo-Regulaminowych.

Działalność naukowa prof. Janusza Kowala koncentruje się wokół problematyki: dynamiki układów mechanicznych, wibroakustyki, automatyki oraz sterowania układów i struktur mechanicznych. Do jego najważniejszych osiągnięć naukowych należy zaliczyć pionierskie prace z zakresu metod aktywnych redukcji drgań zakłócających prawidłowe funkcjonowanie urządzeń i przekazywanych do otaczającego środowiska. Niektóre oryginalne rozwiązania konstrukcyjne Profesora zostały opatentowane i znalazły zastosowanie praktyczne.

Wyniki swoich prac publikuje w prestiżowych czasopiśmie naukowych. Jest autorem ponad 200 artykułów naukowych, 6 monografii i dwutomowego podręcznika akademickiego pt. „Podstawy automatyki”. Jest współautorem 13 patentów i kilku zgłoszeń patentowych.

Jest promotorem 13 prac doktorskich, w tym 10 zakończonych, a 4 z nich zostały obronione z wyróżnieniem. Był recenzentem 34 prac doktorskich oraz kilkudziesięciu postępowań habilitacyjnych i wniosków profesorskich.

Profesor zaangażowany jest we współpracę z wieloma liczącymi się ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą, gdzie prowadzi działalność naukową w ramach utworzonych zespołów badawczych. Współpracuje również z ośrodkami przemysłowymi w ramach konsorcjów naukowo-przemysłowych, a także Instytutu Autostrada Technologii i Innowacji, gdzie jest liderem Centrum Automatyzacji, Sterowania Układów i Struktur Mechanicznych. Ponadto jest aktywnym uczestnikiem Sieci Naukowych i Klastrow. Współpracuje z szeregiem

przedsiębiorstw, dla których wykonał wiele prac naukowo-badawczych.

Od 1992 r. organizuje cyklicznie międzynarodową konferencję „Active Noise and Vibration Control Methods”. Był jednym z inicjatorów powstania międzynarodowej konferencji „International Carpathian Control Conference”. Jest członkiem wielu komitetów naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych oraz komitetów redakcyjnych czasopism naukowych w kraju i za granicą, m.in.: „Journal of Low Frequency Noise Vibration and Active Control”, „Acta Mechanica and Automatica”, „Mechanics and Control”, „Technical Transaction-Mechanics”, „Napędy i Sterowanie”, „Przegląd Mechaniczny”.

Profesor aktywnie uczestniczy w pracach wielu organizacji i komisji, m.in. jest członkiem międzynarodowych organizacji naukowych, jak: International Institute of Acoustic and Vibration, gdzie w 2012 roku został wybrany członkiem Board of Directors tego Instytutu, oraz CLAWAR Association. Ponadto jest członkiem Komitetu Mechaniki i Komitetu Budowy Maszyn PAN. Bierze udział w pracach wielu rad naukowych. Od roku 2012 jest członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, gdzie pełni funkcję sekretarza Sekcji VI Nauk Technicznych. W latach 2005-2012 przewodniczył Kolegium Dziekanów Wydziałów Mechanicznych Polskich Uczelni Technicznych. Aktualnie jest honorowym przewodniczącym tego Kolegium.

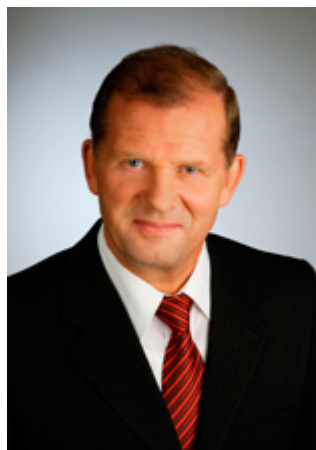
Pracował w Regionalnym Komitecie Sterującym przy marszałku województwa małopolskiego, był członkiem Zespołu ds. Nagród Premiera, obecnie uczestniczy w pracach Zespołu ds. Nagród MNiSW.

Za działalność związaną z pracą naukowo-badawczą był uhonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami.

Honorowi profesorowie PL

Prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga

Prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga urodził się 11 stycznia 1951 r. w Sułkowicach w województwie małopolskim. W roku 1973 ukończył studia wyższe na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1980 na podstawie dysertacji pt. „Obciążenie wiatrem wysokich budowli inżynierskich w płaszczyźnie działania wiatru”, a stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w roku 1986 na podstawie rozprawy pt. „Analiza wzdłużnego, poprzecznego i skrotnego oddziaływania wiatru na smukłe budowle inżynierskie w ujęciu stochastycznym”. Tytuł naukowy profesora otrzymał w 1998 r.

Profesor pracę zawodową rozpoczął w Instytucie Mechaniki Budowli Politechniki Krakowskiej jako asystent (1973-1980), adiunkt (1980-1989), docent (1989-1990). W roku 1990 rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej, obejmując kierownictwo Katedry Mechaniki Budowli. Na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej prof. Andrzej Flaga pracował do roku 2010, najpierw na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a od roku 1999 profesora zwyczajnego. W roku 2009 powrócił na pierwsze miejsce pracy do swojej macierzystej uczelni, w której utworzył unikalne w Polsce Laboratorium Inżynierii Wiatrowej, którym kieruje do dzisiaj.

Materialnym świadectwem pracy naukowej prof. Andrzeja Flagi są publikacje, których jest autorem lub współautorem. W szczególności należy tu wymienić duży dorobek w postaci 10 książek i monografii związanych z aerodynamiką budowlą i inżynierią wiatrową. Szczególną uwagę należy zwrócić na pionierskie w skali polskiej dzieło „Inżynieria wiatrowa. Podstawy i zastosowania” (Arkady 2008), „Mosty dla pieszych” (WKiŁ 2011) oraz „Siłownie wiatrowe” (Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej 2011). Profesor Flaga był też tłumaczem i adaptatorem do polskich warunków znanej książki autorstwa Kazakiewicza, Miełaszwiliego i Sułabieridze pt. „Aerodynamika dachów wiszących”, pierwszej w języku polskim książki traktującej o tym istotnym naukowo i ważnym w zastosowaniach temacie.

Prof. Andrzej Flaga jest autorem lub współautorem 260 publikacji naukowych dotyczących głównie: inżynierii wiatrowej, aerodynamiki budowlą, wpływów środowiskowych na budowlę i ludzi, inżynierii śniegowej i dynamiki budowlą. Są to zarówno prace teoretyczne, jak i eksperymentalne. Większość z nich była opublikowana w znanych czasopismach międzynarodowych, jak: „Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics”, „International Journal of Fluid Mechanics Research”, „Engineering Structures”, „Wind and Structures”, „Archives of Civil Engineering” oraz prezentowana na konferencjach międzynarodowych. Był członkiem komitetów naukowych wielu konferencji międzynarodowych, których tematyka związana była z inżynierią wiatrową: EURO DYN'96, Florence 1996; EACWE IV, Prague 2005; EACWE V, Florence 2009; EECWE 1994, 1998, 2002; International Symposium: Environmental Effects on Buildings and People 2007, 2010, 2014. Był także kierownikiem zespołów, głównym autorem lub współautorem ponad 100 prac naukowo-badawczych, kilkudziesięciu ekspertyz i opinii naukowo-technicznych oraz 14 grantów w dziedzinach: aerodynamiki, dynamiki budowlą, inżynierii wiatrowej, wpływów środowiskowych na budowlę i ludzi oraz inżynierii śniegowej. Dotyczyły one głównie badań modelowych w tunelu aerodynamicznym oraz obliczeń aerodynamicznych i dynamicz-

nych: wysokich budynków, kominów, masztów z odciągami, chłodni kominowych, mostów podwieszonych, mostów dla pieszych, przekryć membranowych stadionów sportowych. Był także współautorem norm: PN-88/B-03004: *Kominy murowane i żelbetowe. Obliczenia statyczne i projektowanie* oraz PN-88/B-02171: *Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach*.

Prof. Andrzej Flaga jest twórcą polskiej szkoły inżynierii wiatrowej i aerodynamiki budowlą. Swoje doświadczenie i wiedzę w tej dziedzinie przekazał swoim uczniom, tworząc znaczące zespoły badawcze. Jego szczególną zasługą jest powstanie dużego, 10-osobowego zespołu na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej. Szkoła prof. Flagi została zbudowana na bazie prac doktorskich prowadzonych w Politechnice Lubelskiej, gdzie był promotorem prac 8 doktorantów, i Politechnice Krakowskiej, gdzie wypromował 4 doktorów nauk technicznych.

Za działalność naukową prof. Andrzej Flaga otrzymał wiele znaczących nagród i wyróżnień: ministra nauki i szkolnictwa wyższego, ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa, ministra infrastruktury oraz Nagrodę im. prof. Stefana Bryły przyznaną przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa. Był także laureatem 6 nagród za osiągnięcia naukowe przyznanych przez rektora Politechniki Lubelskiej, a także 6 analogicznych nagród rektora Politechniki Krakowskiej.

Prof. Andrzej Flaga znany jest ze swej szerokiej działalności społecznej i politycznej w stowarzyszeniach katolickich. Jako kandydat Ligi Polskich Rodzin startował w wyborach do Senatu RP (2001 i 2005) i na prezydenta Krakowa (2006).

Profesor za swą działalność został odznaczony: Srebrnym (1998) i Złotym Krzyżem Zasługi (2011), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2001), Srebrną (1989) i Złotą (1995) Odznaką Honorową PZITB, Medalem 75-lecia PZITB (2009), Honorową (1994) i Złotą (2009) Odznaką Politechniki Krakowskiej oraz Medalem 30-lecia Miasta Sułkowice (1999) i Medalem „Przyjaciel Szkoły” Zespołu Szkół Leśnych w Biłgoraju (2007).

Prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron

Prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron odbyła studia wyższe w latach 1969-1973 w Akademii Ekonomicznej w Katowicach. Stopień naukowy doktora uzyskała w 1981 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Ekonomiczne konsekwencje wpływu postępu technicznego na racjonalne wykonanie materiałów w przemyśle obrabiarkowym”. Stopień naukowy doktora habilitowanego nadała Jej AE w Katowicach w 1991 r. na podstawie rozprawy pt. „Efektywność remontów w elektrowniach zawodowych”. Tytuł naukowy profesora uzyskała również w AE w Katowicach w 2002 r. na podstawie monografii pt. „Efektywność systemów logistycznych” (PWE, Warszawa). Pracę zawodową rozpoczęła w zakładach włókienniczych w 1973 r., a od 1975 r. do dziś pracuje na Politechnice Częstochowskiej, kolejno na stanowiskach asystenta, adiunkta i profesora nadzwyczajnego oraz zwyczajnego.

Profesor Maria Nowicka-Skowron posiada duże doświadczenie w kierowaniu zespołami pracowników. W latach 1997-1999 była pierwszym dziekanem Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej po jego utworzeniu na bazie Instytutu Zarządzania. W okresie tym zainicjowała budowę auli WZ, będącej nowoczesnym obiektem dydaktycznym uczelni. W latach 1999-2002 była prorektorem ds. rozwoju i współpracy z zagranicą, a w latach 2002-2005 prorektorem ds. nauki. Od 2005 do 2008 r. pełniła ponownie funkcję dziekana Wydziału Zarządzania. Obecnie jest dyrektorem Instytutu Logistyki i Zarządzania Międzynarodowego na tym Wydziale. Od 1 września 2008 r. jest rektorem Politechniki Częstochowskiej. W pracy zawodowej można także wyróżnić równoległe Jej zatrudnienie w Akademii Górniczo-Hutniczej

w Krakowie w latach 1995-2006. Ponadto współpracowała z wieloma instytucjami i przedsiębiorstwami.

Działalność naukową Pani Profesor charakteryzują liczne publikacje, obejmujące ponad 190 pozycji, w tym 10 książek, 6 monografii zbiorowych i ponad 80 artykułów zagranicznych. Specjalizuje się Ona m.in. w zakresie logistyki (przykładem tego są Jej książki i monografie: „Efektywność systemów logistycznych”, „Prognozowanie i modelowanie systemów logistycznych w przemyśle mleczarskim”, „Enterprise Logistics and Innovations in Knowledge Based Economy”), restrukturyzacji (co znajduje wyraz w książkach Jej autorstwa: „Economic Aspects of Industrial Reconversion”, „Technical Aspects of Industrial Reconversion”, „Technology & Economy in Industrial Reconversion”) i zarządzania przedsiębiorstwami.

Publikacje Profesor Marii Nowickiej-Skowron ukazują, że zawsze bliskie Jej były aktualne problemy teorii i praktyki zarządzania. W Jej dorobku odnaleźć można monografie z zakresu zarządzania przedsiębiorstwami przemysłowymi („Efektywność remontów w elektrowniach zawodowych”), prace z zakresu wykorzystania funduszy strukturalnych (w tym: „Teoria i praktyka wykorzystania funduszy strukturalnych – studium wykonalności projektu”), a także publikacje poświęcone współczesnym wyzwaniom zarządzania – innowacyjności organizacji i tworzenia sieci współpracy („Problemy innowacyjno-rozwojowe w zarządzaniu przedsiębiorstwem”, „Zarządzanie sieciami współdziałania w procesie budowy innowacyjnej organizacji i regionu. Rozwój organizacji i regionu wyzwaniem dla ekonomii i nauk o zarządzaniu”).

Pani Profesor była promotorem 19 prac doktorskich. Jest autorem 70 recenzji w przewodach doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich oraz ponad 100 recenzji innych prac naukowych. Ponadto była organizatorem 16 konferencji naukowych oraz członkiem rad naukowych konferencji krajowych i zagranicznych. Uczestniczy w licznych pracach naukowych

(granty, projekty, prace zlecone, ekspertyzy) jako kierownik lub wykonawca. Była członkiem zespołu koordynującego program Tempus (1995-1998) oraz aktywnie uczestniczyła w programie Socrates. Przebywała na wielu stażach naukowych na uniwersytetach w: Austrii, Irlandii, Belgii, USA. Odbiła również staże przemysłowe w Fabryce Obrabiarek Ponnar-Poręba Zawiercie, Ministerstwie Energetyki i Zakładach Energetycznych Okręgu Południowego – Katowice.

Pani Profesor Maria Nowicka-Skowron utrzymuje kontakty z wieloma ośrodkami akademickimi, ale na szczególne wyróżnienie zasługuje Jej współpraca z Politechniką Lubelską, w ramach której odbyło się wiele seminariów naukowych i konferencji. Profesor Maria Nowicka-Skowron wraz z pracownikami Politechniki Częstochowskiej uczestniczyła w konferencjach organizowanych przez prof. Ewę Bojar. Istotny wkład wniosła w rozwój kadry naukowo-dydaktycznej Politechniki Lubelskiej.

W czasie swej długoletniej pracy zawodowej pełniła wiele funkcji w organizacjach i stowarzyszeniach naukowych. Jest członkiem komisji PAN Oddział w Katowicach i Oddział w Poznaniu. Od 1 stycznia 2015 r. pełni funkcję przewodniczącej Komisji Nauk i Organizacji Zarządzania PAN Oddział w Katowicach. Pełniła funkcję wiceprezesa TNOiK Oddział Częstochowa, a także była członkiem International Society for Inventory Research. W latach 2005-2008 była kierownikiem Uniwersytetu Trzeciego Wieku przy Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej. Sprawowała również funkcję prezesa Stowarzyszenia Piłki Siatkowej Kobiet przy Politechnice Częstochowskiej.

Za swą długoletnią pracę została wyróżniona odznaczeniami i nagrodami. Otrzymała Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej. Nagrodzona pięciokrotnie przez ministra oraz kilkunastokrotnie przez rektora Politechniki Częstochowskiej.

Prof. dr hab. inż. Anna Sobotka

Prof. dr hab. inż. Anna Sobotka urodziła się na północnych terenach województwa lubelskiego. Studia ukończyła w 1971 r. na Wydziale Inżynierii Wodnej i Sanitarnej Politechniki Warszawskiej, uzyskując stopień magistra inżyniera budownictwa wodnego.

Pracę zawodową rozpoczęła w Filii Politechniki Warszawskiej w Płocku w 1972 r. Dysertację doktorską pt. „Analiza wydajności środków mechanizacji w budownictwie metodą symulacji” obroniła na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej w 1981 r., uzyskując stopień doktora nauk technicznych o specjalności technologia i organizacja budownictwa.

W latach 1982-2005 pracowała na Politechnice Lubelskiej. Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo i specjalności technologia i organizacja budownictwa uzyskała w 2001 r. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Wraż-

liwość decyzji logistycznych w przedsiębiorstwie budowlanym”.

Od roku 2005 pracuje w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora nauk technicznych wszczęte na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej zakończyło się nadaniem tytułu naukowego profesora w roku 2012.

Zainteresowania naukowe prof. Anny Sobotki koncentrują się wokół szeroko pojętego procesu budowlanego. W szczególności są to problemy: modelowania symulacyjnego pracy zespołów maszyn w procesach budowlanych, zasad zrównoważonego rozwoju w budownictwie, analizy ekologiczno-energetycznej budynków mieszkalnych w całym cyklu życia, logistyki przedsiębiorstw i przedsięwzięć budowlanych, zarządzania przedsiębiorstwem i przedsięwzięciem budowlanym, jedno- i wielokryterialnej optymalizacji w technologii i zarządzaniu, planowania

i realizacji przedsięwzięć drogowych, organizacji robót fundamentowych palowych, eksploatacji i zarządzania budynkami. W swych badaniach wykorzystuje m.in. metodę modelowania symulacyjnego, algorytmy genetyczne i inne metody tzw. sztucznej inteligencji.

Profesor Anna Sobotka jest autorką lub współautorką 179 publikacji. Na dorobek ten składa się: 11 monografii (w tym 2 autorskie), 6 podręczników (w tym 3 autorskie), 25 artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, 77 artykułów w czasopismach polskich, 22 referaty w języku angielskim, 39 referatów w języku polskim. Według bazy Web of Science była cytowana 34 razy (h=2), według bazy SCOPUS – 73 razy (h=5).

Uczestniczyła w czterech projektach badawczych KBN (w trzech była kierownikiem), jednym projekcie badawczym NCN i jednej pracy badawczej w ramach centralnego programu CPBP. Realizowała również tzw. granty własne i zadania statutowe finansowane przez zatrudniającą ją uczelnię.

Od rozpoczęcia pracy prof. Anna Sobotka prowadziła zajęcia dydaktyczne. Tworzyła oraz wdrażała plany i programy studiów. Pracowała nad unowocześnieniem kształcenia i poprawą jego jakości, m.in. współtworzyła ministerialne standardy dla kierunku budownictwo. Obecnie jest członkiem Zespołu Nauk Technicznych Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Była promotorem ponad 200 prac magisterskich i inżynierskich. Z dyplomantami opublikowała 13 prac naukowych, była też siedmiokrotnie wyróżniana jako promotor nagrodzonych przez ministra infrastruktury prac dyplomowych i jednej pracy doktorskiej. Za pracę związaną z dydaktyką otrzymała w roku 2009 Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Była także promotorem czterech obronionych rozpraw doktorskich, obecnie jest opiekunem czterech doktorantów. Recenzowała cztery dysertacje doktorskie, jedną monografię habilitacyjną, była recenzentem w jednym przewodzie habilitacyjnym i w jednym postępowaniu o tytuł naukowy profesora.

Za całokształt działalności związanej z dziedziną organizacji i zarządzania w budownictwie otrzymała w 2001 r. Nagrodę Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa im. prof. Aleksandra Dyżewskiego. Obecnie jest członkiem Kapituły tej nagrody. Dwukrotnie była nagradzana za publikacje przez ministra infrastruktury.

Szczególne miejsce w działalności prof. Anny Sobotki zajmuje Politechnika Lubelska. Pracowała tu na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, kierowała Zakładem Inżynierii Procesów Budowlanych i Inwestycyjnych. Piastowała stanowisko prodziekana ds. nauki oraz prodziekana ds. kształcenia. Autorami wszystkich nagrodzonych przez ministra infrastruktury prac dyplomowych pisanych pod opieką Pani Profesor byli studenci Politechniki Lubelskiej. Prof. Anna Sobotka była promotorem trzech doktoratów pracowników Politechniki Lubelskiej: P. Jaśkowskiego, A. Czarnigowskiej i R. Buconia. Pomimo zmiany miejsca pracy utrzymuje ścisłe kontakty z byłymi współpracownikami, czego wyrazem są wspólne publikacje, projekt badawczy NCN oraz przygotowywanie kolejnych wniosków projektów badawczych, konsultacje prac i wyników badań. W roku 2014 wydana została monografia pt. „Zarządzanie łańcuchami dostaw w budownictwie. Wybrane metody i modele w budownictwie drogowym”, której współautorami są lubelscy wychowankowie Pani Profesor.

Prof. dr hab. inż. Jan Stachowicz

Prof. dr hab. inż. Jan Stachowicz ukończył studia wyższe na Wydziale Górniczym Politechniki Śląskiej w 1967 r., uzyskując stopień magistra inżyniera o specjalności górniczej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w 1971 r. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych uzyskał w 1976 r. Tytuł naukowy profesora uzyskał w 1988 r. Pracę zawodową rozpoczął w Katedrze Organizacji Produkcji Wydziału Górniczego Politechniki Śląskiej, angażując się jednocześnie w szeroką współpracę z przemysłem górniczym. Przez niemal całe życie zawodowe był związany z Politechniką Śląską, najpierw z Wydziałem Górniczym (1967-1976), następnie z Wydziałem Metalurgii i Inżynierii Materiałowej (1988-1991), aż w końcu – z Wydziałem Organizacji i Zarządzania (1992-2014). Obecnie pracuje we Wrocławiu w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Lądowych im. gen. T. Kościuszki. Warto podkreślić, że Profesor był zatrudniony również w Politechnice Lubelskiej w latach 1974-1999.

Prof. Jan Stachowicz posiada ogromne doświadczenie w kierowaniu zespołami pracowników. W połowie lat 70. otrzymał propozycję pracy naukowej w Polskiej Akademii

Nauk, a następnie stworzenia oddziału Instytutu Organizacji i Kierowania PAN w Bytomiu, w którym zawsze pełnił funkcję dyrektora ds. naukowych. W latach 90. wspólnie z prof. Bogdanem Wawrzyniakiem założył Fundację Promocji Kadr, która z powodzeniem kształciła przyszłych i ówczesnych menedżerów. Pracował również w Międzynarodowym Instytucie Analizy Systemowej (IASA w Luxemburgu pod Wiedniem).

Ścisła współpraca z przedsiębiorstwami zaowocowała wieloma osiągnięciami naukowymi, które w miarę upływu lat ewoluowały z obszaru górnictwa (np. monografie „Coal issues for 80s: Management Problems Arising from Technological Changes”, „Zmiany zarządzania w przemyśle wydobywczym. Tezy – Problemy – Propozycje”), poprzez zarządzanie przedsiębiorstwem („Kultura organizacyjna przedsiębiorstw. Studium kształtowania procesu zmian zarządzania”, „Kultura organizacyjna przedsiębiorstw przemysłowych. Studium kształtowania się postaw i zachowań menedżerów w procesach restrukturyzacji”), aby w obecnym okresie ukształtować się w obszarze klastrów oraz sieci wiedzy i wartości.

Honorowi profesorowie PL

Stąd główne obszary działalności badawczej można opisać w kolejności niemal chronologicznej jako: a) przedsięwzięcia dotyczące restrukturyzacji procesu przeobrażeń przemysłów tradycyjnych w czasach transformacji gospodarki narodowej; b) przedsięwzięcia związane z ewolucją zarządzania strategicznego dla ukierunkowania i racjonalizacji rozwoju strategicznego regionów; c) projektowanie i wdrażanie strategii rozwoju w regionach gospodarczych; d) zarządzanie projektami innowacjami i wiedzą: na poziomie przedsiębiorstw i regionów; e) teoria organizacji: konstytuowanie się sieciowego paradygmatu w naukach o zarządzaniu.

Działalność naukową Profesora charakteryzują liczne publikacje. Jest On autorem lub współautorem kilkunastu książek i monografii, ponad 300 artykułów oraz wielu opracowań i ekspertyz naukowych. Prowadził i brał udział w charakterze wykonawcy w 12 projektach badawczych, z których na szczególną uwagę zasługują: *Zarządzanie kapitałem intelektualnym w regionalnych sieciach proinnowacyjnych*, *Modele zarządzania wiedzą w sieciach i klastrach przemysłów kreatywnych w Polsce i w krajach UE* czy *Zintegrowany system zarządzania unieszkodliwianiem azbestu na składowiskach podziemnych w aspekcie zrównoważonego rozwoju Polski Wschodniej*, realizowany wspólnie z Politechniką Lubelską.

Współpracę z Politechniką Lubelską rozpoczął w 1974 r., kiedy to wspólnie z prof. Włodzimierzem Sitko podjęli obowiązki opracowania koncepcji i założeń projektowych systemu zarządzania w Lubelskim Okręgu Węglowym. Intensywna współpraca od 2000 roku z prof. Ewą Bojar przyniosła liczne opracowania w ramach projektów badawczych oraz umożliwiła przygotowanie w 2008 r. książki „Konkurencja i koegzystencja regionów w procesie integracji europejskiej: sieci proinnowacyjne w zarządzaniu regionem wiedzy”.

W zakresie kształcenia kadr wyróżniają się recenzje 4 postępowań o nadanie tytułu profesora, 8 prac habilitacyjnych, 30 prac doktorskich, a także inne recenzje: 10 monografii, 7 podręczników, ok. 250 artykułów, 300 wniosków i opracowań badawczych. Na uwagę zasługuje również wypromowanie 11 doktorów i 60 innych dyplomantów.

Profesor odbył wiele staży naukowych, wśród których można wyróżnić m.in.: Uniwersytet w Hamburgu, Politechnikę Aachen w Niemczech, Hanse Politechnic Groningen w Holandii, MITI w Japonii, Abertay University, University of Dundee oraz Univeristy of Birmingham w Wielkiej Brytanii.

Jest członkiem Komisji Nauk Organizacji i Zarządzania PAN, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa (przewodniczący Komisji Organizacji i Zarządzania), członkiem komitetu redakcyjnego „Resources Policy. The International Journal of Mineral Policy and Economic”, członkiem Zarządu Polskiej Fundacji Promocji Kadr oraz konsultantem w Ministerstwie Gospodarki RP.

Profesor Jan Stachowicz współpracował z wieloma przedsiębiorstwami i organizacjami, realizował prace doradcze i opracowania konsultingowe, między innymi w zakresie praktycznych zagadnień restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego dla Głównego Instytutu Górnictwa, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa, Lubelskiego Zagłębia Węglowego, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

Wyróżniony został odznaczeniami i nagrodami – otrzymał: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2003), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2004), Złoty Krzyż Zasługi (1984), stopień Generalnego Dyrektora Górnictwa (1997), Srebrną Odznakę Honorową TNOiK (1983).

Z tytułem profesora

Prof. dr hab. inż. Oleksandra Hotra

Prof. dr hab. Oleksandra Hotra urodziła się w 1965 roku we Lwowie. Dyplom magistra inżyniera elektronika uzyskała w 1989 r. na Wydziale Elektryczno-Fizycznym Politechniki Lwowskiej.

Po ukończeniu studiów podjęła pracę w Katedrze Fizyki Lwowskiego Technicznego Instytutu Leśnictwa. W 1996 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk matematycznych. W 1995 r. podjęła pracę w Lwowskim Narodowym Uniwersytecie Medycznym najpierw jako asystent, następnie docent i – po uzyskaniu w 2003 r. stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych – na stanowisku profesora w Katedrze Biofizyki i Aparatury Medycznej. W 2005 r. została kierownikiem Katedry Informatyki Medycznej Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycznego. Na tym stanowisku zorganizowała Oddział Informatyzacji, nadzorujący całą infrastrukturę informatyczną Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycznego. W roku 2007 Ministerstwo Edukacji i Nauki Ukrainy nadało jej tytuł profesora. Od 2003 r. rozpoczęła współpracę z polskimi uczelniami, najpierw jako profesor nadzwyczajny w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Jaro-

Uroczystość wręczenia nominacji profesorskich w Pałacu Prezydenckim (fot. E. Radzikowska-Białobrzewska)

stawiu, a następnie na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Elektroniki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W 2012 r. została kierownikiem

Zakładu Teleinformatyki i Diagnostyki Medycznej Instytutu Elektroniki i Technik Informatycznych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W lipcu 2015 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski nadał Jej tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

Oleksandra Hotra działalność naukowo-badawczą rozpoczęła w roku 1992, równoległe na Politechnice Lwowskiej i w Instytucie Fizyki Akademii Nauk Ukrainy. W oparciu o wyniki jej badań zostały opracowane nowe konstrukcje ciekłokrystalicznych czujników wielkości fizycznych, w tym optoelektronicznych, światłowodowych i ciekłokrystalicznych. Badania te kontynuuje, obecnie poszukując nowych metod wyznaczania parametrów materiałów ciekłokrystalicznych i ich właściwości. Działalność naukowa prof. O. Hotry obejmuje również opracowanie innych typów czujników temperatury oraz opracowanie różnych rozwiązań układowych przyrządów do pomiaru temperatury oraz kontrolnych narzędzi pomiarowych przeznaczonych do czujników temperatury.

Tematyka pracy badawczej prof. Hotry obejmuje również zastosowania elektroniki i informatyki w medycynie i obecnie

dotyczy diagnostyki w oftalmologii. Badania te mają na celu opracowanie aparatury i metod stosowanych w elektrookulografii i wideookulografii (w tym opracowanie metod i aparatury do wczesnego wykrywania zaburzeń hemodynamicznych w naczyniach krwionośnych mózgu na podstawie oceny funkcji metabolicznych siatkówki) oraz wykorzystanie fotometrii do oceny stanu układu wzrokowego. Następnym obszarem działania to badanie półprzewodników organicznych i kryształów optycznych w celu opracowania nowych elementów i przyrządów elektronicznych.

Dorobek naukowy prof. Oleksandry Hotry obejmuje ponad 120 publikacji naukowych, w tym 11 monografii, 19 patentów, 4 podręczników.

Profesor Oleksandra Hotra jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskiego Stowarzyszenia Fotonicznego, Polskiego Towarzystwa Techniki Sensorowej oraz rady programowo-naukowej czasopisma naukowego „Informatyka, Automatyka, Pomiary w Gospodarce i Ochronie Środowiska”.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Skowron

Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 2 kwietnia 2015 roku dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL, otrzymał tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Skowron – lat 63, absolwent AGH w Krakowie, doktor nauk technicznych, doktor habilitowany w dziedzinie nauk o zarządzaniu. Pracuje w Politechnice Lubelskiej 38 lat, od 2001 roku na stanowisku profesora. Jest kierownikiem Katedry Marketingu na Wydziale Zarządzania. Wybrany do władz Uczelni na kadencję 2008-2012 pełnił funkcję prorektora ds. studenckich. W obecnej kadencji kieruje pracami Senackiej Komisji ds. Kształcenia.

Odbывał studia i praktyki zagraniczne w Centrum Cooperation Development Industriel et Formation CO-DIFOR w Nancy we Francji oraz w Scuola di Direzione Aziendale (SDA) of Luigi Bocconi University w Mediolanie (Włochy).

Obszar zainteresowań i badań naukowych Profesora jest szeroki i obejmuje: zarządzanie strategiczne, modele biznesowe, procesy restrukturyzacji organizacyjnej przedsiębiorstw, zachowania rynkowe klienta, komunikacja marketingowa, zarządzanie organizacjami sieciowymi oraz typu non-profit, przedsiębiorczość.

Profesor jest autorem i współautorem ponad 120 publikacji naukowych, w tym 10 monografii i 2 podręczników akademickich, ponad 80 prac badawczych niepublikowanych i o charakterze eksperckim. Jest promotorem 6 przewodów doktorskich, opiekunem ponad 500 prac magisterskich i licencjackich. Jest wykładowcą studiów podyplomowych o profilu menedżerskim i biznesowym. Ekspert i doradca wielu przedsiębiorstw i instytucji oraz inicjatyw biznesowych.

Nagrodzony Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2005), Nagrodą Ministra NiSzW (2001 – za pracę habilitacyjną) oraz wielokrotnie Nagrodą Rektora PL.

Magdalena Maciaszczyk

Moja przygoda z zarządzaniem

Tak się złożyło, że okres mojej pracy zawodowej przypadł na czas dynamicznego rozwoju zarządzania, zarówno jako dyscypliny naukowej jak i praktyki kierowniczej. Początki mojej przygody z zarządzaniem wiążą się z uczestnictwem w dużym projekcie badawczym „Kompleksowe zagospodarowanie LZW”, który wymagał podejścia całościowego i systemowej orientacji. Jako młody inżynier miałem to szczęście spotkać się już wtedy z doświadczeniem określonej dyscypliny metodologicznej, bardzo użytecznej w projektowaniu rozwiązań aplikacyjnych, ale również w rozumieniu i uczeniu się zarządzania. Była

ona bliska szkole systemowej i empirycznej, co stawiało nas w pozycji centralnej wobec perspektywy behawioralnej czy też ilościowej. Praktyka wielowymiarowego spojrzenia na organizację i integratywnego ujęcia problemów organizacji pozwalała zbudować kapitał bardzo potrzebny w projektach dotyczących restrukturyzacji przedsiębiorstw, ułatwiała przedstawienie się na orientację strategiczną i jej praktykowanie w pracach diagnostyczno-projektowych.

Ważną częścią mojej aktywności naukowo-badawczej był udział w dyskusji nad zmianami organizacyjnymi branży górniczej

w warunkach indyferencji systemowej oraz realizowanie wielu interesujących projektów usprawnień struktur i procedur decyzyjnych. Doświadczenia lat 80. zostały przeniesione na kolejną dekadę, związaną z restrukturyzacją organizacyjną przedsiębiorstw. Tematykę i formę silnego angażowania się w praktyczne palące problemy ratowania firm i instytucji dyktował ówczesny okres transformacji rynkowej lat 90. Wypracowaliśmy własną metodologię diagnozowania sytuacji przedsiębiorstw i projektowania optymalnych rozwiązań procesów restrukturyzacyjnych z wykorzystaniem programów symulacyjnych. Tu bardzo przydało się wyniesione z doświadczeń górniczych podejście strategiczne do problemów rozwojowych firmy, zapewniające racjonalność metodologiczną i obiektywizm diagnozowania, a w konsekwencji przygotowanie na dyskusję z kierownictwem i załogą, dotyczącą wariantów proponowanych zmian.

Zasadniczą kwestią angażowania się w działalność projekto-wo-konsultacyjną było to, że w każdym przypadku ratowania firm należało uporać się z problemami natury strategicznej, co wiązało się nie tylko z bilansowaniem zewnętrznym (finansowym) firmy, ale również z rozpoznaniem jej miejsca w realnym otoczeniu rynkowym, rozpoznania zasobów wewnątrzorganizacyjnych, kultury organizacyjnej jej środowiska i potencjału gotowości do zmian. Praktykowana była analiza SWOT w jej wersji „procesowej” na żywym organizmie przedsiębiorstw, co pozwoliło prowadzić swoisty „dialog z przyszłością”, generować pytania i odpowiedzi na nie w różnych scenariuszach zakładanych zdarzeń, szacować wagę i znaczenie dla dalszego losu firmy różnych czynników obiektywnych i subiektywnych, odkrywać te z pozoru nieistotne, podpowiadać kierownictwu, na co ma zwracać szczególną uwagę, czego unikać, jakich używać argumentów w negocjacjach społecznych itp. Było to duże doświadczenie badawcze i frapująca przygoda intelektualna.

Udział w programach restrukturyzacyjnych rzadko kiedy ograniczał się jedynie do diagnozy sytuacji i opracowania programu zmian. Partnerzy najczęściej zadawali pytania o realizację takiego programu w realnych, trudnych warunkach firmy, w sytuacji sprostania wielorakiej presji społecznych oczekiwań na rezultaty restrukturyzacji. To wymagało otwierania się na problemy stricte organizacyjne przedsiębiorstwa i proponowania dalszych rozwiązań, niekoniecznie formalnie zapisanych, ale podawanych w formie dyskusji i rekomendacji. Tą drogą byliśmy niezauważalnie „wciągani” w nowe obszary i problemy zarządzania, stawaliśmy się specjalistami od poszczególnych obszarów funkcjonalnych: polityki kadrowej, marketingu, kultury organizacyjnej, polityki jakości itp.

Czas specjalizacji zbiegł się z kolejną fazą procesu przekształceń przedsiębiorstw, kiedy po okresie prostych działań naprawczych praktyka zaczęła formułować zapotrzebowanie na bardziej specyficzne, lecz i złożone problemy zmian organizacyjnych i budowania konkurencyjności firm. To znów rodziło wyzwania i potrzebę szybkiego uczenia się zarządzania w warunkach zaostrzającej się konkurencji i stanów kryzysowych.

Tak dojrzewała moja orientacja na marketing, rozumiany jako systemowa kluczowa funkcja przedsiębiorstwa, otwierająca je na rynek i klienta. Imperatyw skutecznego radzenia sobie firmy w jej otoczeniu rynkowym jest bowiem wyzwaniem każdego menadżera, w perspektywie naukowo-badawczej musi być postrzegany jako nadrzędne kryterium oceny procesów rozwojowych przedsiębior-

stwa i refleksji strategicznej. Marketing uważam za „starszego brata” zarządzania strategicznego, a jego rozwój za jeden z czynników stymulujących rozwój stosunków rynkowych i dobrobytu współczesnych społeczeństw. Dotyczy to również naszych doświadczeń transformacji ustrojowej. Z pełną determinacją przeciwstawiam się poglądom i opiniom niektórych środowisk, sprowadzających marketing do pseudonauki, czy wręcz sztuki oszukiwania klienta. Owszem, dostrzegać należy fakt, że dzisiejszy marketing „jest na zakręcie”, a mnożenie nowych koncepcji obsługi klienta w duchu manipulacji behawioralnej sprzyja bardziej degradacji niż kreowaniu klienta.

W obszarze szeroko rozumianego marketingu moje badania dotyczyły głównie diagnozowania procesu budowania lojalności klienta wobec firmy i marki z wykorzystaniem modelowania ścieżkowego, a w ostatnich latach podjąłem także badania sieci organizacyjnych z perspektywy marketingowej i rozwoju technologii informacyjnych. Kontekst biznesu sieciowego jest także obecny w moich pracach nad strukturami klastrowymi oraz dotyczących zachowań przedsiębiorczych na tle uwarunkowań rozwoju lokalnego.

Dalszą swoją aktywność naukową postrzegam głównie w eksploracji kilku obszarów badawczych:

- a) pogłębiania studiów nad zarządzaniem strategicznym i przedsiębiorczością z wykorzystaniem koncepcji kapitału intelektualnego,
- b) łączenia paradygmatu sieciowego i ekologicznego w zarządzaniu organizacjami sieciowymi i edukacji ekologicznej społeczeństwa,
- c) integracji procesów lojalnościowych po stronie pracownika i klienta firmy.

Sytuacja się powtarza; złożoność rynku i dynamika zachodzących zmian generują wciąż nowe problemy do rozwiązania. I znów jest co robić!

I na koniec taka refleksja: przed zarządzaniem stoją nowe wyzwania, jak choćby wypracowanie nowego paradygmatu racjonalności w procesach podejmowania decyzji w warunkach rosnącej kompresji informacji i czasu jej pozyskania i przetwarzania, dzięki nowym technologiom informacyjnym, a także w obliczu nowej rzeczywistości, jaką stają się kulturowa przestrzeń Internetu i technologii mobilnych. Tymczasem zarządzanie dzisiejsze jako praktyka badawcza staje się coraz bardziej selektywne i rozproszone zarówno w wymiarze przedmiotowym, jak i podmiotowym. Uważam to za swoisty paradoks, bowiem wszechobecna instytucja projektu badawczego, finansowanego ze środków zewnętrznych (często unijnych) powinna sprzyjać integralności badań. Zarządzanie „okopało się” w środowiskach akademickich i niechętnie wybiera się „w teren”. Zanikła praktyka kontaktu z gospodarką i biznesem, wyniki badań stają się sprawą osobistą ich wykonawców i służą głównie do generowania punktów do ilościowej oceny ich dorobku, nie praktykuje się szerszej dyskusji w środowisku naukowym. Uniwersalizm problemów zarządzania, kiedyś wymuszany potrzebami praktyki, dziś zostaje zdominowany przez autarkizm i selektywność przedmiotową badań.

W jakim kierunku będzie ewoluowało zarządzanie? Czy zachowa swą tożsamość i oryginalność w praktyce eksploracji naukowej, czy też zostanie zredukowane jedynie do kierunków kształcenia? Na te pytania trudno udzielić jednoznacznej odpowiedzi. Pewne jest jedynie to, że warto je zadawać.

Stanisław Skowron

Rozwój kadry na Wydziale Zarządzania

Habilitacja

Dr hab. inż. Artur Paździor

Dr hab. inż. Artur Paździor jest absolwentem Wydziału Zarządzania Politechniki Lubelskiej. Studia magisterskie ukończył w czerwcu 2002 roku. Rok później rozpoczął studia doktoranckie w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie w Kolegium Zarządzania i Finansów. Rozprawę doktorską pt. „Struktura kapitału a wartość rynkowa spółek z indeksu WIG20”, napisaną pod kierownictwem prof. dr. hab. Krzysztofa Mareckiego, obronił w lipcu 2006 roku. Od października tego samego roku jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym na Wydziale Zarządzania Politechniki Lubelskiej, początkowo w Katedrze Finansów i Rachunkowości, obecnie w Katedrze Ekonomii i Zarządzania Gospodarką. 29 czerwca 2015 r. w Kolegium Zarządzania i Finansów Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie obronił kolokwium habilitacyjne, uzyskując tym samym stopień naukowy doktora habilitowanego z ekonomii w dyscyplinie finanse. Rozprawa habilitacyjna pt. „Wycena wartości przedsiębiorstwa w warunkach destabilizacji rynków finansowych” dotyczyła problematyki szacowania wartości podmiotów gospodarczych w kontekście turbulentnych zmian wywołanych kryzysem finansowym.

Zainteresowania dr. hab. inż. Artura Paździora koncentrują się wokół problematyki wyceny przedsiębiorstw, funkcjonowania rynku finansowego, systemów controllingowych i innych obszarów związanych z podnoszeniem efektywności ekonomicznej organizacji. Nie obce są mu także zagadnienia związane z rozwojem regionalnym oraz problemy społeczne. Od 2012 roku jest prezesem Zarządu Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego Oddział w Lublinie. Zasiada także w Zarządzie Krajowym PTE, zaś od 2015 roku jest członkiem Rady Programowej Towarzystwa.

Prywatnie dr hab. inż. Artur Paździor jest szczęśliwym mężem, a także ojcem trójki wspaniałych dzieci. Mając na

uwadze bogate życie zawodowe wymagające realizacji trudnych do pogodzenia obowiązków dydaktycznych, naukowych i rodzinnych, życzymy doktorowi habilitowanemu dalszych sukcesów zarówno na gruncie naukowym, jak i osobistym.

Ewa Bojar

Doktorat

Dr Bartosz Przysucha

Dnia 13 lipca 2015 r. została przeprowadzona obrona pracy doktorskiej mgr. Bartosza Przysuchy pt. „Statystyczne modele w procesach zarządzania ochroną środowiska przed hałasem”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Wojciech Batko. Praca broniąca była na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Dysertacja była wynikiem współpracy Katedry Mechaniki i Wibroakustyki AGH oraz Katedry Metod Ilościowych w Zarządzaniu Politechniki Lubelskiej. Podjęty w pracy interdyscyplinarny problem łączył w sobie zagadnienia rachunku prawdopodobieństwa, statystyki, akustyki oraz zarządzania ochroną środowiska przed hałasem. W pracy opracowano metodykę obliczania niepewności wskaźników wykorzystywanych w akustycznej ochronie środowiska. Zweryfikowano również na podstawie ciągłego 14-letniego monitoringu akustycznego miasta Krakowa modele i założenia stosowane w literaturze w problemach obliczania niepewności wskaźników hałasowych. Przedstawione w doktoracie wyniki prezentowane były na największych konferencjach krajowych i międzynarodowych z zakresu akustyki oraz opublikowane w licznych artykułach, w tym pięciu z listy filadelfijskiej. Zakończony przewód doktorski oraz pomyślnie obroniona praca sfinalizowane zostały nadaniem tytułu doktora nauk technicznych w dyscyplinie mechanika o specjalności analiza sygnałów.

Edward Kozłowski

„Zielony Laur” dla naszego profesora

Po raz dziesiąty Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój” rozdała nagrody w konkursie „Zielony Laur”. Uroczyste wręczenie statuetek odbyło się 6 maja 2015 r. w Warszawie.

W kategorii indywidualnej laury otrzymali: prof. Lucjan Pawłowski z Politechniki Lubelskiej i prof. Zbigniew Heidrich z Politechniki Warszawskiej. Obaj naukowcy uhonorowani zostali za wybitny wkład w rozwój badań naukowych w obszarze inżynierii i ochrony środowiska.

Konkurs „Zielony Laur” organizowany jest corocznie przez Polską Izbę Gospodarczą „Ekorozwój”. Skierowany jest do samorządów, organizacji, firm, jak i osób zajmujących się realizacją przedsięwzięć ekologicznych. Jego celem jest promowanie ekorozwoju poprzez nagradzanie najlepszych inwestycji i przedsięwzięć gospodarczych przyczyniających się zarówno do poprawy warunków życia, jak i stanu środowiska naturalnego.

Iwona Czajkowska-Deneka

Nasi profesorowie w gremiach naukowych

- Prof. Marzenna R. Dudzińska została wybrana na członka Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki z siedzibą w Salzburgu.
- Prof. Lucjan Pawłowski został wybrany ponownie na zastępcę przewodniczącego Rady Kuratorów Wydziału Nauk Technicznych Polskiej Akademii Nauk.
- Prof. Lucjan Pawłowski otrzymał nominację do Naukowego Komitetu ds. gazu łupkowego utworzonego przez 29 Europejskich Akademii Nauk. Komitet opracowuje

- raporty dla Komisji Europejskiej na temat poszukiwań i eksploatacji gazu łupkowego, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów środowiskowych. Z uwagi na to, że region Lubelszczyzny jest ważnym z punktu widzenia zasobów gazu łupkowego, w dniu 18 czerwca 2015 r. odbyło się wyjazdowe posiedzenie Komitetu w Lublinie.
- Prof. Marzenna Dudzińska odebrała nominację na członka Polskiej Akademii Inżynierskiej.

Agata Zdyb

Stukrotnie zwiększyli prędkość przesyłania danych

Wynalazek naukowców z Politechniki Lubelskiej pozwoli stukrotnie zwiększyć prędkość przesyłania danych w sieciach informatycznych.

Pracownicy Instytutu Elektroniki i Techniki Informatycznych PL od dwóch lat pracują nad stworzeniem całkowicie optycznego przełącznika fotonicznego.

Jednym z podstawowych problemów stawianych współczesnym sieciom informatycznym jest zwiększenie szybkości przesyłania informacji – mówi dr hab. inż. Piotr Kisała, prof. PL, kierownik Zakładu Optoelektroniki i Sieci Teleinformatycznych. Obecnie najczęściej wykorzystuje się przełączniki optyczne elektroniczne, które łączą linie światłowodowe za pośrednictwem urządzeń optoelektronicznych. Sygnał optyczny pochodzący z linii światłowodowej zamieniany jest na sygnał elektroniczny, przełączanie wykonywane jest elektronicznie, po czym sygnał z powrotem zamieniany jest na optyczny i wprowadzany do światłowodu. Taka zamiana sygnału optycznego na elektroniczny i elektronicznego na optyczny wiąże się ze stratami zarówno amplitudy samego sygnału, jak i prędkości przełączania – wyjaśnia P. Kisała.

Zaproponowane przez zespół rozwiązanie tego problemu to w pełni optyczny przełącznik fotoniczny zapisany wewnątrz

włókna światłowodowego. Taki przełącznik zachowa optyczną formę sygnału dla każdej szybkości i protokołu transmisji. Ponadto jego żywotność będzie większa w stosunku do już istniejących przełączników.

Wprowadzenie do istniejących sieci naszych przełączników optycznych będzie równoznaczne z posiadaniem szybszych i nowocześniejszych elementów sieci teleinformatycznych – zapewnia P. Kisała. Już

istniejące sieci wyposażone w takie przełączniki będą pracowały efektywniej. Spowoduje to wzrost innowacyjności firm, które zdecydują się na posiadanie tej technologii.

Przełączniki fotoniczne będą mogły być wykorzystywane nie tylko w sieciach optycznych, ale również w układach: regeneracji sygnałów, logiki optycznej, pamięci optycznych czy konwersji długości fali z regeneracją sygnału.

Wszystkie badania prowadzone były na specjalistycznym sprzęcie zlokalizowanym w Centralnym Laboratorium Wdrożeń PL. Wartość nowo utworzonych stanowisk do wytwarzania i charakteryzacji układów fotonicznych wynosi 8 mln zł. W ich skład wchodzi: lasery ekscymerowe, specjalnie opracowane układy ich chłodzenia oraz urządzenia do eliminacji drgań.

Iwona Czajkowska-Deneka

Konferencje, sympozja, seminaria

Bezpieczeństwo pracy w budownictwie

Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej wspólnie z Okręgowym Inspektorem Pracy w Lublinie był organizatorem Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie”, która odbyła się w dniu 25 czerwca 2015 roku w budynku Wydziału. Konferencja to jedno z wydarzeń planowanych w ramach obchodów 50-lecia Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej.

Budownictwo jest ciągle jedną z branż, w której występuje najwięcej wypadków. Jak ważne są zagadnienia bezpieczeństwa pracy na budowach, nikogo nie trzeba przekonywać. Natomiast celem Konferencji było zwrócenie uwagi na fakt, że zagadnienia bezpieczeństwa w budownictwie powinny być rozpatrywane przez zespoły interdyscyplinarne, w których skład powinni wchodzić inżynierowie budownictwa (wszystkich

branż), lekarze, socjologowie, psychologowie, prawnicy i specjaliści z zakresu środowiska pracy. Tylko takie spojrzenie daje gwarancję pełnej analizy wszystkich przyczyn wypadków i ciągów przyczynowo-skutkowych, które doprowadzają ostatecznie do zdarzeń mniej lub bardziej tragicznych.

Komitet naukowy:

- Anna Sobotka, Akademia Górniczo-Hutnicza – przewodnicząca
 - Włodzimierz Biaduń, Okręgowy Inspektorat Pracy w Lublinie – wiceprzewodniczący
 - Ewa Błazik-Borowa, Politechnika Lubelska – wiceprzewodnicząca
 - Bożena Hoła, Politechnika Wrocławska
 - Anna Halicka, Politechnika Lubelska
 - Krzysztof Czarnocki, Politechnika Lubelska
 - Jacek Szer, Główny Urząd Nadzoru Budowlanego
 - Agata Czarnigowska, Politechnika Lubelska
 - Wiktor Piwkowski, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa
 - Andrzej Roch Dobrucki, Polska Izba Inżynierów Budownictwa
 - Danuta Gawęcka, Polska Izba Gospodarcza Rusztowań.
- Honorowy patronat nad Konferencją objęli:
- minister infrastruktury i rozwoju Maria Wasiak
 - Państwowa Inspekcja Pracy
 - wojewoda lubelski Wojciech Wilk
 - Polska Izba Gospodarcza Rusztowań
 - rektor Politechniki Lubelskiej Piotr Kacejko

- marszałek województwa lubelskiego Sławomir Sosnowski
- Polska Izba Inżynierów Budownictwa
- prezydent miasta Lublin Krzysztof Żuk
- Związek Zawodowy „Budowlani”
- Główny Urząd Nadzoru Budowlanego.

W programie wydarzenia znalazły się następujące wystąpienia:

1. „Katastrofy budowlane a bezpieczeństwo w budownictwie” – dr inż. Jacek Szer (Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, Politechnika Łódzka).
2. „Przyczyny i skutki wypadków przy pracy na budowach na tle nieprawidłowości stwierdzanych podczas czynności kontrolnych”

- mgr inż. Anna Smolarz (Okręgowy Inspektorat Pracy w Lublinie).
3. „Analiza wypadkowości w polskim budownictwie” – dr hab. inż. Bożena Hoła, prof. PWt (Politechnika Wrocławska).
 4. „Ergonomiczne uwarunkowania pracy w budownictwie” – dr inż. Krzysztof Czarnocki (Politechnika Lubelska).
 5. „Zagrożenia zdrowotne pracowników budownictwa” – prof. dr hab. Jolanta Walusiak-Skorupa (Instytut Medycyny Pracy w Łodzi).
 6. „Aspekty organizacyjne dotyczące działalności małych firm budowlanych – zagrożenia i prewencja” – dr Andrzej Dąbrowski (Centralny Instytut Ochrony Pracy).
 7. „Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia w budowlanym procesie inwestycyjnym” – dr inż. Jerzy Obolewicz (Politechnika Białostocka).
 8. „Wybrane problemy prawne bezpieczeństwa eksploatacji urządzeń technicznych na budowie” – dr inż. Andrzej Misztela (Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego).
 9. „Warunki bezpiecznego użytkowania rusztowań” – dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa, prof. PL (Politechnika Lubelska).

Drewniana architektura wernakularna. Problemy ochrony i zagospodarowania

W dniach 27-29 maja 2015 r. w Lublinie w budynku Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury Politechniki Lubelskiej odbyła się konferencja naukowa „Drewniana architektura wernakularna. Problemy ochrony i zagospodarowania”. Organizatorami Konferencji byli: Politechnika Lubelska, Polski Komitet Narodowy ICOMOS, Komitet Architektury i Urbanistyki PAN oraz Muzeum Wsi Lubelskiej w Lublinie. Honorowym patronatem wydarzenie objęli generalny konserwator zabytków i rektor Politechniki Lubelskiej.

W Konferencji wzięli udział przedstawiciele wszystkich środowisk zaangażowanych i zainteresowanych ochroną i zagospodarowaniem obiektów drewnianej architektury wernakularnej. W obradach uczestniczyli pracownicy skansenów i muzeów, przedstawiciele służb konserwatorskich i konserwatorzy zajmujących się zabudową drewnianą, pracownicy administracji państwowej oraz nauczyciele akademicy. Konferencja miała charakter krajowy z udziałem gości zagranicznych. W sumie udział w Konferencji wzięło około 140 osób z ponad 40 różnego typu jednostek.

Podstawowym celem wydarzenia było przedstawienie i przedyskutowanie współczesnej problematyki ochrony i zagospodarowania drewnianej architektury wernakularnej w Polsce. W założeniu organizatorów prezentacje z kolejnych sesji tematycznych miały uwzględniać obecne uwarunkowania – m.in.: współczesną teorię konserwatorską, stan prawny, formy finansowania i własności obiektów zabytkowych, działanie w warunkach gospodarki rynkowej i poszanowanie własności prywatnej. Przyjęto również, że wystąpienia powinny koncentrować się na zagadnieniach ochrony i utrzymania drewnianych zabytków w Polsce, tym niemniej możliwa jest prezentacja wartościowych przykładów zagranicznych.

Podjęta tematyka okazała się na tyle istotną, że do komitetu organizacyjnego napłynęło ponad 45 propozycji referatów,

Szatasy pasterskie to najmniej trwałe i najbardziej zagrożone zabytki. Na zdjęciu szata pasterska w Dolinie Chochołowskiej (fot. P. Skucha, kwiecień 2009 r.), [w:] www.zabytkowo.blox.pl

niestety ze względu na ograniczony czas Konferencji do wygłoszenia przewidziano 32.

Uwzględniając tematykę nadesłanych referatów, organizatorzy podzielili Konferencję na cztery sesje tematyczne:

- Techniczne i konserwatorskie problemy ochrony drewnianej architektury wernakularnej.
- Problemy i możliwości dostosowania drewnianych obiektów do współczesnych standardów technicznych i użytkowych.
- Adaptacja drewnianych obiektów wernakularnych do współczesnych funkcji użytkowych.
- Współczesne formy ochrony zespołów drewnianej architektury wernakularnej – skanseny, wsie letniskowe, rekonstrukcje i stylizacje zespołów zabudowy.

Po każdej z sesji tematycznych wywiązywały się długie dyskusje dotyczące samych wystąpień, jak i poruszanej tematyki. W ocenie uczestników Konferencja okazała się wydarzeniem bardzo istotnym i wymagającym kontynuacji.

Robert Barszczyk

Międzynarodowa aktualizacja materiałów dydaktycznych – „Informatyka jako druga kompetencja”

W dniach 22-26 czerwca 2015 r. w Instytucie Informatyki Politechniki Lubelskiej odbyło się Międzynarodowe Seminarium realizowane w ramach projektu Tempus PROMIS (więcej o projekcie w: „PROMIS – nowy projekt programu Tempus w Instytucie Informatyki”, Marek Miłosz [w:] „Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej” 2(36)2014, s. 33. Był to jeden z największych wysiłków organizacyjnych Politechniki Lubelskiej w trakcie trwania projektu Tempus PROMIS. W Seminarium wzięło udział 24 pracowników naukowo-dydaktycznych z uczelni partnerskich projektu, z krajów europejskich (Finlandii, Litwy, Niemiec i Polski) oraz krajów centralno-azjatyckich (Kazachstanu, Uzbekistanu, Tadżykistanu, Kirgizji i Turkmenii). Celem Seminarium było opracowanie materiałów dydaktycznych w języku angielskim (tj. modernizacja sylabusów, przygotowanie materiałów do wykładów oraz laboratoriów, a także do innowacyjnej metody kształcenia studentów tzw. *reverse teaching*) z dwóch przedmiotów: zarządzanie projektami (ZP) oraz inżynieria oprogramowania (IO). Materiały dydaktyczne przeznaczone są dla partnerów z Centralnej Azji w celu wykorzystania ich w trakcie realizacji studiów magisterskich „Informatyka jako druga kompetencja” przygotowywanych w projekcie Tempus PROMIS. Wdrożenie specjalności magisterskiej wspomagają uczelnie europejskie z Francji, Niemiec, Finlandii, Litwy oraz Polski. W rezultacie projektu ma powstać sieć 10 uczelni w 5 krajach Centralnej Azji kształcących studentów magistrantów według jednolitego programu „Informatyka jako druga kompetencja”.

Uczestników Seminarium serdecznie przywitani przedstawiciele władz Politechniki Lubelskiej w osobie rektora prof. dr. hab. inż. Piotra Kacejko, pani dziekan WEiI prof. dr hab. inż. Henryki Danuty Stryczewskiej oraz dyrektora Instytutu Informatyki dr. hab. inż. Dariusza Czerwińskiego, prof. PL, którzy zaprezentowali doświadczenia i osiągnięcia naszej Uczelni, Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oraz Instytutu Informatyki WEiI.

Szczególnym zainteresowaniem gości cieszyła się wizyta w nowo wyposażonych laboratoriach badawczych Instytutu Informatyki (w tym w Laboratorium Analizy Ruchu i Ergonomii Interfejsów). Poza bazą techniczną i kierunkami badań

Uczestnicy Seminarium w laboratorium (fot. J. Krzysiak / SAF PL)

zaprezentowane zostały możliwości współpracy naukowo-badawczej z uczelniami partnerskimi.

W trakcie 5-dniowego Seminarium w równoległe pracujących dwóch zespołach zostały przygotowane zestawy materiałów dydaktycznych: do przedmiotu zarządzanie projektami pod kierownictwem dr. inż. Marka Miłosza przy współpracy mgr inż. Magdaleny Borys oraz do przedmiotu inżynieria oprogramowania pod kierownictwem dr. inż. Małgorzaty Plechawskiej-Wójcik przy współpracy dr. inż. Elżbiety Miłosz i mgr. inż. Macieja Laskowskiego. Wsparcie organizacyjne i techniczne zapewnili Magdalena Latkowska i Ryszard Majewski – pracownicy Instytutu Informatyki PL. Platformą komunikacyjną wymiany informacji i pracy zespołowej był system Moodle udostępniony uczestnikom przez uczelnię – koordynatora projektu Tempus PROMIS, tj. Uniwersytet UPMF z Grenoble (Francja). Prace zespołów przebiegały w twórczej i przyjaznej atmosferze, założone cele Seminarium zostały osiągnięte, materiały dydaktyczne zostały opracowane i przedyskutowane w grupach roboczych. Przedstawiciele uczelni partnerskich biorący udział w spotkaniu otrzymali stosowne certyfikaty.

Oprócz współpracy naukowo-dydaktycznej Politechnika Lubelska zorganizowała gościom mini program turystyczno-kulturalny w postaci pieszej wycieczki po Starym Mieście w Lublinie, autokarowej wycieczki do Muzeum Zamoyskich w Kozłowiec oraz tradycyjnej polskiej biesiady w restauracji „Chata” w Lublinie. Goście wyjechali zadowoleni nie tylko z merytorycznych rezultatów Seminarium, ale również z gorącego przyjęcia przez władze Uczelni i pracowników Instytutu Informatyki. Wyrazem tego jest m.in. e-mail skierowany do organizatorów i uczestników przez przedstawicieli uczelni z Turkmenii z następującymi podziękowaniami:

Dear organizers and participants of the seminar “Professional Master’s Degree in Computer Science as a second jurisdiction in Central Asia (PROMIS)” in Lublin, Poland 22-26.06.2015!

I want to thank you for an exciting educational and cultural program, helping us time our visit to Lublin. We are impressed by your excellent and efficient way of working, creative approach to developing the concept of the event, patience and desire to do everything, even the most unexpected, the wishes of the participants. I am sure that a working meeting in Lublin, will contribute to the strengthening and further development of a trusting partnership. I would like to particularly thank the team of the Lublin University of Technology for their responsiveness, the ability to quickly respond to changing circumstances and the commitment to make of any event something special. Participants from the Turkmen side had agree at time and a lot of positive emotions from your seminar organized in Lublin in the framework of PROMIS. Give also to thank all those who participated in organizing and holding our meeting.

With Respect Batyr Hezretov, Azat Atayev (Turkmen State Institute of Transport and Communications)!

Elżbieta Miłosz, Marek Miłosz

O rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw

W dniu 10 czerwca 2015 r. odbyło się Seminarium Naukowe dla doktorantów i habilitantów Wydziału Zarządzania zorganizowane przez Wydział Zarządzania wspólnie z Centro de Estudos Transdisciplinares para o Desenvolvimento (CETRAD) w Vila Real w Portugalii.

Prelegentem był Francisco Jose Lopes de Sousa Diniz – uznany naukowiec i wieloletni pracownik Uniwersytetu Trás-os-Montes and Alto Douro (UTAD) (Vila Real, Portugalia) obecnie pracownik Centro de Estudos Transdisciplinares para o Desenvolvimento (CETRAD) (Portugalia).

W trakcie Seminarium Profesor zaprezentował wyniki swoich badań ogniskujących się na problematyce rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw. Zaprezentowany temat „The role of SMEs in sustainable regional development and local business integration: ENTREPRENEURSHIP STRATEGIES IN FAMILY AND NON-FAMILY SMEs BUSINESSES” stał się przesłanką do naukowej dyskusji zarówno w obszarze prezentowanych wyników badań, jak i aspektów metodologicznych.

Głównym obszarem naukowego zainteresowania prof. Francisco Jose Lopes de Sousa Diniza są problemy rozwoju regionu oraz aspekty zarządzania w regionie

W trakcie swojego półrocznego pobytu w Polsce Profesor poprowadził również zajęcia z przedmiotu ekonomiczne i prawne zagadnienia integracji europejskiej dla studentów kierunku zarządzanie. Zajęcia cieszyły się dużym zainteresowaniem i zostały bardzo pozytywnie ocenione przez studentów.

Ewa Daszczuk

Rozwój regionu i organizacji wyzwaniem dla nauk o zarządzaniu

W dniach 18-19 czerwca 2015 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Lubelskiej została zorganizowana Konferencja Naukowa pod patronatem rektora Politechniki Lubelskiej, rektora Politechniki Częstochowskiej, Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa Oddział Lublin oraz Polskiej Akademii Nauk Oddział w Katowicach pod tytułem „Rozwój regionu i organizacji wyzwaniem dla nauk o zarządzaniu”. Jest to druga Konferencja Naukowa w cyklu, który został zapoczątkowany w 2014 roku Jubileuszową Międzynarodową Konferencją Naukową połączoną z obchodami Jubileuszu 40-lecia pracy naukowej prof. Ewy Bojar.

W tym roku Rada Naukowa Konferencji wyznaczyła trzy główne cele spotkania. Po pierwsze, dyskusja naukowa obejmu-

jąca aktualne wyzwania, jakie stawiają przed naukami o zarządzaniu procesy rozwojowe organizacji i regionów. Po drugie, zbudowanie formalnej podstawy współpracy w obszarze badań naukowych i działań organizacyjnych przez określenie wspólnych obszarów zainteresowań badawczych jej uczestników. Dzięki czemu osiągnięto sformalizowanie płaszczyzny współpracy na platformach komunikacyjnych opartych na chmurach obliczeniowych dla prowadzenia wspólnych, wieloaspektowych badań i prac rozwojowych. Po trzecie, uhonorowanie tytułem honorowego profesora Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. Marii Nowickiej-Skowron oraz prof. dr hab. inż. Jana Stachowicza podczas uroczystego posiedzenia Senatu Politechniki Lubelskiej.

Prof. Ewa Bojar otworzyła panel o tematyce zarządzania międzyorganizacyjnego

Honorowi profesorowie: prof. Maria Nowicka-Skowron oraz prof. Jan Stachowicz

W pierwszym dniu Konferencji zorganizowano dwa panele tematyczne. Pierwszy panel tematyczny koncentrował się na problematyce „Zarządzania międzyorganizacyjnego – problemów i wyzwań”. Otwarcia panelu dokonała dziekan prof. Ewa Bojar. Następnie zaproszeni prelegenci reprezentujący nauki o zarządzaniu: prof. dr hab. Zbigniew Olesiński oraz prof. dr hab. inż. Jan Stachowicz zaprezentowali wielowątkowe aspekty podjętej tematyki. Otwarcia drugiego panelu dokonał prodziekan ds. nauki Wydziału Zarządzania PL dr inż. Bogdan Wit wystąpieniem pod tytułem „Wykorzystanie potencjału chmur obliczeniowych w koordynacji procesów badawczych i naukowych”. W wystąpieniu przybliżono pojęcia i możliwości wykorzystania potencjału chmur obliczeniowych w koordynacji procesów badawczych i naukowych oraz informacje o monografiach wieloautorskich, w których nie określono autorów poszczególnych rozdziałów. Następnie odbyły się równoległe ściśle sprofilowane tematycznie sesje pod kierownictwem moderatorów. Lista tematów sesji została przedstawiona w tabeli:

1.	Zarządzanie zasobami ludzkimi – „Srebrna Gospodarka”, Moderator: <i>dr hab. Barbara Mazur, prof. PL</i>
2.	Warunki skutecznej współpracy międzyorganizacyjnej (klastry i sieci) Moderator: <i>dr Matylda Bojar, PL / dr Agnieszka Rzepka, PL</i>
3.	Innowacje a rozwój regionalny Moderator: <i>dr inż. Korneliusz Pylak, PL</i>
4.	Logistyka w sferze działalności gospodarczej Moderator: <i>dr inż. Arkadiusz Gola, PL</i>
5.	Modelowanie i wspomaganie decyzji Moderator: <i>dr hab. inż. Grzegorz Gliszczyński, PL</i>
6.	Zarządzanie systemami opieki zdrowotnej – mapowanie potrzeb Moderator: <i>dr inż. Krzysztof Czarnocki, PL</i>
7.	Współczesny konsument Moderator: <i>dr inż. Joanna Wyrwisz, PL</i>
8.	Przedsiębiorstwa w globalizującej się gospodarce Moderator: <i>dr inż. Jolanta Słonec, PL</i>

9.	Problemy zarządzania ryzykiem Moderator: <i>prof. dr hab. inż. Jan Stachowicz, WSOWL</i>
10.	Nowe obszary zastosowań marketingu Moderator: <i>dr hab. inż. Magdalena Rzemieniak, PL</i>

Spotkania w wąskich grupach osób umożliwiły zaprezentowanie przez moderatora sprofilowanych tematów i przeanalizowanie pomysłów uczestników zespołu w kontekście przyjętego przewodniego tematu badawczego. Każdy zespół wypracował własny harmonogram, sposób współdzielenia zasobów w chmurze obliczeniowej oraz interaktywne techniki komunikacji pomiędzy członkami zespołu.

Wynikiem Konferencji są zespoły problemowe, których wspólnym celem jest sformalizowanie wiedzy, wymiana doświadczeń we wspólnych obszarach badawczych i zmaterializowanie ich w monografii wieloautorskiej z nieprzypisanymi osobami do poszczególnych rozdziałów. Spotkanie uczestników Konferencji w panelach tematycznych i skonfrontowanie wiedzy oraz pomysłów na prowadzenie badań naukowych z przyszłym wykorzystaniem chmur obliczeniowych wzmocni jej uczestników na rynku usług naukowych.

Drugi dzień Konferencji to uroczystość nadania tytułów honorowego profesora Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. Marii Nowickiej-Skowron oraz prof. dr hab. inż. Janowi Stachowiczowi.

Program uroczystości obejmował przemówienie rektora Politechniki Lubelskiej prof. Piotra Kacejko, laudacje dziekan Wydziału Zarządzania prof. Ewy Bojar oraz prof. Włodzimierza Sitko, nadanie tytułu honorowego profesora Politechniki Lubelskiej oraz wystąpienia honorowych profesorów Politechniki Lubelskiej i gratulacje okolicznościowe.

Podsumowując, należy stwierdzić, że II Konferencja pod tytułem „Rozwój regionu i organizacji wyzwaniem dla nauk o zarządzaniu” była wydarzeniem efektywnym pod względem naukowym i jej uczestnicy zapowiedzieli kontynuowanie rozpoczętych działań w prowadzeniu badań naukowych i wymiany doświadczeń w ramach przyszłych spotkań konferencyjnych.

Bogdan Wit

Nowe trendy w zarządzaniu

W dniach 14-15 maja 2015 r. odbyło się XXII Międzynarodowe Sympozjum Naukowe pt. „Study of management – experiences and new trends”, zorganizowane przez Koło Naukowe Menedżerów pod kierownictwem prof. Ewy Bojar, dziekan Wydziału Zarządzania i opiekuna Koła Naukowego Menedżerów. Honorowy patronat nad wydarzeniem objęło Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa.

W Sympozjum wzięli udział studenci z Lublina, Warszawy, Poznania, Radomia, Siedlec i Gdyni. Po uroczystym otwarciu Konferencji przez prof. Ewę Bojar wygłaszane były referaty dotyczące m.in. zmian, jakie nastąpiły na przełomie

stu lat w naukach o zarządzaniu, innowacyjnych technik zarządzania przedsiębiorstwem, nowoczesnych technik zarządzania i zarządzania wiedzą.

Uwieńczeniem pierwszego dnia Sympozjum był wyjazd do Wierchowisk, gdzie uczestnicy mieli okazję miło spędzić czas przy ognisku.

15 maja, to jest w drugim dniu wydarzenia, uczestnicy wzięli udział w warsztatach prowadzonych przez przedstawiciela Ligi Odpowiedzialnego Biznesu oraz studentkę Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Gabriela Grzywina

Inżynier od bezpieczeństwa

Rozmowa z dr. Mirosławem Malcem, prodziekanem ds. studenckich Wydziału Podstaw Techniki

Edukacja techniczna ma na Politechnice długą tradycję. Przez wiele lat taki kierunek funkcjonował na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki, a następnie na Wydziale Podstaw Techniki, który powstał w 2007 r. w wyniku podziału WZiPT na odrębne jednostki. Proszę powiedzieć, jak na przestrzeni tych lat zmieniła się oferta kształcenia Wydziału.

W minionym okresie Wydział Podstaw Techniki oferował kandydatom na studia w Politechnice Lubelskiej trzy kierunki studiów: edukację techniczno-informatyczną, fizykę techniczną oraz matematykę, a także trzy kierunki studiów podyplomowych: Nauczanie techniki, Podyplomowe studia pedagogiczne oraz Informatykę i zajęcia komputerowe dla nauczycieli. W wyniku wewnątrzuczelnianych zmian organizacyjnych, decyzją ówczesnego rektora, od roku 2010 kierunek fizyka techniczna został przeniesiony do innego wydziału naszej Uczelni. Obecnie Wydział Podstaw Techniki kształci na dwóch kierunkach studiów na I i II stopniu. Są to: edukacja techniczno-informatyczna i matematyka. Kolejnym kierunkiem w ofercie Wydziału od nowego roku akademickiego 2015/2016 jest inżynieria bezpieczeństwa. Oczywiście wszystkie prowadzone przez nas kierunki studiów, tak jak i inne kierunki w Politechnice Lubelskiej, zostały dostosowane do wymogów nowoczesnego procesu kształcenia wynikających zarówno z Krajowych Ram Kwalifikacji, jak też z zachodzących wokół nas zmian. Zmian zachodzących również w obszarze gospodarki i rynku pracy. Dostosowywaliśmy się do tego w miarę ich następowania zarówno w obszarze kształcenia i samego procesu dydaktycznego, ale również w obszarze niezbędnej procedury studiów i jej dokumentacji zgodnie z nałożonymi na nas wymogami formalnoprawnymi oraz uwarunkowaniami wynikającymi najpierw z wprowadzania i następnie stosowania uczelnianego oraz wydziałowego systemu jakości kształcenia. Należy tu przypomnieć, że prowadzony przez nasz Wydział kierunek edukacja techniczno-informatyczna w minionych latach już trzykrotnie był pozytywnie oceniany przez zespoły eksperckie Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uzyskując za każdym razem pozytywne oceny. Świadczy to o tym, że nasza oferta kształcenia, a także praca naszych pracowników w jej dostosowanie do wymogów współczesnej rzeczywistości, znajdują uznanie nie tylko wśród studentów i pracowników Uczelni, ale także w ocenie specjalistów spoza niej.

Najdłużej funkcjonującym kierunkiem studiów na Wydziale Podstaw Techniki jest edukacja techniczno-informatyczna – ma on już 26 lat. Czy nadal jest zainteresowanie tym kierunkiem studiów?

W ofercie studiów Politechniki Lubelskiej kierunek studiów edukacja techniczno-informatyczna jest już od 26 lat i jest to jednocześnie najstarszy kierunek studiów w ofercie młodego, bo dopiero ośmioletniego Wydziału Podstaw Techniki. W roku akademickim 2014/2015 w Wydziale Podstaw

Techniki na pierwszym i drugim stopniu studiów na tym kierunku studiowało ogółem 425 studentów studiów stacjonarnych (w tym na 3,5 letnich studiach inżynierskich 311 studentów, a na studiach magisterskich – 114). I chociaż, tak jak i inne uczelnie i kierunki studiów, odczuwamy skutki mniejszej liczby kandydatów na studia, to na pierwszym roku studiów I stopnia w październiku ubiegłego roku indeksy na tym kierunku odebrało 70 osób. Jak już wspomniano, kierunek ten w Politechnice Lubelskiej ma już ponad dwudziestoletnią tradycję i jak widać w dalszym ciągu cieszy się zainteresowaniem wśród kandydatów na studia. Należy przy tym wspomnieć, że kierunek ten posiadał w minionych latach silną konkurencję w postaci uruchomionych studiów o tej samej nazwie na Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie i Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Pomimo ogólnego spadku liczby kandydatów na studia rekrutacja na pierwszy rok studiów dla tego kierunku w Politechnice Lubelskiej wyglądała dobrze i wynosiła w latach 2009-2013 co roku średnio 153 osoby. Było to i jest efektem zarówno modernizacji i unowocześnienia planów studiów i programów nauczania, jak też dostosowania ich do wymogów rynku pracy i przede wszystkim oczekiwani samych studentów. Usprawniono realizację procesu dydaktycznego i zintensyfikowano działania dotyczące jakości kształcenia na tym kierunku. Podjęto też kroki w celu poprawy jego wizerunku informacyjnego poprzez:

- Internet (opracowano film o kierunku, serwis informacyjny);
- spotkania prodziekanów Wydziału, nauczycieli i przedstawicieli samorządu studenckiego z uczniami i nauczycielami szkół średnich;
- uczestnictwo w tworzeniu i funkcjonowaniu klas politechnicznych i realizacja wykładów otwartych dla uczniów, w tym także pomoc w organizacji konkursów przedmiotowych, np. Matematyka w technice dla technika;
- przekaz informatorów, ulotek i plakatów przez studentów odbywających praktyki w szkołach średnich oraz w ich miejscach zamieszkania;
- ogłoszenia w prasie, radio i telewizji oraz w środkach komunikacji publicznej.

Niestety obecnie, jak już wspomniano, także u nas nastąpił spadek liczby studentów studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych. Pomimo że jest to ogólnie duży problem wszystkich uczelni w naszym kraju, to Wydział poszukuje i będzie poszukiwał nadal możliwości poprawy tej sytuacji.

Od roku akademickiego 2015/2016 Wydział Podstaw Techniki naszej Uczelni będzie miał w swojej ofercie nowy kierunek studiów – inżynierię bezpieczeństwa. Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, który również prowadzi ten sam kierunek, reklamuje go hasłem: „Zostań inżynierem od trudnych sytuacji”. A jak my będziemy zachęcać przyszłych maturzystów do studiowania na tym kierunku?

Praktyczny profil studiów na kierunku inżynieria bezpieczeństwa zakłada projektowanie programu nauczania i efek-

tów kształcenia przede wszystkim na potrzeby przyszłej pracy studentów i absolwentów w różnego rodzaju podmiotach gospodarczych, związanej z szeroko rozumianym bezpieczeństwem. Nabyte w trakcie studiów umiejętności rozwiązywania interdyscyplinarnych problemów z zakresu bezpieczeństwa, a także umiejętność organizowania i prowadzenia specjalistycznych szkoleń z zakresu BHP sprawią, że nasi absolwenci będą poszukiwanymi specjalistami na rynku pracy. Serdecznie gratulujemy dobrego pomysłu kolegom i koleżankom z Bydgoszczy na nośne hasło reklamowe dla tego kierunku. Myślę, że należy z niego również skorzystać, dodając jednak także naszą część, że jest to kierunek dla tych, którzy nie są obojętni i chcą zrobić coś ważnego dla innych oraz dbać o innych również w pracy, czyli tam, gdzie spędzamy większość swojego życia w okresie naszej aktywności zawodowej. Bo przecież nie ma większego daru dla człowieka od jego życia i zdrowia. Oczywiście jest to ważki fragment wiedzy i działań, na których także koncentruje się nasz program nauczania, ale jak już wspomniałem nie wyczerpuje on całości problemu i aspektów bezpieczeństwa, z którą będą mieli do czynienia nasi studenci podczas studiów na tym kierunku.

Unikatowe kierunki studiów powstają najczęściej w wyniku nowych potrzeb, które pojawiają się na rynku pracy, w gospodarce. Czy na Lubelszczyźnie brakuje nam specjalistów od bezpieczeństwa?

Wybrany praktyczny profil kształcenia na kierunku inżynieria bezpieczeństwa stanowi odpowiedź na potrzeby rynku pracy. Opinie i sugestie pracodawców oraz innych interesariuszy zewnętrznych traktowane były jako istotny głos doradczy uwzględniany podczas prac przy projektowaniu programu studiów. Potrzebę kształcenia praktycznego potwierdzają liczne badania i statystyki, a także przeprowadzone konsultacje z interesariuszami Uczelni, tj. kadrami akademicką, studentami, z kooperującymi z Wydziałem przedstawicielami sektora gospodarczego regionu lubelskiego. Kierunek wychodzi naprzeciw tendencjom panującym w gospodarce. W opiniach interesariuszy zewnętrznych czytamy m.in.: *Z punktu widzenia pracodawcy uruchomienie interdyscyplinarnego kierunku studiów inżynieria bezpieczeństwa jest więc jak najbardziej zasadne... Uruchomienie kierunku inżynieria bezpieczeństwa w naszym regionie na uczelni technicznej, tj. Politechnice Lubelskiej, winno wyjść naprzeciw rozwojowi i zachodzącym zmianom związanym z koniecznością stałej poprawy bezpieczeństwa pracy, co wymaga przygotowania odpowiednich kadr do tego celu.* Koresponduje to ściśle z punktem 4.1 Strategii Rozwoju Politechniki Lubelskiej „Cele strategiczne Politechniki Lubelskiej”, w którym jest mowa m.in. o konieczności doskonalenia procesu kształcenia w kontekście potrzeb rynku pracy. Przyjęty praktyczny profil studiów to kształcenie pod kątem oczekiwań przyszłych pracodawców, zapewniające osiągnięcie szeregu praktycznych umiejętności, przez co kierunek dostosowany jest do wymagań zmieniającego się rynku pracy oraz gospodarki opartej na wiedzy.

Czy są jakieś specyficzne kryteria rekrutacji na ten kierunek?

Wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się na studia I stopnia wynikają z ogólnych zasad rekrutacji. Kandydaci ubiegający się o przyjęcie na studia rekrutowani są zgodnie z aktualną Uchwałą Senatu Politechniki Lubelskiej określającą warunki i tryb rekrutacji na pierwszy rok studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na określony rok akademicki.

Wymagania te są zbieżne z wymaganiami stawianymi również kandydatom na studia na inne kierunki w naszym Wydziale.

Bezpieczeństwo to bardzo szerokie pojęcie – może dotyczyć bezpieczeństwa cywilnego, publicznego, dotyczyć zagadnień zagrożeń w miejscu pracy, systemów zabezpieczeń. Czy studenci inżynierii bezpieczeństwa będą mieli możliwość wyboru konkretnej specjalizacji?

Program studiów I stopnia na kierunku inżynieria bezpieczeństwa zapewnia studentom wybór w obrębie modułów obieralnych z zakresu kształcenia i dyplomowania. Moduły przedmiotów do wyboru służy przede wszystkim kształtowaniu i realizacji zainteresowań przyszłych studentów i jest działaniem dostosowującym program kształcenia do oczekiwań zmiennego rynku pracy, ale pozwala także na ugruntowanie i doskonalenie efektów kierunkowych. Z propozycjami przedmiotów znajdujących się w poszczególnych modułach, jak i z całym programem studiów kandydaci i studenci mogą zapoznać się szczegółowo na stronie internetowej naszego Wydziału w zakładce *Studenci/Plany i programy studiów*. Należy podkreślić, że po pełnym cyklu kształcenia w porozumieniu między innymi także z samorządem studenckim Wydziału dokonamy ponownej analizy programu studiów dla tego kierunku i jego dostosowania do rynku pracy, ale także być może do nowych potrzeb i oczekiwań samych studentów.

Inżynieria bezpieczeństwa to zbliżone pojęcie do bezpieczeństwa i higieny pracy. Są z pewnością jednak pewne różnice.

Absolwenci omawianego kierunku studiów będą posiadać wiedzę i umiejętności o charakterze ogólnotechnicznym oraz specjalistycznym, przygotowującym do pracy w różnych obszarach działań przedsiębiorstw w zakresie szeroko pojętego bezpieczeństwa, zarówno bezpieczeństwa technicznego (w tym z obszaru bezpieczeństwa maszyn, konstrukcji, urządzeń i instalacji technicznych), bezpieczeństwa pracy i środowiska, jak i wybranych aspektów bezpieczeństwa teleinformatycznego. Kształcenie obejmuje szereg zagadnień związanych z bezpieczeństwem, m.in.: identyfikowaniem, monitorowaniem, analizą oraz projektowaniem systemów bezpieczeństwa, analizą ryzyka odnośnie możliwości powstawania zagrożeń, organizacją i funkcjonowaniem systemów bezpieczeństwa. Studenci w trakcie cyklu kształcenia nabędą również umiejętności prawidłowego i odpowiedzialnego organizowania oraz prowadzenia wszelkich działań ratowniczych, podejmowania działań logistycznych, będą również przygotowani do kontrolowania przestrzegania przepisów, warunków oraz zasad bezpieczeństwa pracy, w tym standardów bezpieczeństwa informacji i systemów informacyjnych.

Jak wygląda strategia kształcenia dla kierunku „eti” na Wydziale na najbliższe lata?

Rosnące zapotrzebowanie rynku pracy na wysokiej klasy specjalistów nauk technicznych i informatyki stosowanej powoduje odczuwalny brak takiego typu inżynierów w praktyce gospodarczej, a także nauczycieli w szkolnictwie zawodowym, co stwarza szansę na wypełnienie tego obszaru przez interdyscyplinarny kierunek łączący w sobie wiedzę i umiejętności z zakresu techniki, informatyki i pedagogiki, jakim jest edukacja techniczno-informatyczna.

Kierunek ten funkcjonuje w Politechnice Lubelskiej, w Wydziale Podstaw Techniki, które charakteryzują się: dobrymi warunkami lokalowymi, nowoczesną infrastrukturą dydaktyczną i naukową, kadrą naukowo-dydaktyczną na dobrym poziomie,

dbałością o jakość programów kształcenia. Istnieją zatem podstawowe warunki sprzyjające rozwojowi kierunku. W warunkach niżu demograficznego i narastającej konkurencji między uczelniami niezbędne jest podjęcie przez nas działań polegających na:

- Wzbogaceniu oferty edukacyjnej poprzez uruchamianie nowych specjalności na kierunku edukacja techniczno-informatyczna, np., dydaktyka medialna i e-learning, internetowe doradztwo zawodowe, technologie informacyjne w dydaktyce, systemy mechatroniczne, recykling materiałów oraz wspieraniu inicjatyw do uruchomienia kursów internetowych.
- Unowocześnianiu infrastruktury sprzętowej i oprogramowania oraz bazy laboratoryjnej. Stworzy to zarówno lepsze warunki do prac zespołów badawczych w ramach Wydziału, ale także umożliwi rozszerzenie oferty dydaktycznej.
- Stałych działaniach służących podnoszeniu jakości kształcenia, w tym także poprzez realizację właściwej polityki kadrowej zmierzającej do pozyskiwania wysokiej klasy specjalistów krajowych i zagranicznych, wspieraniu rozwoju naukowego pracowników i działalności studenckich kół naukowych oraz modernizację i doskonalenie programów studiów.
- Umieędzynarodowieniu kierunku przez rozszerzenie

współpracy i wymiany międzynarodowej, w szczególności współpracy z Ukrainą w zakresie przyjmowania studentów, co pomoże zneutralizować skutki niżu demograficznego w kraju. Należy tu nadmienić, iż obecnie ten kierunek studiuje już duża grupa studentów z Ukrainy.

- Rozszerzeniu współpracy z jednostkami gospodarczymi, oświatowymi i samorządowymi w celu modernizacji programów studiów oraz stałego podnoszenia jakości kształcenia i wykorzystania ich potencjału do realizacji praktyk zawodowych studentów, a także do pozyskiwania nowych kandydatów na studia.
- Dalszym zacieśnianiu współpracy z samorządem studenckim i stwarzaniu mu podmiotowej roli w procesie kształcenia.
- Poszukiwaniu nowych form zwiększenia przychodów na dydaktykę, pozyskiwaniu funduszy unijnych, kształceniu ustawicznym, studiach podyplomowych i innych.

Stosowne działania zostały już zapoczątkowane w wymienionych obszarach i powinny sprzyjać rozwojowi kierunku. Działania te, uwzględniając warunki regionalne i opierając się na Strategii Rozwoju Uczelni oraz Wydziału, winny w naszej opinii zapewnić zarówno jego stabilizację, jak i rozwój jakościowy.

Serdecznie dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Milena Jagiełło-Okoni

Zawód: finansista, czyli świat finansów i rachunkowości

W 2015 roku pracownicy Katedry Finansów i Rachunkowości, we współpracy z pracownikami innych katedr Wydziału Zarządzania Politechniki Lubelskiej, przygotowali dokumentację i program kształcenia dla studiów I stopnia na kierunku finanse i rachunkowość o profilu praktycznym. Program ten uzyskał pozytywną opinię Polskiej Komisji Akredytacyjnej w maju 2015 r. i został włączony do oferty edukacyjnej Politechniki Lubelskiej (grupa ok. 80 studentów po raz pierwszy podejmie naukę na ww. kierunku od 1 października 2015 r.).

Program kształcenia na kierunku finanse i rachunkowość zakłada dostarczenie studentom kompleksowej, aktualnej wiedzy z zakresu finansów, rachunkowości, ekonomii oraz nauk pokrewnych, jak i umiejętności jej praktycznego zastosowania, z położeniem nacisku na rozwiązywanie problemów pojawiających się w praktyce funkcjonowania podmiotów gospodarczych. Założenia te będą realizowane poprzez wyraźny związek pomiędzy dydaktyką a praktyką, co pozwala na realizację modelu jedności nauki, dydaktyki oraz praktyki. W programie studiów duży nacisk położony jest na praktyki, które są jednym z etapów przygotowania do późniejszej pracy zawodowej.

Skuteczne zarządzanie finansami przedsiębiorstwa, a przede wszystkim prowadzenie rzetelnej rachunkowości, jest niekwestionowanym wymogiem funkcjonowania każdej organizacji gospodarczej. Dlatego kierunek finanse i rachunkowość, kładący nacisk na zdobycie umiejętności zawodowych, jest oczywistą odpowiedzią na takie zapotrzebowanie. Studia na tym kierunku będą kształtować kwalifikacje przyszłego pracownika, zwracając szczególną uwagę na praktyczne umiejętności w zakresie znajomości zasad i norm rachunkowości oraz biegłego posługiwania się obsługą programów księgowych.

Umiejętności praktyczne stają się szczególnie istotne w aspekcie struktury podmiotów gospodarczych w regionie lubelskim. Przeważają tu zdecydowanie przedsiębiorstwa zaliczane do przedsiębiorstw MSP, szczególnie z grup mikro i małych. Przedsiębiorstwa takie zazwyczaj nie są w stanie kierować swojej ewentualnej oferty zatrudnienia do uznanych i wybitnych specjalistów w zakresie finansów (bariera kosztów płacy). Poszukuje się raczej ludzi o wiedzy praktycznej, którzy są w stanie realizować w organizacji podstawowe funkcje z zakresu rachunkowości i zarządzania finansami. Spełnienie powyżej opisanego postulatu jest jednym z podstawowych celów powołania omawianego kierunku.

Absolwenci kierunku będą przygotowani do sporządzania dokumentacji w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz będą potrafili założyć przedsiębiorstwo, a następnie samodzielnie prowadzić działalność gospodarczą na własny rachunek wraz z pełną dokumentacją rozliczeń podatkowych i innych rozliczeń publiczno-prawnych. Będą potrafili przeprowadzić analizę i dokonać oceny sytuacji majątkowo-finansowych jednostek gospodarczych bez względu na ich profil, jak i formę prawną oraz strukturę organizacyjną, czy też rozmiary działalności.

Nie jest zbyt trudno wykazać przyszłe, wysokie zapotrzebowanie na pracowników o specjalności finanse i rachunkowość na rynku pracy. Bez wątpliwości specjaliści z dziedziny finansów i rachunkowości od lat plasują się w pierwszej dziesiątce najbardziej atrakcyjnych zawodów w Polsce. Prestiżowa firma Deloitte – uznany ekspert na rynku HR w Polsce uznała finanse i rachunkowość za jeden z bardziej obiecujących zawodów dla młodych ludzi. Próbuje wzbogacać atrakcyjność tej specjalności przez specjalny program „Akademia Rachunko-

wości”, adresowany do studentów III roku takich kierunków studiów realizowanych w polskich uczelniach.¹

Warto zwrócić uwagę na fakt, iż większość przedsiębiorców deklaruje niechęć przyjmowania do pracy kandydatów bez doświadczenia. Kontakt z rynkiem pracy już na etapie studiów umożliwi ocenę posiadanych kompetencji z perspektywy pracodawcy (dotyczy to szczególnie osób, które pracują, odbywają praktyki, są na stażu lub działają jako wolontariusze). Tym bardziej można więc takiej oceny dokonać po wejściu na rynek pracy po ukończeniu studiów. W województwie lubelskim dominują małe i średnie przedsiębiorstwa, które zainteresowane są kandydatami do pracy o wszechstronnej i specjalistycznej wiedzy. Osobom takim można powierzyć bowiem różne obowiązki, zdać się na ich samodzielność w zakresie funkcjonowania całej jednostki a nie tylko jednej komórki organizacyjnej.

Nowy kierunek spotkał się z dużym zainteresowaniem ze strony absolwentów szkół średnich Lubelszczyzny. Sytuację tę można traktować jako pierwszy sukces, będący efektem wieloletniej owocnej współpracy pracowników Katedry z przedsiębiorstwami i jednostkami otoczenia biznesu. Nie byłoby to również możliwe bez sumiennego zaangażowania pracowników Katedry w tworzenie administracyjnych podstaw do bu-

dowy pierwszego na Wydziale Zarządzania kierunku o profilu praktycznym. Program nowego kierunku studiów był konsultowany w gronie doświadczonych naukowców oraz praktyków gospodarczych, w tym właścicieli i pracowników biur rachunkowych, dyrektorów oddziałów banków, prezesów organizacji pozarządowych itp. Będzie on odpowiedzią na zwiększające się wymogi lubelskiego rynku pracy, a upraktycznienie realizowanych zajęć przyczyni się do zwiększenia przewagi konkurencyjnej absolwentów Wydziału Zarządzania na lubelskim i ogólnopolskim rynku pracy.

Finanse i rachunkowość jako kierunek o charakterze praktycznym będzie wymagał ścisłej współpracy z przedsiębiorcami i praktykami gospodarczymi zarówno w obszarze prowadzenia zajęć, organizacji praktyk, jak i wychodzenia naprzeciw ich potrzebom. Potwierdzenie powyższych tez stanowią opinie otrzymane od organizacji zawodowych (Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Polskie Towarzystwo Ekonomiczne) oraz od lokalnych przedsiębiorców popierające inicjatywę uruchomienia nowego kierunku oraz wykorzystywane metody kształcenia. Przyjęte efekty kształcenia dla kierunku finanse i rachunkowość pozwalają absolwentom osiągnąć wiedzę i umiejętności praktyczne zgodne z potrzebami rynku pracy.

1 <http://mycareer.deloitte.com/pl/pl/konkursy/akademiabiznesu/ar> (dostęp dn. 30.01.2015)

Małgorzata Sosińska-Wit

Umiejdzynarodowienie kształcenia na Wydziale Zarządzania

Studia w języku rosyjskim

W dniu 30 stycznia 2015 r. Komisja ds. przygotowania oferty studiów w języku rosyjskim na Wydziale Zarządzania w składzie: dr inż. Jolanta Słoniec, dr Elena Mieszajkina, dr inż. Elżbieta Miłosz, dr Edward Kozłowski wypracowała rekomendacje poszerzenia oferty kształcenia o studia w języku rosyjskim.

W obecnej sytuacji niżu demograficznego uczelnie wyższe powinny szukać nowych metod konkurowania na rynku edukacyjnym. Duże zainteresowanie studiami w Polsce obserwowane jest na rynku wschodnim, tym bliższym (Ukraina, Białoruś), jak i dalszym (Kazachstan, Rosja), ze względu na prestiż europejskiego dyplomu i atrakcyjność geograficzną i kulturową Lublina. Wydział Zarządzania przyjmuje coraz więcej studentów ze Wschodu, dla których największą barierą w studiowaniu jest słaba znajomość języka polskiego. Niektóre uczelnie lubelskie oferują studia na kierunku zarządzanie w języku angielskim, natomiast żadna nie kształci w języku rosyjskim. Możliwość studiowania w języku rosyjskim oferują niektóre uczelnie w Warszawie, Krakowie, Białymstoku, natomiast kierunek zarządzanie w języku polskim, rosyjskim i angielskim posiada w swojej ofercie Wyższa Szkoła Biznesu – National-Louis University w Nowym Sączu.

Przygotowanie studiów w języku rosyjskim jest zgodne z opracowaną w 2013 r. Strategią Rozwoju Politechniki Lubelskiej, która zakłada uatrakcyjnienie i umiejdzynarodowienie procesu kształcenia – zawiera ona cele: Cel 1.2. *Poszerzenie i uatrakcyjnienie oferty kształcenia oraz systematyczne jej dostosowywanie do potrzeb rynku pracy* oraz Cel 1.3. *Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia.*

Propozycja studiowania dla studentów rosyjskojęzycznych zakłada wprowadzenie od roku akademickiego 2015/2016 studiów stacjonarnych II stopnia na kierunku zarządzanie w wariacie językowym rosyjsko-polskim. Dwa pierwsze semestry studenci obcokrajowcy studiują w oddzielnej grupie w języku rosyjskim według aktualnego programu na kierunku zarządzanie II stopnia. W tym czasie dodatkowo mają intensywną

naukę języka polskiego. Dwa kolejne semestry (specjalności) studenci studiują po polsku, dołączając do polskich grup zgodnie z wybraną istniejącą specjalnością lub kontynuując naukę po rosyjsku w ramach nowej specjalności Działalność biznesowa w zintegrowanej Europie. Pracę dyplomową studenci przygotowują w języku polskim lub rosyjskim (dla studentów nowej specjalności prowadzonej po rosyjsku).

Elena Mieszajkina

Anglojęzyczna oferta edukacyjna

Przygotowania do uruchomienia studiów w języku angielskim na Wydziale Zarządzania rozpoczęły się od powołania Komisji ds. opracowania dokumentacji studiów w języku angielskim. W dniu 10 września 2014 r. na zebraniu prowadzonym przez prodziekana ds. studenckich Wydziału Zarządzania dr inż. Jolanę Słonec Komisja w składzie: dr inż. Piotr Blicharz, dr Przemysław Kowalik, dr inż. Leszek Panasiewicz nakreśliła plany pracy. Ustalono, że w języku angielskim będą prowadzone studia drugiego stopnia na kierunku zarządzanie. Jako podstawę do zaplanowania obsady dydaktycznej, a także wyboru specjalności oferowanej w ramach kierunku w pierwszym etapie wykorzystano umiejętności oraz doświadczenia pracowników Wydziału, którzy od roku 2008 prowadzą zajęcia w języku angielskim dla studentów przyjeżdżających w ramach programu Erasmus. Analiza dotychczasowej oferty Erasmusa pokazała, że w ramach dostępnych zasobów kadrowych optymalnym wyborem dla specjalności dla studiów anglojęzycznych będzie przedsiębiorczość i marketing. W okresie od października 2014 r. do lutego 2015 r. od pracowników Wydziału zostały zebrane deklaracje odnośnie możliwości prowadzenia zajęć dydaktycznych oraz prac magisterskich na stu-

diach anglojęzycznych. Praca nad skompletowaniem obsady została uwieńczona w dniu 25 marca 2015 wyrażeniem przez Radę Wydziału Zarządzania zgody na uruchomienie studiów II stopnia na specjalności przedsiębiorczość i marketing prowadzonych w języku angielskim.

Kolejnym etapem jest promocja kierunku wśród potencjalnych kandydatów oraz rekrutacja. Promocja będzie oparta o informacje (w szczególności zwięzłe opisy treści nauczanych w ramach poszczególnych przedmiotów) dostępne na anglojęzycznej stronie Wydziału Zarządzania – www.en.wz.pollub.pl – oraz poprzez inne kanały (np. portal StudyInPoland.pl, ulotki itp.). Opisy treści przedmiotów zostały przygotowane w maju i czerwcu 2015 roku przez pracowników deklarujących gotowość ich prowadzenia w języku angielskim. Udostępnienie wspomnianych wyżej informacji dla kandydatów będzie miało miejsce niezwłocznie po oficjalnym ustaleniu uczelnianych zasad rekrutacji na studia prowadzone w językach obcych. Samo uruchomienie studiów anglojęzycznych na Wydziale Zarządzania będzie miało zatem miejsce najwcześniej w semestrze zimowym 2015/2016. Pojawienie się w ofercie Wydziału regularnych zajęć prowadzonych w języku angielskim pozwoli także na włączenie ich do bieżącej oferty programu Erasmus oraz innych, analogicznych, międzynarodowych programów wymiany studentów.

Przemysław Kowalik

Biblioteka

Bibliotekarz dziedzinowy – specjalista, przewodnik, partner

Technologia ICT (ang. Information and Communication Technologies), wchodząc do bibliotek, zrewolucjonizowała nie tylko system przechowywania, przetwarzania i rozpowszechniania informacji, ale wpłynęła również na sposób korzystania z usług bibliotecznych, zasobów i przestrzeni fizycznej.

Biblioteka uniwersytecka, chcąc zadbać o wzrost poziomu unowocześnienia i umocnić swoją pozycję w otoczeniu, musi się rozwijać i wdrażać innowacje. Pracownicy biblioteki zatrudnieni na różnych stanowiskach muszą sprostać nowym wyzwaniom użytkowników. Lawinowy przyrost wiedzy i generowanie kolejnych narzędzi informacyjnych i komunikacyjnych wymuszają nieustanną weryfikację kompetencji bibliotekarzy zdolnych udźwignąć coraz bardziej złożone i zróżnicowane dezyderaty użytkowników poszukujących informacji adresowanej do nich w tempie niemal natychmiastowej zwrotnej odpowiedzi na stawiane pytania.

Zaletą informacji w Internecie jest: multimedialność, interaktywność, niski koszt publikowania, krótki czas dostępu. Największymi zaś wadami są: jej nadmiar i niska jakość, efemeryczność (dostępna jest teraz, ale później nie wiadomo, czy będzie), niepewność co do jej prawdziwości i wiarygodności (zwykle brak autoryzacji informacji), przeważnie gorsza jakość niż w tradycyjnych źródłach informacji, brak konkretnego adresata (informacja jest dla wszystkich, co często znaczy dla nikogo), rozproszenie, co

powoduje, że nie zawsze jesteśmy w stanie dokładnie ustalić jej źródła.¹

Rolą bibliotekarzy jest zapewnienie użytkownikom stałego, powszechnego i równego dostępu do informacji wysokiej jakości. Biblioteki w coraz szerszym zakresie otwierają się na nowe technologie informacyjne, implementują je i powiększają tym samym różnorodność oferowanych usług i dostęp do nich. Coraz bogatsza staje się również oferta dydaktyczna przygotowywana w oparciu o nowe nośniki informacji i wiedzy. „Biblioteka akademicka jest klamrą spinającą proces kształcenia, samokształcenia i wspierania badań. Biblioteki uczelniane mają wieloletnie doświadczenie w gromadzeniu i filtrowaniu informacji i zarządzaniu nią, są więc dobrze przygotowane, aby być pomostem w budowaniu społeczeństwa opartego na wiedzy.”²

Oczekiwania wobec bibliotek są coraz większe. Do podstawowych funkcji i obowiązków instytucji dochodzą nowe. Kierownictwo oraz personel Biblioteki Politechniki Lubelskiej nieustannie zastanawiają się, jak podnieść jakość oferowanych usług, jak zadowolić użytkowników i sprostać ich oczekiwaniom. Duży nacisk kładziony jest na ciągłe doskonalenie

1 Babik W., Rykaczewska-Wiorogórska B. (1998): *Telematyka – koncepcja i wykorzystanie w społeczeństwie informacyjnym* [W:] „Zagadnienia Informacji Naukowej”, nr 1(71), s. 64-73.

2 Konieczny-Rozenfeld B.: *Rola współczesnej biblioteki akademickiej w samokształceniu studentów* [W:] *Biblioteka w przestrzeni edukacyjnej: funkcje i wyzwania w XXI wieku*, Kraków 2013, s. 55-66.

własnych kwalifikacji, uczestnictwo w konferencjach, seminariach, kursach specjalistycznych. Każdy pracownik zobowiązany jest do ciągłego dokształcania się przez cały okres swojej aktywności zawodowej.

Okres wakacyjny w naszej Bibliotece to okres zmian i intensywnych szkoleń. Wprowadzone zostały zmiany personalne w poszczególnych czytelniach specjalistycznych. Pracownicy zostali przygotowani do pełnienia roli bibliotekarzy dziedzinowych.

Do podstawowych zadań bibliotekarzy dziedzinowych należą:

- pomoc udzielana użytkownikom w poruszaniu się po zbiorach znajdujących się w wolnym dostępie;
- szkolenie i pomoc udzielana indywidualnie czytelnikowi przy poszukiwaniu i wyborze literatury na określony temat;
- kwerendy ustne i pisemne przeprowadzane na zlecenie użytkowników indywidualnych;
- pomoc w gromadzeniu właściwej literatury w Bibliotece;
- prowadzenie zajęć dydaktycznych dla studentów pierwszego roku zapoznających się z Biblioteką i nauczanie zasad korzystania z jej zbiorów;
- dokumentowanie dorobku piśmienniczego pracowników Uczelni.

Aby zadania te mogły być realizowane, bibliotekarz musi posiadać odpowiednie kompetencje. Bardzo ważne są umiejętności komunikacyjne oraz kreatywność wyrażająca się niestandardowością działań. Umiejętność rozpoznawania potrzeb czytelniczych i informacyjnych użytkowników, zdolność organizowania pracy własnej i innych – obecnie bibliotekarz musi być przewodnikiem, doradcą i nauczycielem w procesie zdobywania informacji i korzystania z oferty biblioteki i jej zasobów, sprawnie i skutecznie poruszać się zarówno po tradycyjnych, jak i elektronicznych zasobach biblioteki. Ogromne znaczenie w pracy bibliotekarza dziedzinowego mają kompetencje informatyczne wyrażane w sprawnym korzystaniu z nowoczesnych technologii informacyjnych i medialnych. Taki bibliotekarz zna podstawowe usługi sieciowe Internetu – sprawnie obsługuje bazy danych.

Nie należy jednak zapominać o kształtowaniu kompetencji samych użytkowników. Ważny jest etap pracy edukacyjnej

bibliotekarza polegający na uświadomieniu studentom konieczności korzystania z biblioteki, potrzebę czytania i uzupełniania tą drogą wiadomości niezbędnych w jego późniejszej pracy. Realizowane jest to poprzez ofertę szkoleń w zakresie poruszania się po źródłach baz danych, czasopiśmie online oraz innych usług informacyjnych, szkolenia takie są również prowadzone przez bibliotekarzy dziedzinowych. Bibliotekarz pracujący w czytelni musi w sposób partnerski współpracować z czytelnikiem, użytkownik nie może być biernym odbiorcą gotowego „produktu”, ale aktywnym uczestnikiem procesu informacyjno-wyszukiwawczego. Bibliotekarz nie może wykonać za czytelnika całości prac związanych z wyszukiwaniem literatury. Swobodny dostęp do książek przy dobrze zorganizowanym wolnym dostępie do półek i właściwie dobranych księgozbiorach podręcznych, systematyczne i umiejętne korzystanie ze źródeł elektronicznych podnoszą poziom intelektualny i naukowy czytelnika, wdrażając go do samodzielnych poszukiwań naukowych.

Równie istotne są cechy osobowościowe bibliotekarza dziedzinowego. Dobrego bibliotekarza charakteryzują odpowiednie cechy: cierpliwość, opanowanie, życzliwość, sumienność, systematyczność, pracowitość oraz ogromna asertywność. Czytelni cy bibliotek są różni, jedni uprzejmi i spokojni, inni napastliwi i kłótlivi, a jednak każdy z tych czytelników powinien opuszczać bibliotekę zadowolony. Życzliwa i spokojna postawa bibliotekarza wobec użytkownika uwarunkowana jest wysoką fachowością, która daje poczucie własnej wartości, decydująca jest tu wieloletnia praktyka, a nie samo ukończenie studiów.

Biblioteka jest częścią struktury organizacyjnej uczelni, a korzystanie z jej usług powinno być naturalną konsekwencją studiowania, a dla kadry naukowej – prowadzonych badań. Trudno wyobrazić sobie uczelnię bez biblioteki, a tę z kolei – bez czytelników. Biblioteka jak każda instytucja usługowa musi walczyć o klienta, nie może stać w miejscu, lecz żywo reagować na potrzeby środowiska i wprowadzać niezbędne zmiany będące odpowiedzią na potrzeby obecnych i potencjalnych użytkowników.

Anna Zachaj

Design na miarę Biblioteki

Tak jak we wszystkich instytucjach, które chcą dbać o swój wizerunek, tak i w bibliotekach przyszedł czas na nowoczesny design i przyjazny dla użytkowników system identyfikacji. Przemysłane, spójne oznakowanie i koncepcja wizualna są wyznacznikami instytucji mających ambicje podążania z duchem czasów, w których autentyczny wizerunek ma ogromne znaczenie. Biblioteka Politechniki Lubelskiej również do takich instytucji należy. Wraz z przeniesieniem zasobów do budynku Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii pojawiła się koncepcja stworzenia całościowej identyfikacji wizualnej w celu ujednoczenia wizerunku. Głównym założeniem było, aby identyfikacja wpisująca się we współczesne trendy w projektowaniu, była atrakcyjna i czytelna, odzwierciedlała charakter Biblioteki oraz wyraźnie wyznaczała jej przestrzeń. Stylistykę projektu w dużej mierze podyktowała także industrialna architektura budynku CLiZT, do której dopasowywana jest aranżacja pomieszczeń bibliotecznych – chodziło o to, by

z jednej strony system oznaczeń Biblioteki tworzył z architekturą spójną całość, a z drugiej, by stanowił również uatrakcyjnienie surowego wnętrza.

Głównymi elementami systemu oznaczeń przestrzeni Biblioteki są tablice informacyjne oraz kolorowe pasy kierunkowe na podłodze (prowadzące odpowiednio do Wypożyczalni, Czytelni i części administracyjnej). Te ostatnie wprowadziliśmy głównie z uwagi na naszych użytkowników, którzy ze względu na rozmieszczenie pomieszczeń bibliotecznych po obu stronach budynku, często gubili się w jego korytarzach. Pasy z jednej strony pełnią funkcję informacyjną, a z drugiej dekoracyjną, nawiązując do nowoczesnych przestrzeni użyteczności publicznej. Wybrane kolory są przemyślanym elementem identyfikacji wizualnej – kolor granatowy, przypisany części administracyjnej, to podstawowa barwa identyfikująca Bibliotekę; kolory żółty i zielony korespondują z planowanym wystrojem pomieszczeń, dla których są dedykowane, a także doskonale pasują do surowego budynku, zdominowanego przez odcienie szarości. W tej samej, oszczędnej, ale efektywnej estetyce zaprojektowaliśmy tablice informacyjne, dzięki którym każdy z użytkowników bez trudu odnajdzie konkretne pomieszczenie Biblioteki i które stanowią (podobnie jak kolorowe pasy) dodatkowy element nadający korytarzom CliZT atrakcyjnego i ciekawego wyglądu.

Nasi użytkownicy z pewnością zauważą także nowe logo Biblioteki. Zdecydowaliśmy się zachować element graficzny (książkę i kostkę układu elektronicznego) ze starego logo,

z którym Biblioteka jest już zidentyfikowana, ale nowy znak graficzny został maksymalnie uproszczony i sprowadzony do symbolu. Jako podstawowe kolory wyróżniające Bibliotekę pozostawiliśmy granatowy i biały. Ponadto do znaku graficznego w logo dobrany został nowy font o korespondującym stylistycznie kroju.

Przygotowujemy nowy wystrój pomieszczeń – niedługo pojawią się wygodne, nowoczesne meble w Czytelni przy Ośrodku Informacji Naukowo-Technicznej; w pomieszczeniu Czytelni przy Wypożyczalni, które ma służyć także jako sala dydaktyczna, zamontowaliśmy duży ekran i projektor cyfrowy o znakomitych możliwościach technicznych. W planie przewidujemy dalsze prace, m.in. nad aranżacją pomieszczeń Biblioteki, oznaczeniami księgozbiorów, tablicami informacyjnymi itp. Wszystko po to, by stworzyć miejsce przyjazne naszym czytelnikom, takie, w którym będą chętnie przebywać i z którego jak najczęściej będą korzystać.

Marta Zbańska

Wypożyczalnia Biblioteki Politechniki Lubelskiej

ul. Nadbystrzycka 36C, pokój 303, 20-618 Lublin
tel. +48 81 538-4366, e-mail: wypożyczalnia@pollub.pl

Biblioteka PL wśród wyróżnionych na XII Lubelskim Festiwalu Nauki

Jak co roku Biblioteka czynnie uczestniczyła w Lubelskim Festiwalu Nauki. Tradycyjnie już przygotowaliśmy stoisko pt. *Życie jest księgą* na Pikniku Naukowym. Ponadto zrealizowaliśmy 3 inne projekty:

- dla seniorów: *Senior na czasie – czyli jak być w stałym kontakcie z bliskimi?*
- młodzieży gimnazjalnej: *Internetowa samoobrona*
- osób niepełnosprawnych: *Nowoczesne technologie szansą dla osób niepełnosprawnych.*

Wymagało to dużo pracy, ale opłaciło się. Nasz projekt *Senior na czasie – czyli jak być w stałym kontakcie z bliskimi?* został wyróżniony jako najlepszy projekt dla seniorów.

Warsztaty odbyły się 23 i 25 września 2015 r. i były skierowane głównie do osób starszych. Projekt miał przybliżyć seniorom nowoczesne social media jako doskonały sposób na radzenie sobie z samotnością, wyobcowaniem, a także jako narzędzie umożliwiające kontakt z bliskimi. Warsztaty zostały przygo-

owane i przeprowadzone przez panią Ewę Matczuk, pana Łukasza Litwiniuka oraz pana Szymona Furmaniaka. Podczas zajęć seniorzy mieli okazję nauczyć się wykorzystania narzędzi, takich jak facebook, skype czy gadu-gadu.

20 września 2015 r. podczas Pikniku Naukowego na stadionie Arena Lublin Biblioteka Politechniki Lubelskiej tradycyjnie zaprezentowała swoje stoisko *Życie jest księgą*. Wystawiono najnowsze publikacje pracowników naszej Uczelni. Przez cały dzień trwał adresowany do dzieci happening edukacyjny poświęcony kaligrafii przy użyciu gęsich piór. Dużym zainteresowaniem cieszyły się tradycyjne, mechaniczne maszyny do pisania. Widzów pikniku przyciągała też festiwalowa „Fotobudka”. W czasie całej imprezy zrealizowano 143 sesje zdjęciowe, w których wzięło udział ok. 350 osób.

16 i 17 września 2015 r. prezentowany był projekt *Internetowa samoobrona* skierowany do gimnazjalistów. Wykład poprowadził pan Tomasz Szuster. Prezentacja miała na celu

Na zdjęciu organizatorzy warsztatów

Pokaz nowoczesnych technologii dla osób niepełnosprawnych

zapoznanie słuchaczy z zagrożeniami w sieci internetowej oraz sposobami ich unikania. Prowadzący na przykładzie prawdziwych incydentów przedstawił mechanizmy występowania niektórych zagrożeń.

Kolejny pokaz – 25 września 2015 r. – *Nowoczesne technologie szansą dla osób niepełnosprawnych* został przygotowany przez panią Annę Gońkę oraz pana Dariusza Bieleckiego – nauczyciela SOSW im. Zofii Sękowskiej w Lublinie, dedykowany był dla młodzieży ze specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych z województwa lubelskiego, szkół gimnazjalnych i średnich z oddziałami integracyjnymi. Podczas pokazu zostały zaprezentowane nowoczesne technologie, dzięki którym osoby niewidome i słabowidzące mogą skorzystać z komputera. Przedstawiono także urządzenia dla osób z dysfunkcją słuchu – wideotelefon, tłumacz online języka migowego. Ponadto zapoznaliśmy naszych gości z pierwszą Ogólnopolską Wypożyczalnią Książek Dotykowych, która powstała w Lublinie. Projektowi towarzyszyła wystawa książek dla niewidomych dzieci.

Dzięki uczestnictwu osób niepełnosprawnych mogliśmy się przekonać, jak przyjazny osobom poruszającym się na wózkach jest nasz nowy budynek. Zarówno wejście, jak i poruszanie się między piętrami nie stanowiło dla nich problemu.

Nauka kaligrafii przy użyciu gęsich piór

Wszystkie nasze projekty cieszyły się ogromnym zainteresowaniem. Przyjechali do nas uczestnicy z Zamościa, Świdnika i Lublina.

Po każdym projekcie dla chętnych organizowano wycieczki po Bibliotece Politechniki Lubelskiej oraz po wybranych laboratoriach w budynku Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii PL, gdzie znajduje się siedziba Biblioteki.

Ewa Matczuk

Studenci i doktoranci

Nowe wykłady w ramach International Seminars on Computer Science

Instytut Informatyki zorganizował kolejne cykle seminariów w ramach „International Seminars on Computer Science (ISoCS)”, które zostały zapoczątkowane w 2011 roku (więcej w „Biuletynie Informacyjny Politechniki Lubelskiej” 2(30)2012, str. 28 oraz 3(31)2012, str. 25).

W miesiącach maj-czerwiec 2015 roku odbyły się następujące seminaria (w nawiasach dane wykładowców):

- *Data & Social Mining: models, techniques and applications* (dr Alexander Sychev z Computer Science Faculty, Voronezh State University, Voronezh, Russia);
- *E-management* (dr Susana de Juana Espinosa z University of Alicante, Alicante, Hiszpania);
- *Conceiving Educational Software and Multimedia Educational Resources* (dr Filipe da Silva Santos, Instituto Politecnico De Leiria, Leiria, Portugalia);
- *Business Ethic* (dr Theofilos Antoniou, Mesoyios College, Paphos, Cypr).

Uczestnikami seminariów ISoCS byli studenci ostatniego semestru studiów magisterskich na kierunku informatyka. Zajęcia odbywały się w 15-20-osobowych grupach. Dzięki temu studenci mieli bardzo dobry kontakt w wykładowcą. Językiem wykładowym był język angielski, co dało studentom okazję do szlifowania wysoce wyspecjalizowanego słownictwa z dziedziny IT.

Seminaria ISoCS zostały sfinansowane z projektu „MEGA kompetentny Absolwent Informatyki Politechniki Lubelskiej bliższy wymaganiom pracodawców”, realizowanego przez Po-

litechnikę Lubelską ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, Program Operacyjny: Kapitał Ludzki, Priorytet: IV. Szkolnictwo wyższe i nauka, Działanie: 4.1. Wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego uczelni oraz zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy, Poddziałanie: 4.1.1. Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-POKL.04.01.01-00-193/14 z dnia 5 stycznia 2015 r. Projekt skierowany jest do studentów ostatniego semestru studiów I stopnia oraz studentów dwóch ostatnich semestrów studiów II stopnia kierunku informatyka Politechniki Lubelskiej.

Edyta Łukasik, Marek Miłośz

Wpływ IT na zmiany społeczne w organizacji

XXIV Mikrokomputerowe Warsztaty Politechniki Lubelskiej

Pod takim tytułem w dniach 22-24 czerwca 2015 r. w Ośrodku Edukacji Ekologicznej „Lasy Janowskie” w Janowie Lubelskim odbyły się XXIV już Mikrokomputerowe Warsztaty Politechniki Lubelskiej. Organizatorem tegorocznej edycji Warsztatów było Polskie Towarzystwo Informatyczne PTI – Koło PTI w Lublinie, a współorganizatorami: Zakład Systemów Informatycznych Katedry Zarządzania PL oraz Studenckie Koło Naukowe Etyki Biznesu „ETOS”.

Głównym celem Warsztatów była dyskusja oraz wypracowanie rozwiązań w zakresie wykorzystania ICT (*Information and Communication Technologies*) w gospodarce oraz w nauce i dydaktyce. Szczególny nacisk w dyskusjach położony został na problemy tożsamości cyfrowej, zwłaszcza jej bezpieczeństwo.

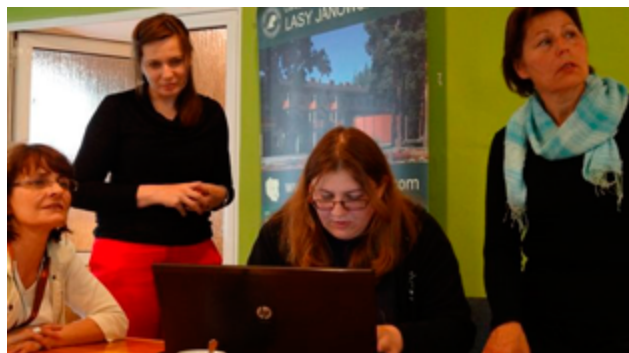
Prezentacje i towarzyszące im dyskusje szczególnie eksponowały potrzebę ochrony danych osobowych, w tym danych wrażliwych.

Tematyka wystąpień przedstawiała się następująco:

1. Internet rzeczy – rozwiązania techniczne i aplikacyjne, bezpieczeństwo, aspekty prawne.
2. Beacons narzędziami zastosowania internetu rzeczy.
3. ICT w logistyce.
4. Social media a ZZL.
5. Wspomaganie rutynowej pracy menadżera personalnego i pracowników działu HR z systemami informatycznymi.
6. Wyzwania i zagrożenia w zarządzaniu tożsamością cyfrową osób.
7. Usługi sieciowe we wspomaganii funkcjonowania ZZL.

Prelegenci, którymi byli zarówno nauczyciele akademicy, jak i praktycy, podkreślali, że istota efektywnego zastosowania technologii informacyjnych polega na inwestowaniu w takie obszary IT, które wspierają realizację strategii i wynikającą z niej działalność operacyjną przedsiębiorstwa.

Wystąpienia podkreślały również problemy „cyfrowego śladu”, którego w dobie telefonii komórkowej, płatności inter-

netowej, funkcjonowania w szeregu serwisów, także społecznościowych, nie da się uniknąć. Ale ważne jest to, by regulacje prawne były jasne i pozostawiały jak najwięcej do decyzji samego zainteresowanego. To on powinien móc decydować, ile informacji o sobie chce przekazać światu (w tym – zainteresowanym jego danymi podmiotom biznesowym).

Uczestnicy Warsztatów wymienili się wiedzą i doświadczeniem w zakresie bezpieczeństwa e-obywatela w społeczeństwie informacyjnym oraz dyskutowali na temat opracowania kompleksowego podejścia do zarządzania technologiami informacyjnymi, ukierunkowanego na budowę wartości organizacji. Szczególny akcent w tej debacie został położony na aspekty społeczne, zwłaszcza tzw. „czynnik ludzki”, który w każdej organizacji odgrywa istotną rolę i który w znacznej mierze nadaje ostateczny kształt funkcjonującym w niej systemom. Dyskutowano również nad ograniczeniami, barierami i zagrożeniami, jakie występują na styku funkcjonowania systemów społecznych i informatycznych w organizacjach. W Warsztatach uczestniczyło ponad 20 osób.

Warsztaty jak zwykle odbywały się w miłej i przyjaznej atmosferze. A po wyczerpujących obradach uczestnicy mieli okazję poznać piękno janowskich lasów.

Marzena Cichorzewska

Wyjazd studyjny do Bytomia

W dniach 19-20 maja 2015 r. pięcioosobowa grupa studentów II i III roku inżynierii biomedycznej pod opieką prorektora ds. studenckich prof. dr. hab. inż. Andrzeja Wac-Włodarczyka i dr. inż. Jarosława Zubrzyckiego brała udział w wyjeździe studyjnym do Bytomia. W trakcie wyjazdu studenci mieli okazję dokładnie zapoznać się ze standardami, procedurami, nowoczesnymi metodami diagnostyki oraz leczenia, a także działaniem innowacyjnych urządzeń wykorzystywanych na terenie Szpitala Specjalistycznego nr 2 w Bytomiu.

Niezwykle inspirującym wydarzeniem dla studentów była możliwość spotkania prof. dr. hab. n. med. dr. h.c. Aleksandra Sieronia – kierownika Oddziału Klinicznego Chorób Wewnętrznych, Angiologii i Medycyny Fizykalnej (prof. A. Sieroń ze Śląskiego Uniwersytetu Medycznego zdobył Grand Prix targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik BRUSSELS INNOVA 2014.)

Studenci Politechniki Lubelskiej zapoznali się z zasadami działania urządzenia Oxybaria S – miniaturowej komory hiberbarycznej pomagającej w leczeniu chorych z ranami kończyn

Profesor podczas krótkiej prezentacji przedstawił studentom swoją nowatorską metodę leczenia długotrwale uszkodzonych tkanek kończyn, dzięki której chorzy mają szansę uniknąć amputacji. Urządzeniem wykorzystywanym w tym celu jest Oxybaria S określana przez Profesora jako połączenie „bakteriostatycznego leczenia ozonem i poprawiającego miejscowe utlenianie tlenem hiperbarycznym”. Oxybaria S ma działanie przeciwpalne i znacząco zmniejsza poziom odczuwanego bólu. Ponadto metoda ta przyspiesza proces gojenia się ran przewlekłych, zwłaszcza owrzodzeń podudzi. Daje to szansę na poprawę standardu życia m.in. dla osób chorych na cukrzycę.

Podczas wyjazdu studenci mieli także szansę zapoznać się z metodą fotodynamiczną pozwalającą na wykrycie zmian onkologicznych niewidocznych dla lekarzy w świetle białym. Metoda obejmuje nie tylko diagnostykę, lecz również selektywne niszczenie chorych komórek za pomocą barwnika oraz światła o określonej długości fali.

Wyjazd do Bytomia był świetną okazją do zapoznania się z tematyką oraz możliwymi kierunkami rozwoju badań prof. Aleksandra Sieronia, a także zachęcił do własnej pracy badawczej w dziedzinie praktycznych rozwiązań problemów z obszaru współczesnej medycyny.

Jarosław Zubrzycki

Nagrody za kreatywność

Studentki Politechniki Lubelskiej Anna Jurczuk i Aleksandra Farion zostały laureatkami III edycji konkursu „Kreatywność kluczem do sukcesu”.

Firma POL-SKONE po raz kolejny wspólnie z Politechniką Lubelską nagrodziła autorskie projekty drzwi. Nagrodą w konkursie jest płatny staż oraz tablety graficzne.

Zadanie konkursowe polegało na przygotowaniu projektu dowolnych drzwi. Komisja składająca się z przedstawicieli Uczelni oraz firmy wybrała najlepsze prace. Jury kierowało się takimi kryteriami jak: funkcjonalność zaproponowanych rozwiązań, innowacyjność i nowatorstwo, estetyka oraz zastosowanie ekonomicznych materiałów.

Iwona Czajkowska-Deneka

Orion – łazik marsjański na ERC

W dniach 5-6 września 2015 r. w Podzamczu w okolicach Chęcín odbyły się międzynarodowe zawody łazików marsjańskich – *European Rover Challenge*. Politechnika Lubelska reprezentowana była przez łazik „Orion” zaprojektowany i wykonany przez członków koła naukowego „Microchip”.

W zmaganiach udział wzięły drużyny z całego świata. Pojawiły się reprezentacje 10 krajów: Australii, Bangladeszu, Kanady, Kolumbii, Egiptu, Indii, Holandii, Turcji, Stanów Zjednoczonych oraz Polski. Najliczniej reprezentowany był oczywiście kraj gospodarzy – aż 13 konstrukcji wystawionych w konkursie to projekty wykonane przez polskie ekipy.

Podczas zawodów wszystkie roboty musiały wykonać cztery zadania symulujące pracę prawdziwych łazików na Marsie. Pierwsze z nich polegało na odnalezieniu i przetransportowaniu części mającej pomóc astronautce w dokonaniu naprawy. W drugim zadaniu łazik musiał wykazać się precyzją manipulatora, ponieważ polegało ono na ustawieniu przełączników i pokręteł, a także na zmierzeniu napięcia w przygotowanym przez organizatorów panelu kontrolnym.

Reprezentacja koła „Microchip”. Od lewej: inż. Tomasz Wawryszuk, inż. Bartłomiej Matacz, mgr inż. Marcin Maciejewski, Paweł Jeruzalski, Krzysztof Kruk, mgr inż. Jakub Duńko

Kolejne dwa zadania to pobór próbek (skały oraz gleby, zarówno z powierzchni, jak i z głębokości 15 cm) oraz jazda autonomiczna, podczas której łaziki musiały bez pomocy operatora dotrzeć do wyznaczonych przez sędziów miejsc. Na wykonanie każdego z zadań przewidziano 30 minut, a teren, po którym poruszały się roboty, był bardzo wymagający. Liczne nasypy, góry, kraterzy, kamienie – wszystkie te przeszkody wymagały dobrego zawieszania w łaziku oraz szczególnych umiejętności operatora.

Dodatkowo sytuację utrudnił rześisty deszcz, który spadł w przeddzień zawodów, zamieniając cały teren w grzęzawisko. Oprócz zadań terenowych jurorzy oceniali także wagę łazika, przygotowaną przez zespół dokumentację, filmik promocyjny oraz prezentację.

Zawody zakończyły się zwycięstwem łazika „USST” z Kanady. Miejsca 2 i 3 przypadły kolejno łazikom „Next” z Białegostoku oraz „McGill Robotics” (również z Kanady). „Orion” uplasował się w połowie stawki, zajmując 18 z 39 miejsc. Pamiętając, iż był to debiut naszej ekipy na tego typu zawodach oraz biorąc pod uwagę fakt, iż budżet przeznaczony na wykonanie łazika był jednym

z najniższych spośród wszystkich projektów zaprezentowanych w konkursie, należy uznać, że osiągnęliśmy bardzo dobry wynik. Co ciekawe, mógł być on o wiele lepszy! Niestety, podczas wykonywania drugiego zadania awarii uległy silniki oraz układ ich sterowania.

Usterki, pomimo usilnych starań zespołu, nie udało się już usunąć do końca zawodów. Dzięki uprzejmości organizatorów udało się jeszcze poza konkursem przetestować manipulator i inne systemy pracujące w pojeździe.

Dzięki temu uzyskaliśmy pewność, że wiele rozwiązań zastosowanych w „Orionie” było krokiem w dobrym kierunku i gdyby nie pech, wiele z zadań udałooby się wykonać bez najmniejszego problemu.

Atmosfera panująca podczas całego konkursu była bardzo dobra. Udało się nam nawiązać kontakt i podyskutować na różne tematy z wieloma ciekawymi osobami. Szczególnie przyjazne i chętne do wymiany doświadczeń okazały się zespoły z Australii i Bangladeszu. Sam łazik cieszył się ogromną popularnością wśród publiczności przybyłej na zawody.

Nasze stoisko było bardzo chętnie odwiedzane zarówno przez dzieci, jak i dorosłych zainteresowanych nowinkami technicznymi.

Z pewnością była to zasługa nietuzinkowego wyglądu „Oriona”, osiągniętego przede wszystkim poprzez zastosowanie wielu kolorowych elementów ramienia czy mniejszych obudów wykonanych za pomocą techniki druku 3D.

Łazik „Orion” podczas konkurencji

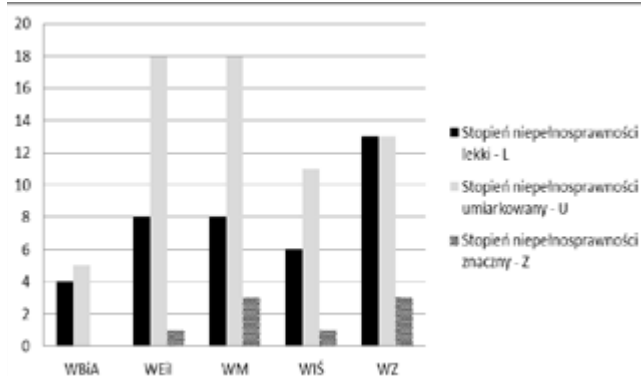
Podsumowując – ekipa pracująca przy „Orionie” jest bardzo zadowolona z wyjazdu. Udało się nam zdobyć wiele cennego doświadczenia, które pozwoli udoskonalić naszą konstrukcję. Studenci koła „Microchip” z zapałem rozpoczęli już analizę wszystkich wad i zalet obecnego projektu. Można więc uznać za rozpoczęte prace nad nowym łazikiem na zawody „ERC 2016”. Postępy można śledzić na bieżąco na oficjalnym fanpage’u projektu: www.facebook.com/orion.pollub.

Marcin Maciejewski

Politechnika uczelnią dla wszystkich

Na polskich uczelniach studiuje coraz więcej osób niepełnosprawnych. Główny Urząd Statystyczny podaje, że w 2005 roku było ich nieco ponad 9 tysięcy, w 2007 – już prawie 20 tysięcy, a w 2010 – niemal 30 tysięcy. Dzięki rozwiązaniom wprowadzonym w reformie szkolnictwa wyższego z 2011 roku uczelnie uzyskały nowe możliwości pomocy niepełnosprawnym studentom.

Obecnie na Politechnice Lubelskiej studiuje 128 osób niepełnosprawnych (stan na dzień 30 czerwca 2015 r.). Ich podział ze względu na stopień niepełnosprawności kształtuje się następująco:

Na Politechnice Lubelskiej, zgodnie z zasadą wyrównywania szans, na bieżąco podejmowane są działania mające na celu zwiększenie dostępności Uczelni dla osób z niepełnosprawnością, np. poprzez likwidację barier architektonicznych i komunikacyjnych. Poszczególne budynki kampusu wyposażono m.in. w: podjazdy, windy, oznaczenia drzwi i schodów,

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje, że osoby niepełnosprawne, czyli osoby, których sprawność fizyczna, psychiczna lub umysłowa trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza lub uniemożliwia życie codzienne, naukę, pracę oraz pełnienie ról społecznych, zgodnie z normami prawnymi i zwyczajowymi, mają prawo do niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia oraz nie mogą podlegać dyskryminacji.

Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 sierpnia 1997 r. – Karta Praw Osób Niepełnosprawnych

parking i toalety przystosowane dla osób niepełnosprawnych. Nie ma w nich również progów, stopni i podwyższeń. Istotnym elementem wsparcia tych studentów jest również utworzenie stanowiska pełnomocnika rektora ds. osób niepełnosprawnych. Do jego głównych zadań należy rozwiązywanie bieżących problemów, udzielanie wszelkiego rodzaju wsparcia niepełnosprawnym studentom i doktorantom oraz opiniowanie ich wniosków kierowanych do władz Uczelni. Wsparcie otrzymują nie tylko osoby niepełnosprawne, ale także osoby przewlekle chore lub niezdolne do pełnego uczestnictwa w zajęciach w trybie stacjonarnym oraz osoby, których niezdolność do pełnego uczestnictwa w zajęciach spowodowana jest nagłą chorobą lub utratą sprawności z powodu wypadku. Z takiej pomocy mogą korzystać pracownicy dydaktyczni mający w swoich grupach studentów niepełnosprawnych.

Aby uzyskać oferowane wsparcie, należy przedstawić dokumenty potwierdzające sytuację zdrowotną, tj. aktualne orzeczenie o stopniu niepełnosprawności oraz aktualną dokumen-

tację lekarską zawierającą rozpoznanie choroby, jej przebieg, objawy oraz leczenie (w szczególności konsekwencje choroby i stosowanego leczenia dla realizacji programu studiów).

Wydziały Uczelni kształcące studentów i doktorantów niepełnosprawnych mogą zgłaszać zapotrzebowanie na środki finansowe z dotacji na finansowanie lub dofinansowanie zadań związanych z działaniami podejmowanymi na rzecz stwarzania studentom i doktorantom będącym osobami niepełnosprawnymi warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia i w badaniach naukowych. Środki te mogą być przeznaczone m.in. na:

- wynagrodzenie tłumaczy języka migowego;
- kursy języka migowego dla pracowników Uczelni;
- wynagrodzenie uczelnianych asystentów studentów i doktorantów niepełnosprawnych;
- szkolenia umożliwiające orientację przestrzenną na terenie Uczelni studentom i doktorantom niepełnosprawnym;
- szkolenia podnoszące świadomość związaną z niepełnosprawnością i obecnością osób niepełnosprawnych w Uczelni;
- zakup wyposażenia do uczelnianej wypożyczalni sprzętu dla niepełnosprawnych;
- zakup sprzętu i urządzeń specjalistycznych wspomagających proces dydaktyczny, np. specjalistycznego oprogramowania komputerowego, rzutników do wyświetlania tekstu wykładu;
- organizację zajęć wychowania fizycznego dostosowanych do potrzeb studentów niepełnosprawnych;
- zakup literatury specjalistycznej i naukowej, z której mogą korzystać niepełnosprawni studenci i doktoranci.

Działając zgodnie z zasadą wyrównywania szans, Politechnika Lubelska zwiększa dostępność do studiów wyższych osobom niepełnosprawnym nie przez obniżenie wymagań podczas przyjęcia na studia, lecz przez wyrównanie ograniczeń wynikających z niepełnosprawności. Wszystkie rozwiązania alternatywne stosowane w toku studiów wobec studentów niepełnosprawnych mają na celu wyrównanie szans ukończenia danego poziomu studiów przy zachowaniu zasady niezmnijszania wymagań merytorycznych wobec tych studentów.

Uczelnia realizuje program stypendiów dla studentów niepełnosprawnych realizowanych na wniosek zainteresowanych studentów. W tym celu m.in.:

- 1) Zakupiono przenośne lupy elektroniczne dla osób z dysfunkcją wzroku studiujących na Wydziale Mechanicznym.

Quicklook Zoom lupa elektroniczna

Zoom jest optymalnym rozwiązaniem dla wszystkich wykorzystujących lupy elektroniczne. Rozmiary urządzenia pozwalają mieć je zawsze przy sobie, jest łatwe w obsłudze, ma wysoką jasność wyświetlacza w porównaniu z innymi, podobnymi urządzeniami, możliwość dostosowania parametrów wyświetlania do indywidualnych potrzeb. Obudowa zaprojektowana specjalnie dla potrzeb niedowidzących użytkowników zapewnia ergonomiczność i komfort użytkowania.

ReadDesk

ReadDesk to kamera, którą za pomocą przewodu USB podłącza się do komputera, wcześniej instalując oprogramowanie znajdujące się na płycie DVD.

Za pomocą ReadDeska można skanować dokumenty w formacie A4. Tekst na ekranie komputera podświetla się, co może ułatwić osobie słabowidzącej jego samodzielne czytanie. Ponadto jest on automatycznie zapisywany w formie pliku TXT w podkatalogu ReadDesk.

ReadDesk i podobne urządzenia przydają się wszędzie tam, gdzie liczy się przede wszystkim szybkość dostępu do informacji.

- 2) Wyznaczono miejsca postojowe dla pojazdów studentów niepełnosprawnych na terenie ogólnodostępnego parkingu mieszczącego się za budynkiem „hamowni”.
- 3) Wykonano oznakowania i zabezpieczenia schodów, poręczy i drzwi wejściowych na potrzeby osób z dysfunkcją ruchu i słabowidzących – na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki.
- 4) Został rozpowszechniony „Praktyczny poradnik savoir-vivre wobec osób niepełnosprawnych” (egzemplarze są jeszcze dostępne).
- 5) Przeprowadzono szkolenia dla pracowników z zakresu warunków funkcjonowania, sposobu komunikowania oraz postępowania w konkretnych akademickich i życiowych sytuacjach w aspekcie specyficznych potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.
- 6) Zrealizowano projekt „Politechnika Lubelska – Uczelnia przyjazna dla wszystkich”, którego celem było upowszechnienie wiedzy wśród studentów i pracowników na temat funkcjonowania osób niepełnosprawnych w środowisku akademickim oraz możliwości niesienia pomocy osobom z problemami zdrowotnymi, a także przełamanie różnych lęków, uprzedzeń i barier mentalnych w relacjach ze studentami niepełnosprawnymi.

Oferujemy pomoc w rozwiązywaniu problemów osób niepełnosprawnych związanych z funkcjonowaniem na Uczelni, m.in. poprzez: dostosowanie formy egzaminu do potrzeb studenta w porozumieniu z egzaminatorem, tworzenie indywidualnych warunków korzystania z Biblioteki czy adaptację elektroniczną materiałów dydaktycznych. Wszelkie działania mające na celu zwiększenie dostępności Politechniki Lubelskiej do potrzeb osób z niepełnosprawnością mają charakter stały i systematyczny. Dokładamy starań, by nasza Uczelnia była miejscem przyjaznym dla wszystkich.

Edyta Alinowska, Andrzej Wac-Włodarczyk

Czy Generacji Y potrzebne jest Biuro Karier?

Jak podkreślają specjaliści, obecne pokolenie młodych ludzi to generacja Y – czyli osoby urodzone od 1984 roku do 1997 roku (dane dla Polski), które pracują zawodowo od kilku lat lub wchodzi właśnie na rynek pracy. Są to ludzie zdolni, wychowani na nowoczesnych technologiach i korzystający z mediów cyfrowych, otwarci na wyzwania i bardzo mobilni. Z drugiej strony padają również mniej przychylnie opinie – pokolenie Y to często ludzie zuchwali, zbyt pewni siebie i niecierpliwi. Jak wygląda ich sytuacja na rynku pracy?

Według firmy Deloitte pokolenie Y chce pracować, rozwijać się i przewodzić. *Ponad 80 proc. młodych osób zdobywa pierwsze doświadczenia zawodowe już w trakcie studiów, blisko 40 proc. chce pracować w międzynarodowych firmach i tylko 1 na 10 myśli o własnym biznesie* (artykuł „Pokolenie Y chce pracować, rozwijać się i przewodzić” zamieszczony na stronie internetowej: <http://www2.deloitte.com>).

Generacja Y zdecydowanie sprawniej porusza się na rynku pracy niż poprzednie pokolenia, co nie oznacza, że i tutaj nie pojawia się problem braku pracy. Nie wszyscy radzą sobie w określeniu swoich zawodowych planów i realizacji ścieżki zawodowej.

I tu należy wspomnieć o doradztwie zawodowym, które w Polsce rozwija się dynamicznie, wspomagając tym samym te osoby, które nie podjęły pracy lub nie radzą sobie na rynku pracy – nie tylko z pokolenia Y. Takiego wsparcia udzielają między innymi biura karier, które istnieją chyba na każdej uczelni wyższej, w tym również na Politechnice Lubelskiej. A jak wygląda ta pomoc?

Kiedy student kończy studia, zazwyczaj chciałby jak najszybciej podjąć pracę. Bez względu na to, czy ma doświadczenie bardzo bogate, czy na tym polu stawia dopiero pierwsze kroki, interesuje go praca ciekawa, dająca możliwości rozwoju, a także dobrze płatna. Aby absolwent umiał poruszać się na rynku pracy, wiedział, jak dobrze przygotować się do szukania swojej pierwszej pracy, pomocne może być spotkanie z doradcą zawodowym w Biurze Karier Politechniki Lubelskiej, który pomoże spojrzeć na siebie z dystansu i wybrać indywidualną, dopasowaną ścieżkę kariery.

Niewiele osób zdaje sobie sprawę, że Biuro Karier spełnia wiele ważnych funkcji, które wspomagają studentów i absolwentów w znalezieniu swojej drogi zawodowej. Jest to centrum informacji o rynku pracy, o działających w danym regionie firmach, ich preferencjach i wymaganiach wobec przyszłych pracowników oraz procedurach kwalifikacyjnych i planach rekrutacyjnych.

Głównym celem Biura jest poradnictwo zawodowe. Polega ono na indywidualnym spotkaniu studenta lub już absolwenta z doradcą zawodowym, podczas którego wspólnie pracują nad rozwiązaniem kwestii dotyczących: poszukiwania zatrudnienia, wyboru drogi zawodowej, zmiany kwalifikacji zawodowych, poznania i rozwoju mocnych stron oraz kompetencji. Łącznie w roku akademickim realizujemy ok. 500 indywidualnych spotkań doradczych.

Biuro Karier swoje działania realizuje na wiele sposobów. Naszym głównym narzędziem jest strona internetowa, gdzie na bieżąco zamieszczane są wszystkie oferty praktyk i pracy, które otrzymujemy od firm. Ze względu na specyfikę Politechniki Lubelskiej oferty, które do nas docierają, w znacznym

stopniu są kierowane do inżynierów. Można również znaleźć inne oferty pracy, m.in. pracy dodatkowej, za granicą, staży, praktyk lub wolontariatu.

Liczba pozyskanych ofert w roku 2014 to:

- 1025 w dziale pracy stałej
- 560 w branży IT
- 170 praktyk
- 145 pracy dodatkowej i czasowej
- 132 staży
- 105 pracy za granicą
- 10 wolontariatu.

Wspieramy dodatkowo koordynatorów ds. praktyk poprzez przybliżanie studentom programów praktyk dużych firm w rekrutacji wiosennej (np. Warzelnia Talentów czy MARS Leadership Program) oraz programu „Grasz o staż” czy praktyk w administracji publicznej. Każdy z tych programów jest szansą na podjęcie stażu i praktyki przez kilkadziesiąt osób.

Ze względu na to, że nie wszystkie firmy podają informacje o ofertach poprzez zamieszczenie ich na swoich stronach internetowych bądź w ogólnodostępnych mediach, stąd przygotowujemy kilka wydarzeń mających na celu umożliwienie spotkania pracodawców ze studentami i przedstawienia im swoich propozycji.

Targi Pracy organizowane przez Biuro Karier PL co roku cieszą się dużym zainteresowaniem

Biuro Karier PL organizuje dwa razy w roku, na jesieni Targi Pracy „Inżynier na rynku pracy” oraz na wiosnę Lubelski Dzień IT. Do udziału w spotkaniach zapraszani są studenci, absolwenci, pracodawcy, instytucje rynku pracy i organizacje działające na rzecz studentów. W tegorocznej edycji wiosennych targów pracy z branży informatycznej wzięło udział aż 21 firm, szacowana liczba uczestników to ok. 1000 osób. Targi Pracy pozwoliły przybliżyć oferty osobom poszukującym pracy, pokazując, że pod względem miejsc zatrudnienia Lubelszczyzna może być konkurencyjna wobec innych regionów. Biorąc pod uwagę duże zainteresowanie oraz korzyści płynące z targów branżowych, tego typu wydarzenia będą realizowane również w przyszłości – w ramach cyklicznych spotkań studentów, absolwentów oraz pracodawców.

Obecnie trwają przygotowania do XVI edycji Targów Pracy „Inżynier na rynku pracy”. Wzorem ubiegłych lat zostaną zaproszeni przedstawiciele różnych branż, tak aby każdy student mógł znaleźć interesującą dla siebie ofertę pracy. W poprzednim roku zgłosiła się rekordowa liczba wystawców oraz

przedstawiciele kilku firm z Wrocławia, którzy chcieli zaproponować miejsca pracy absolwentom Politechniki Lubelskiej. W 2014 roku w targach uczestniczyło ponad 70 firm z Lublina, jak i z całej Polski, natomiast liczba studentów, absolwentów oraz osób spoza Uczelni korzystających z naszych Targów Pracy to blisko 3000 osób.

Naszym zadaniem jest również zbieranie informacji o pracodawcach i bieżąca obserwacja zmian zachodzących na rynku pracy. W związku z tym, że współpracujemy z Urzędami Pracy i innymi instytucjami pośrednictwa pracy, jesteśmy na bieżąco informowani i zapoznawani z obecnymi wymaganiami pracodawców, ich oczekiwaniami w stosunku do absolwentów. Targi Pracy są idealną okazją do przeprowadzenia badań ankietowych wśród przedstawicieli firm goszczących na naszych wydarzeniach. W zeszłym roku zrealizowałyśmy badania ankietowe, które objęły prawie 100 pracodawców z Lubelszczyzny oraz całej Polski. Dzięki temu możemy przybliżyć wymagania wobec przyszłych pracowników oraz perspektywy zatrudnienia studentom i absolwentom Politechniki Lubelskiej.

Co roku w okresie wakacyjnym odbywa się cykl warsztatów dla studentów i absolwentów „Letnia Szkoła Kariery”. Program szkoleń dobierany jest pod kątem zainteresowań naszych studentów. LSK oferuje unikalną możliwość przygotowania studentów do wejścia na rynek pracy. Przez kilka lat organizowanych szkoleń zostały przeprowadzone różnorodne warsztaty między innymi z zakresu: marketingu, autoprezentacji, branży IT, rozwoju osobistego oraz zakładania własnej firmy. Z tegorocznej (2015) edycji LSK skorzystało łącznie ok. 30 studentów i absolwentów z różnych lubelskich uczelni.

LSK jest propozycją dla studentów, którzy w trakcie roku

akademickiego nie mogą skorzystać z warsztatów organizowanych przez Biuro Karier. Warsztaty są również realizowane na zamówienie organizacji studenckich, np. kół naukowych.

Cyklicznie organizujemy także Mobilne Biuro Karier. Jest ono realizowane w formie stoisk informacyjnych z ofertami pracy, praktyk, staży. Studenci mogą nas spotkać na swoim wydziale, porozmawiać z doradcą zawodowym czy sprawdzić swoje dokumenty aplikacyjne. Liczba osób, które w ciągu roku korzystają z naszych porad, to ok. 100 studentów.

Do kolejnych zadań Biura należy organizacja spotkań z firmami. Coraz więcej firm wychodzi naprzeciw studentom i chce bezpośredniego spotkania w celu zaprezentowania swojej oferty lub zapoznania studentów z branżą, w której działa. Mamy przyjemność stale współpracować z takimi firmami, jak: PZL Świdnik, Skanska, Pol-Skone, Pilkington, Orange, HP. W tym roku akademickim z bezpośredniego spotkania z firmami skorzystało ok. 500 osób. Studenci mogli porozmawiać z osobami, które są odpowiedzialne za rekrutację w danej firmie, o szansach zatrudnienia po zakończeniu studiów. Bardzo często bywa tak, że dana firma specjalnie przygotowuje ofertę pracy pod dany wydział lub specjalność. Studenci dzięki takim spotkaniom orientują się, jakie są wymagania tej firmy, jakie umiejętności sami posiadają oraz co jeszcze muszą zrobić, aby móc aplikować do wybranej firmy.

Biuro Karier stanowi swego rodzaju łącznik pomiędzy Uczelnią, absolwentami i pracodawcami. Każdego roku z kartą obiegową, dzięki której pozyskujemy kontakt do badań absolwentów, przychodzi do nas ponad 3500 absolwentów pierwszego i drugiego stopnia studiów.

Ewelina Zięba

Rozmowa z doradcą może być bardzo motywująca

Praca w Biurze Karier – okiem stażystki

W ramach bonu stażowego z urzędu pracy od sześciu miesięcy mam przyjemność pracować w Biurze Karier Politechniki Lubelskiej. Praca w Biurze okazała się dla mnie wyzwaniem i wiąże się z całkowicie odmiennym systemem wykonywania czynności i zadań od tego, z którym miałam do czynienia u poprzedniego pracodawcy. Na pierwszym miejscu jest człowiek – student, absolwent. Nie tylko z racji funkcji, jaką pełni Biuro jako jednostka ogólnouczelniana – powołana, aby służyć studentom w kwestii wejścia na rynek pracy. Każda osoba, która pojawia się w Biurze, jest traktowana indywidualnie, profesjonalnie. Właśnie to indywidualne podejście do każdej osoby i jej problemu, pomoc, podpowiedzi w kwestiach często wykraczających poza tematy związane z pracą zaskoczyły mnie najbardziej. Student nie jest traktowany jak kolejny, problemowy petent. W Biurze spotyka się z przyjaznym nastawieniem i jednocześnie profesjonalną obsługą.

Myli się ten, kto sądzi, że Biuro Karier zajmuje się prostymi czynnościami administracyjnymi i „podbijaniem” obiegówek dla studentów. Do momentu rozpoczęcia stażu Biuro również kojarzyło mi się z jednostką, w której wykonywana będzie prosta praca biurowa. Tymczasem zderzyłam się z ogromną

różnorodnością zadań. Okazało się, że niewielka grupka osób pracuje na najwyższych obrotach, aby:

- przyjmować osoby zainteresowane doradztwem zawodowym, wspierać przy wyborze drogi zawodowej, wskazać możliwe ścieżki kariery, wydobyc mocne strony osoby poszukującej pracy;
- przyjmować osoby zainteresowane stworzeniem dobrych dokumentów aplikacyjnych;
- zorganizować targi pracy (uczestniczyłam w edycji wiosennej Targów Pracy IT) – począwszy od przygotowania zaproszeń, oferty dla firm, po zaplanowanie przebiegu imprezy, fizyczne przygotowanie stoisk targowych, przyjęcie gości, przygotowanie faktur itp.;
- zorganizować i poprowadzić Letnią Szkołę Kariery;
- obsługiwać stronę internetową, dodając sumiennie oferty pracy, praktyk, staży, informacje o ważnych wydarzeniach i konkursach (informacje są wprowadzane poprzez panel administracyjny, według ściśle określonych zasad);
- organizować Mobilne Biuro Karier, aby zachęcać studentów do aplikowania na przygotowane oferty oraz podkreślać, jak ważne jest zaangażowanie w pracę nad treścią CV i listu motywacyjnego;

Doświadczenie pozwala nam kierować własnym życiem wedle zasad sztuki, brak doświadczenia rzuca nas na igraszkę losu.

Platon

- badać losy zawodowe absolwentów poprzez zbieranie ankiet, wprowadzanie do systemu, analizowanie wyników;
- uczestniczyć w szkoleniach, konferencjach związanych tematycznie z rynkiem pracy, ale także podnoszących kwalifikacje w ramach doradztwa zawodowego czy coachingu;
- zorganizować spotkania z pracodawcami (uzyskanie informacji o preferencjach, oczekiwaniach w stosunku do potencjalnych pracowników) oraz pracodawców ze studentami na wydziałach PL;
- wiele, wiele innych.

Pośrednio bądź bezpośrednio uczestniczyłam we wszystkich wyżej wskazanych zadaniach. Staż pozwala mi rozwijać umiejętności organizacyjne podczas zajmowania się obsługą administracyjną Biura. Jednocześnie jestem obserwatorem pozostałych czynności, których realizacja wymaga wyższych kwalifikacji, wiedzy z zakresu psychologii, socjologii, prawa pracy, prawa z zakresu: szkolnictwa wyższego, ochrony danych osobowych, instytucji rynku pracy.

Biuro nieustannie poszukuje nowych instrumentów, aby dotrzeć do jak najszerszej grupy studentów – działa poprzez stronę internetową, FB czy Mobilne Biuro Karier. Wraz z partnerami promuje wydarzenia – targi pracy, Letnią Szkołę Kariery. Aktualnie jesteśmy na etapie poszukiwań ambitnego i kreatywnego Ambasadora Biura Karier, który wesprze nas aktywnie w realizacji różnych projektów i bieżących zadań.

Dużo energii poświęca się także na ulepszanie dotychczasowych form działania, wprowadzanie innowacyjnych rozwiązań. Modernizujemy stronę internetową, wprowadzamy nowe treści (np. opisujemy inwestycje realizowane w regionie).

Obecnie przygotowujemy się intensywnie do organizacji XVI edycji Targów Pracy „Inżynier na rynku pracy”. Celem wydarzenia jest zaaranżowanie spotkania osoby poszukującej pracy (studenta, absolwenta) z pracodawcą, który dysponuje ofertami pracy i chętnie scharakteryzuje proces rekrutacji oraz stawiane kandydatom wymagania.

Bez względu na dalsze losy współpracy, jestem zadowolona, że mogę uczestniczyć w wykonywaniu kluczowych zadań Biura Karier. To nie tylko zdobywanie wiedzy, ale także pokonywanie słabości, przełamywanie barier, wyzbycie się słabych stron. Diametralnie zmienia się także pogląd na rynek pracy – wiem, jakie istnieją kierunki rozwoju, alternatywne drogi, możliwości działania, aby nie pozostać biernym obserwatorem

Od lewej: Justyna Wójcik, Anna Mazur-Sokół (koordynator biura Karier PL), Ewelina Zięba

rynku pracy. Staż w Biurze Karier pozwolił mi szerzej spojrzeć na problem szukania pracy, w końcu krytycznie mogę odnieść się także do swoich dokumentów aplikacyjnych czy odbytych rozmów kwalifikacyjnych. Teraz już wiem, jakie błędy generowały niepowodzenia. Jednocześnie cieszę się, że dostałam szansę na rozwój i pracę nad sobą, zdobycie doświadczenia. Zaowocowało to zwiększeniem świadomości o istnieniu różnorodnych form rozwoju. Teraz wiem, jak szukać ofert pracy, jak przygotować się, aby moja kandydatura nie została odrzucona w preselekcji.

Zaznaczam, że nie jest to artykuł sponsorowany bądź tekst o charakterze panegirycznym. Postanowiłam podzielić się swoimi pozytywnymi spostrzeżeniami, uwagami o działalności Biura Karier, by zachęcić inne osoby do korzystania z bezpłatnego i profesjonalnego doradztwa zawodowego. Być może w Państwa otoczeniu są osoby, które potrzebują wsparcia na wybranej ścieżce zawodowej bądź właśnie wahają się w wyborze właściwej drogi. Rozmowa z doradcą może być bardzo motywująca. Żałuję, że nie skorzystałam z takiej szansy podczas swoich studenckich zmagania. Praca w Biurze wyzwoliła we mnie chęć do nauki i rozwoju. Zrozumiałam, jak ważne jest permanentne podnoszenie kwalifikacji, szkolenia, praktyki, staże, wolontariat, aby aplikacja na stanowisko była skuteczna.

Na nowo odkryłam Biuro Karier, czego też Państwu życzę.

Justyna Wójcik

Kultura i życie studenckie

Przestrzenie tańca

Zgodnie z mottem tegorocznego Międzynarodowego Dnia Tańca: „My wszyscy tańczymy!”.

I tak to jest, że widzę ludzi, jak się ruszają, idąc ulicą, wzywając taksówkę, kiedy ruszają się w specyficzny dla siebie sposób, różnymi stylami i deformacjami. Wszyscy oni tańczą! Nie wiedzą o tym, ale wszyscy oni tańczą! Chciałbym wykrzyczeć do nich: są jeszcze ludzie którzy sobie tego nie uświadamiają! My wszyscy tańczymy! [...]

Israel Galván

A właściwie nawet tańczymy wszyscy i wszędzie. Każda przestrzeń może stać się sceną, miejscem próby, eksperymentu ruchowego, eksploracji ciała.

Sezon artystyczny Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej prowokował do poszukiwania ruchu w nowych przestrzeniach dla tańca, poczynając od ciekawych architektonicznie budynków Politechniki Lubelskiej. Wykorzystując nowoczesną infrastrukturę budynku Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury PL, został przygotowany koncert inauguracyjny Festiwalu Nauki 2014 „Laboratorium dźwięku

i ruchu” rozpoczynający sezon, który stał się swoistym laboratorium tej wyjątkowej przestrzeni oraz dźwięków, barw i tańca. Połączenie brzmienia sakralnej filozoficznej muzyki Piotra Bańki, wykonywanej przez Chór Akademicki Politechniki Lubelskiej z awangardowym, eksperymentalnym ruchem tworzyły obrazy ujęte w abstrakcyjną formę sceniczną, gdzie tradycja mieszała się ze współczesnością, a światło dzienne ze światłem najnowocześniejszych technologii. Wybrane fragmenty choreografii Grupy Tańca Współczesnego PL były prezentowane do muzyki Marty Baum, Ryszarda Lateckiego [LATERNA] i Alberto Iglesiasa.

Równie inspirującą industrialną scenerią dla choreografii powstającego spektaklu „Homo-Go” oraz materiału fotograficzno-filmowego dla GTW PL stało się Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej. Chłód nowoczesnej industrialnej przestrzeni pozostał w kontraście z ludzką twarzą i odczuciami Człowieka w wielkim szarym świecie.

W sprzyjającym pogodowo sezonie wiosenno-letnim można zaś było „dotknąć tańcem” przestrzeni miasta kontrastującej z obiektami współczesnej architektury PL. Podczas kolejnej edycji Nocy Kultury, tym razem pod hasłem „Zobacz energię miasta”, Anna Żak ponownie została zaproszona jako kurator ds. tańca i wraz z Grupą Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej zaprezentowała taniec w plenerze. Od pierwszej Nocy Kultury Anna Żak i tancerki z GTW PL wpisują fragmenty swoich spektakli tanecznych w nieoczywistą przestrzeń pozateatralną, określając te akcje jako cykl „...miejsca...chwile”. Przekształcanie choreografii i szukanie dla niej nowego miejsca jest tak samo inspirujące, jak odkrywanie miejsca, w których zarysowuje się zmienność czasu, ludzi, charakteru zdarzeń. W każdym miejscu ruch trwa tylko chwilę. Każde miejsce posiada niepowtarzalną energię, a choreografia zaczyna żyć tam innym życiem. Codziennie przechodzimy, mijając mury, domy, parki, czasami już nawet nie zwracając na nie uwagi. Gdy taniec wypełnia przestrzeń, znane miejsca ożywają.

Tym razem naturalną scenerią było miejsce posiadające niepowtarzalną energię – mury zewnętrzne pod Prezbiterium Bazyliki oo. Dominikanów, a sceną – stroma skarpa przy ul. Podwale. Prezentacja projektu „stadium...miejsca...chwile...” była impresją na podstawie spektaklu „stadium. etap 1” i w Noc Kultury 2015 była zatańczona przez tancerki GTW PL dwukrotnie w ekstremalnych warunkach. Żywa materia miejskiej przestrzeni była szczególnie ważna w połączeniu z fragmentami spektaklu inspirowanego twórczością Magdaleny Abakanowicz. Intrigująca przytłaczająca wielka bryła, forma stromej ściany z ziemi i trawy została wypełniona tłumem bezimiennych ludzi, próbujących dotrzeć do swojej indywidualności, tożsamości. W centrum miasta, w codziennym biegu to chwila powrotu do natury i zatrzymania, by odnaleźć w sobie Człowieka...

Fascynująca eksploracja przestrzeni miasta i odkrywanie przenikających się relacji między człowiekiem a przestrzenią były także założeniem kolejnej akcji z pogranicza performansu

Metalowe instalacje Ewy Kotatkovej to przykład sztuki współczesnej wpisującej się dyskusję relacji człowiek-ciało (fot. A. Żak)

ruchowego, w którym uczestniczyły tancerki Grupy na zaproszenie dyrektora Festiwalu Sztuki w Przestrzeni Publicznej Open City / Otwarte Miasto Mirosława Haponiuka i kuratora edycji Open City 2015 Łukasza Gorczyca.

Ewelina Drzał-Fiałkiewicz, Małgorzata Krasowska i Joanna Szot inaugurowały Festiwal Open City organizowany w Lublinie przez Ośrodek Międzykulturowych Inicjatyw Twórczych „Rozdroża” w instalacji artystycznej obiektów-

-rzeźb czeskiej artystki Ewy Kotatkovej „Architektura snu”.

Obiekty przestrzenne Kotatkovej są spawane z metalowych kształtowników, a swoją strukturą przypominają przeniesione w trójwymiar rysunki. Podstawowym układem odniesienia jest dla nich figura ludzka. Niektóre obiekty to wyobrażone formy, które sugerują możliwą relację z ludzkim ciałem lub wręcz przybierają dosłownie antropomorficzne formy, jak np. klatka w kształcie wielkiej głowy. Prace z cyklu „Architektura snu” ukazują sferę ludzkiej wyobraźni, psychologii i podświadomości, analizę sił, które sprawiają, że sami dla siebie konstruujemy sztuczne ograniczenia.

Celem Festiwalu jest zaznaczenie obecności sztuki w przestrzeni publicznej. Prace artystów są umieszczane w przestrzeni miasta, zwracając uwagę na problemy społeczne i urbanistyczną strukturę. Przedmiotem zainteresowania artystów biorących udział w wystawie są różne elementy infrastruktury miejskiej, a także wprowadzanie nowych, nieuzasadnionych form w przestrzeń miasta, co staje się symbolicznym gestem rozbijającym rutynę codziennego krajobrazu miejskiego. Tegoroczna edycja festiwalu Otwarte Miasto jest próbą zweryfikowania i przededefiniowania relacji artystów współczesnych wobec przestrzeni miasta, a jednocześnie próbą odpowiedzi na pytanie, na ile takie eksperymentalne obiekty artystyczne, które pojawiają się w codziennej przestrzeni, są inspirujące dla uczestników życia miejskiego oraz na ile są oni otwarci na nowe konteksty i znaczenia w przestrzeni miasta.

Również nietypową arenę do tańca stworzyła akcja performatywna z udziałem tancerzy GTW PL przed rozpoczęciem 18 edycji lubelskiego Festiwalu. Media dowiedziały się o Międzynarodowych Spotkaniach Teatrów Tańca oraz drugim wyjątkowym wydarzeniu organizowanym w Lublinie – Polskiej Platformie Tańca – za sprawą tanecznych akcji w biurach i studiach redakcyjnych.

Podczas tej edycji Festiwalu prezentowane były najciekawsze propozycje wybrane podczas narodowych platform tańca organizowanych w krajach europejskich: VerTeDance/Jiří Havelka/Clarinet Factory (Czechy); AURA Dance Theatre oraz Arts Printing Hous z Litwy; Tino Sehgal jako przedstawiciel platformy niemieckiej; Quadro Dance Company, SKVO'S DC oraz Gallery Dance Theatre z Białorusi. W programie prezentacji znalazło się również włoskie Deja Donne, a także przedstawiciele platformy europejskiej Aerowaves: Aoife McAtamney z Irlandii; Dányi – Molnár – Vadas z Węgier oraz Patrick Lander z Portugalii. W tym ostatnim portugal-

skim projekcie-spektaklu „Eggshells” wzięła udział większość zespołu repertuarowego GTW PL, tworząc na scenie postaci zwykłych ludzi w ich codziennych czynnościach: wychodząc na zakupy lub z psem, odkurzając, jeżdżąc na rolnikach etc. Codzienne życie wnikało na scenę tańca, a scena przenikała do realnego życia. Dla GTW PL Festiwal przebiegał także jak co roku pod hasłem uczestniczenia w warsztatach tanecznych prowadzonych przez znakomitych gości.

Listopadowy Festiwal 2014 poprzedzało inne wyjątkowe wydarzenie: Polska Platforma Tańca, która została zorganizowana przez Instytut Muzyki i Tańca wspólnie z Lubelskim Teatrem Tańca w Lublinie. PTT odbywa się w Polsce co dwa lata, od 2003 r. w miejscach ważnych na kulturalnej mapie, mając na celu wyłonienie najciekawszych polskich produkcji tanecznych. Powierzenie Lublinowi organizacji Platformy to ogromne wyróżnienie, doceniające lubelski ośrodek taneczny. Pokazom finałowym w Lublinie towarzyszyli dyrektorzy festiwalu, ośrodków tańca, dziennikarze i kuratorzy tańca z Europy, USA, Azji, a jurorem Polskiej Platformy Tańca była Hanna Strzemiecka z Lublina, niezmiennie związana z GTW PL. W programie PTT 2014 znalazło się 13 spektakli, w tym „Historie, których nigdy nie opowiedzieliśmy” Lubelskiego Teatru Tańca w choreografii Simone Sandroniego z udziałem Anny Żak, która także współtworzyła organizacyjnie wraz z Lubelskim Teatrem Tańca zarówno XVIII MSTT, jak i Polską Platformę Tańca.

W ciągu artystycznego sezonu 2014/2015 nie zabrakło także bardziej tradycyjnych form prezentacji scenicznych, jednak były to nowe dla GTW PL miejsca, a także nowe produkcje. Ewelina Drzał-Fiałkiewicz zaprezentowała swoje solo „Iloraz” na Festiwalu Małych Form Ruchowych podczas Jesiennej Sceny Tańca w Gryfinie.

Połączone siły taneczne różnych formacji to domena tańca i taka integracja taneczna miała miejsce podczas Karnawałowych Spotkań z Tańcem Jazzowym w Chełmie, gdzie odbyła się gościnna prezentacja fragmentów choreografii GTW PL, a wśród gości wystąpili także tancerze Kieleckiego Teatru Tańca, Boogie Opus Twist i młodzieżowego Zespołu Tańca Jazzowego Ballo.

Tanecznej różnorodności nie mogło również zabraknąć podczas Międzynarodowego Dnia Tańca.

W Sali Czarnej Centrum Kultury odbyły się premiery solowych prezentacji choreograficznych tancerek Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej. Dwie z nich powstały z rozwinięcia etud przygotowanych w ramach Kursu Choreografii Scenicznej. Ewelina Drzał-Fiałkiewicz zatańczyła przygotowaną na siebie choreografię „P_Syndrom”, natomiast Joanna Szot zaprezentowała swój solowy spektakl „jestem niema”. Jako uczestniczki Kursu Choreografii Scenicznej przygotowywały swoje prace pod opieką artystyczną Iwony Olszowskiej, ze wsparciem merytorycznym i organizacyjnym Anny Żak.

Etiudy solowe zaprezentowały także najmłodsze tancerki GTW PL, które

wstąpiły w szeregi Grupy w ostatnim roku. Mają doświadczenia z tańcem klasycznym i jazzowym, a w GTW PL rozpoczęły przygodę z tańcem współczesnym pod okiem Anny Żak i z pomocą jej jako opiekuna artystycznego przygotowały i wykonały choreografie: „beyond me...” – Sabina Podkul oraz „pas de contrôle” – Inga Makosz. W programie znalazł się także duet Magdalena Ciupa i Kinga Mianowana z Grupy Em6 Zespołu Rytm w choreografii Eweliny Drzał-Fiałkiewicz „Periodyczność”.

Całości wydarzeń Międzynarodowego Dnia Tańca dopełniła taneczna bajka „Cztery kąty i piec piąty czyli Bajki – nie! Bajki” jako dziecięca prezentacja choreograficzna uczestników projektu „Myśl w ruchu” z choreograficznym i tanecznym udziałem tancerek GTW PL. Była to prezentacja podsumowująca IV edycję projektu „Myśl w ruchu 2014” opracowanego i realizowanego przez Annę Żak przy wsparciu Instytutu Muzyki i Tańca oraz Centrum Kultury w Lublinie. Uczniowie klas drugich zainteresowani zgłębianiem tematu tańca uczestniczyli w cyklu zajęć przedstawiających taniec jako sztukę, różne jego odmiany i powiązania z innymi dziedzinami sztuki. W prowadzenie zajęć dydaktycznych-tanecznych w publicznych szkołach podstawowych w Lublinie oraz w grupach zainteresowań w Centrum Kultury podczas trwania projektu kolejny raz były zaangażowane tancerki GTW PL – instruktorki tańca: Ewelina Drzał-Fiałkiewicz, Joanna Szot, Liliana Żabińska, a także Barbara Czajkowska i Beata Mysiak związane z Lubelskim Teatrem Tańca.

Na spektakl „Cztery kąty (...)” złożyły się etiudy taneczne poszczególnych grup projektowych oparte na ruchowych interpretacjach bajek i baśni. Prezentacji grup projektowych „Myśl w ruchu” towarzyszył pokaz grupy 9-12 lat działającej na co dzień w Centrum Ruchu Lubelskiego Teatru Tańca w choreografii Eweliny Drzał-Fiałkiewicz

O lubelskiej edycji projektu „Myśl w ruchu” jako przykładzie dobrych praktyk edukacyjnych Anna Żak referowała podczas międzynarodowej konferencji „Edukacja taneczna w Polsce i Europie” zrealizowanej w ramach projektu „Poznanie poprzez taniec. Recognizing through dance”, zorganizowanej przez Teatr Wielki - Operę Narodową i Den Norske Opera & Ballett w Warszawie. Po konferencji została wydana publikacja zawierająca wystąpienia prelegentów, w tym artykuł Anny Żak „Pasja, nauka, wychowanie – projekt edukacyjny „Myśl w ruchu” w Lublinie.

Uwieńczeniem Międzynarodowego Dnia Tańca 2015 – 29 kwietnia było narodzenie dwojga tanecznych dzieci. Narodziny w takim dniu upoważniają Janka Kajetana – syna tancerki GTW PL oraz Barnabę - naszego specjalisty od światła, z którym stale współpracujemy, do rozwinięcia kariery tanecznej. Maluchy są zdaje się skazane na taneczną ścieżkę kariery.

Nieustannie pasja Anny Żak oraz tancerzy GTW PL jest kierowana na działania edukacyjne i rozwijanie zainteresowań tanecznych dzieci i młodzie-

P_Syndrom (fot. D. Jarosz)

ży. Od lat trwa współpraca GTW PL z Teatrem Lalki i Aktora im. H. Ch. Andersena. W ostatnim sezonie w prezentację spektakli Teatru „Królowa Śniegu” i „Latający kufer” byli zaangażowani tancerze GTW PL: Ewelina Drzał-Fiałkiewicz i Dawid Bartoszek, a także Wojciech Kaproń z Lubelskiego Teatru Tańca.

Również Międzynarodowy Dzień Dziecka obchodzony w Centrum Kultury miał swój ważny akcent taneczny. W interaktywnym czeskim spektaklu tanecznym „Karnawał zwierząt”, na który najmłodszych entuzjastów tańca i ich opiekunów zaprosił Lubelski Teatr Tańca, wzięły udział tancerki GTW PL Ewelina Drzał-Fiałkiewicz i Joanna Szot. Spektakl ten według koncepcji Barbora Latálová otrzymał nagrodę publiczności i nagrodę za reżyserię światła na Czeskiej Platformie Tańca 201. Multimedialna produkcja łączyła ruch i tańce z projekcją wideo, oryginalną muzyką i dźwiękiem oraz grę światła i cienia. Spektakl powstały na podstawie suity francuskiego kompozytora Camille Saint-Saens był połączeniem ruchu, muzyki i sztuk wizualnych, w którym dzieci mogły doświadczyć tego wszystkiego.

Uwaga „Letniego Forum Tańca Współczesnego – dotknąć tańca” organizowanego przez Lubelski Teatr Tańca także była skierowana częściowo na współpracę z dziećmi i młodzieżą z regionu lubelskiego. Na moduł edukacyjny złożyły się warsztaty tańca prowadzone w Lublinie oraz Biłgoraju i Chełmie. Na moduł artystyczny prezentacji na plenerowej scenie Muszli Koncertowej Ogrodu Saskiego w Lublinie składały się spektakle trzech polskich teatrów tańca: Polskiego Teatru Tańca z Poznania, Wydziału Teatru Tańca z Bytomia (PWST Kraków) i Lubelskiego Teatru Tańca przygotowane pod kierunkiem wybitnych choreografów: Nadar Rosano, Jens van Dale, Simone Sandroni.

W tym samym czasie odbywał się festiwal prowadzony przez jedną z tancerek GTW PL Dominikę Jarosz również eksplorujący przestrzeń miejską Lublina, sięgając do jego przedwojennych tradycji. We współpracy ze Stowarzyszeniem On/Off Dominika Jarosz zorganizowała festiwal – Święto Kultury Międzywojnia pod nazwą „Perła i Frak, czyli flirt w stylu retro”. W ramach festiwalu odbył się spacer śladami przedwojennego Lublina „Wehikuł czasu” z etudami performatywnymi w różnych miejscach Lublina, potańcówki w stylu retro, muzyczno-taneczny performance burlesque, warsztaty kulinarne ze smakami dawnego Lublina „Śniadanie na trawie”.

Nowa dekada z folklorem

Przebrzmiały już echa Jubileuszu, jednak nie spoczęliśmy na laurach. 10 lat systematycznej pracy sprawiło, że nadal otrzymujemy ciekawe propozycje pokazów i – ku zadowoleniu organizatorów i publiczności – spełniamy ich oczekiwania.

Zaproszono nas do miejscowości Gromada na Festiwal Sztuki Lokalnej i Kulinariorów „Biłgorajska Nuta” oraz na „Festiwal Flaków” w Piaskach. Tradycyjnie także obchodziliśmy gody małżeńskie z jubilatami z co najmniej 50-letnim stażem podczas XVIII Lubelskich Dni Rodziny w Trybunale Koronnym, organizowanych przez Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Archidiecezji Lubelskiej.

Lubelska publiczność mogła tańczyć z nami podczas Nocy Kultury na Moście Kultury o północy, z 6 na 7 czerwca, w ramach projektu „Inżynieria Folkloru III”. Oprócz poka-

Początek lata był rzeczywiście bardzo gorący dla GTW PL, gdyż wraz z rozpoczęciem Forum Tańca i Festiwalu „Perła i Frak” odbyło się wydarzenie podsumowujące projekt Artystki Lublina realizowany przez Dorotę Ozimek jako stypendium prezydenta miasta Lublina pod patronatem Fundacji SZPILKA. W programie artystycznym zostały zaprezentowane fragmenty spektaklu GTW PL „opium” na scenie Teatru Starego. Jednocześnie Anna Żak wystąpiła jako jedna z dwudziestu sześciu artystek Lublina wybranych do prezentacji w projekcie. Na deskach Teatru spotkały się: aktorki, rzeźbiarki, muzyczki, performerki, malarki, poetki, graficzki, fotografki, no i Anna Żak jako przedstawicielka sceny tanecznej Lublina.

Wspaniałe nietypowe przestrzenie dla tańca mogliśmy obserwować za pomocą nowoczesnych mediów podczas kolejnych projekcji w ramach cyklu Kino Mistrzów Tańca. Były to filmowe artystyczne prezentacje spektakli wybitnych artystów w scenariach miast, gór, pustyni, fabryk. Zarówno te spektakle, jak i ich filmowe rejestracje zapisały się w historii tańca: „Blush” Wima Vandekeybusa i jego kompanii Ultima Vez.; „The Cost of Living” Lloyd Newsona i kompanii DV8; „Rosas danst Rosas” w reżyserii Thierry De Mey, w choreografii Anny Teresy de Keersmaeker.

Miesiące wakacyjne wcale nie były dla tancerek GTW PL czasem zupełnego odpoczynku od tańca. Na przełomie lipca i sierpnia prowadziły one indywidualne próby dodatkowe i warsztaty dla dzieci w kolejnych niestandardowych miejscach. Ewelina Drzał-Fiałkiewicz uczyła tańca współczesnego nad morzem w Niechorzu na obozie tanecznym młodzieżowego szczecińskiego zespołu tanecznego. A w Lublinie, w pracowni „Lub design”, w ramach projektu Wakacje na Bernardyńskiej 11, organizowanego przez Warsztaty Kultury, zajęcia taneczne dla dzieci dwóch półkolonijnych turnusów prowadziły Joanna Szot, Liliana Żabińska i Małgorzata Krasowska.

W sierpniu trwały prace nad kolejnymi spektaklami młodych choreografek GTW PL. Indywidualna etiuda Eweliny Drzał-Fiałkiewicz „Homogemonia”, która premierowy pokaz miała podczas czerwcowej Gali Studia Tańca UDS, rozwija się w dłuższą pełnowymiarową formę. Natomiast pozostałe tancerki GTW PL przez wakacje poddały się procesowi twórczemu pod okiem Joanny Szot i Dominiki Jarosz w magicznym miejscu, w scenarii polskiej wsi, w letnim studio Domu Twórczego, przygotowując projekt ruchowy pod roboczym tytułem „Body Mapping”.

Bo tańczyć się nie przestaje... Tańczy się zawsze... i wszędzie...

Anna Żak

zów tanecznych były tańce integracyjne i konkursy taneczne, a uczestnicy otrzymali drobne nagrody oraz pamiątkowe dyplomy „Inżyniera Folkloru”. Folklor tworzą ludzie, a dzięki wspólnej zabawie, która jest naszą genetycznie zaprogramowaną potrzebą, możemy utrzymywać nasze polskie tradycyjne tańce.

Od kilku miesięcy jestem w Zespole i bardzo mi się podoba wszystko: próby, stroje, koncerty i ludzie, którzy tworzą Zespół. Dojeżdżam na zajęcia co najmniej 3 razy w tygodniu (40 km) i nie zamierzam rezygnować. Idzie mi coraz lepiej i już tańczę na scenie! Zapewniam, że to potężny zastrzyk adrenaliny i moc wrażeń.

Na Folkotece i Nocy Kultury zorganizowaliśmy tańce z publicznością w formie warsztatów. Obowiązywała także wymiana partnerów w tańcu i podanie swojego imienia, dzięki czemu poznałem wiele miłych osób, zwłaszcza dziewcząt, otwartych na

folklor i taniec. Uważam, że to świetny pomysł na promocję naszego regionu i folkloru z całej Polski, a także naszego Zespołu – Przemek Kruczek.

Wieloletnia współpraca z panią Mariolą Zagojską – znaną primadonną, artystką, autorką i współautorką ciekawych widowisk i spektakli edukacyjno-artystycznych dla dzieci i młodzieży, zaowocowała udziałem naszych tancerzy (Aleksandra Murat, Michał Bednarz oraz Aneta Szymaniak i Mateusz Solowski) w widowisku „Mój przyjaciel Fryderyk Chopin”.

Zespół ochoczo włącza się także w organizację koncertów charytatywnych na rzecz osób poszkodowanych przez los. Wspólnie z Kapelą DREWUTNIA, Orkiestrą Świętego Mikołaja i Grupą Folklorystyczną „Osa” tańczyliśmy dla Jasia Karwowskiego oraz dla pana Marka Gędka.

Okazuje się, że polski folklor fascynuje nie tylko Polaków. Do naszego grona przybywają także osoby z innych krajów. Zawieramy znajomości i przyjaźnie, które mają wartość ponadczasową i są dowodem na to, że taniec, śpiew i muzyka nie znają granic.

W ubiegłym roku tańczyli z nami Piotr Rząd (Polska) i Merve Arslan (Turcja). 27 czerwca br. Zespół uświetnił barwnymi tańcami i wesołym śpiewem uroczystość ich zaślubin oraz międzynarodowe przyjęcie weselne, które z pewnością na zawsze pozostanie w pamięci gości.

Występ Zespołu Pieśni i Tańca na naszym weselu miał dla nas ogromne znaczenie. Jako byli członkowie Zespołu mogliśmy sobie przypomnieć wspólne występy, które przyniosły nam wiele radości. Dodatkowo mogliśmy zaprezentować bogactwo polskiej kultury w trakcie naszego polsko-tureckiego wesela. Prezentacja Zespołu, piękne stroje i żywiołowość polskich tańców bardzo spodobały się gościom. Zarówno młodzi, jak i starsi byli oczarowani. Zespół udowodnił, że muzyka ludowa nie jest przeszłością, ale jest nadal aktualna i potrafi bawić. Goście mogli nie tylko biernie obserwować, ale zostali zaproszeni do wspólnej zabawy. Uczestnicy wesela świetnie się bawili przy muzyce ludowej, a nasi tancerze odnaleźli się również przy tureckich rytmach. Jesteśmy ogromnie wdzięczni za obecność Zespołu w tak ważnym dla nas dniu, wzbogacenie całej ceremonii oraz dostarczenie niezapomnianych i wzruszających przeżyć – Piotr i Merve.

Okres letni nie jest dla nas tak zupełnie czasem wolnym. Jak zwykle w czasie wakacji koncertujemy. Tym razem w Budapeszcie. *Bycie w Zespole to nie tylko ciężka praca, ale również wielka przygoda. Taką szczególną „wisienką na torcie” są wspólne wyjazdy zagraniczne. W tym roku mieliśmy zaszczyt reprezentować nasz kraj na festiwalu Międzynarodowych Spotkań*

Wspaniałe towarzystwo daje członkom Zespołu dużo radości i zabawy (fot. M. Semeniuk)

Uczestniczki projektu „Inżynieria Folkloru” (fot. M. Szewczuk)

Folklorystycznych w Budapeszcie. Takie wyjazdy nie tylko pozwalają zwiedzić różne zakątki świata, ale także poznać inne kultury. Dla mnie szczególnie ważna w tegorocznym wyjeździe była możliwość poznania innych zespołów zagranicznych oraz zobaczenia ich tańców narodowych (m.in. Włochy, Grecja, Czechy, Węgry). Ogromne wrażenie na tamtejszej publiczności zrobiły nasze stroje i nakrycia głowy, co dało się zauważyć jeszcze przed naszym występem. Wyjazd do Budapesztu to oczywiście nie tylko koncerty, ale także wspólne zwiedzanie i odpoczynek. Muzea, Zamek Królewski, Plac Bohaterów, Bazylika św. Stefana, Most Łańcuchowy, zabytkowe Wody Termalne i wiele innych, ale to trzeba zobaczyć na własne oczy. Mimo upału, w kostiumach „zdobyliśmy” Górę Gelerta, z której rozciągały się przepiękne naddunajskie widoki. A Budapeszt nocą to bajka – polecam. Aż żal było wracać – Katarzyna Chodun.

A tak wspominają wyjazd inni członkowie Zespołu:

Piotr Pachulec: Prezentacja zespołów podczas korowodu i występu na scenie w barwnych i ciekawie zdobionych strojach połączona z muzyką, śpiewem i tańcem ukazały różnorodność kultur. Bardzo miło będę wspominał też udział w warsztatach

Fot. H. Aleksandrowicz

Dożynki Gminne w Żółkiewce – z prorektorem ds. studenckich prof. A. Wac-Włodarczykiem) (fot. A. Sak)

tańca i rejs statkiem po Dunaju. Wspólne śpiewanie z ludźmi z Włoch, Grecji czy Izraela pokazały mi, że folklor nie ma granic.

Przemysław Kruczek: *Już podczas pierwszego spotkania nastąpiła natychmiastowa integracja: tancerze zespołu węgierskiego zaprosili wszystkich uczestników Festiwalu – do wspólnego tańczenia. Uczyli nas swoich kroków tanecznych, w tym oczywiście czardasza. Wspaniała, radosna atmosfera. To było coś niesamowitego i bardzo ekscytującego. Gdyby nie upał, artystyczne i turystyczne wydarzenia następnego dnia, zapewne bawilibyśmy się do rana.*

Karolina Jarszak: *Już pierwszego dnia całą grupą wyruszyliśmy na podbój miasta. Nie było chyba wśród nas osoby niebędącej pod wrażeniem piękna tego miejsca, w szczególności podczas nocnych spacerów. Dzięki uprzejmości organizatorów zwiedziliśmy najpiękniejsze zakątki stolicy Węgier. Każda grupa folklorystyczna miała okazję zaprezentować swój kraj na Koncercie Galowym,*

który odbył się po uroczystym korowodzie, podzielić się swoimi umiejętnościami z innymi uczestnikami Festiwalu. Możemy pochwalić się, iż tańce polskie wzbudziły bardzo duże zainteresowanie wśród publiczności oczarowanej naszymi układami, jak i przepięknymi strojami. Dzięki wielu słowom pełnym uznania i podziwu nie spoczęliśmy na laurach. Sesja zdjęciowa w kolorowych strojach ludowych na Górze Gelerta stała się atrakcją dla turystów. Był to pewnego rodzaju sukces, gdyż to właśnie promocja folkloru i polskiej kultury za granicą była głównym celem naszej podróży. Możemy z całą pewnością stwierdzić, iż wyjazd spełnił swoją rolę w stu procentach. Pokazaliśmy, że polski folklor wyróżnia się na tle innych krajów, daliśmy możliwość zasmakowania go innym nacjom, a także spędziliśmy niezapomniane chwile w gronie naszej zespołowej rodziny.

Niespełna 2 tygodnie po powrocie z Budapesztu już tańczyliśmy na Krasnostawskich Chmielakach. Koncert poprzedził barwny korowód wśród tłumów ludzi i pełnej kolorowych straganów głównej arterii naszej regionalnej stolicy chmielu.

Sierpień zakończyliśmy na Dożynkach Gminnych w Żółkiewce, gdzie przyjęto nas bardzo serdecznie i swojsko.

Rozpoczął się nowy rok akademicki i czekamy z nadzieją na powiększenie naszej tanecznej Rodziny. Nie dajcie się długo namawiać i dołączcie do Zespołu. Jeśli nie tańczyć, to może śpiewać lub grać na instrumencie? A może fotografować lub tworzyć filmy o Zespole? Jest tu wiele do zrobienia poza tańcami. Satysfakcja z koncertów gwarantowana, a tych, co już byli lub są nadal, nie trzeba przekonywać, że być w Zespole się bardzo opłaca.

Hanna Aleksandrowicz

Sport

Medale! Medale! – Wspaniałe sukcesy sportowców PL

Sportowcy-studenci reprezentujący Politechnikę Lubelską podczas Akademickich Mistrzostw Polski znów nie zawiedli. Dostarczyli wielu wspaniałych sportowych emocji, zdobywając przy tym worek medali. Medale zarówno drużynowe, jak i indywidualne zdobywali przedstawiciele takich dyscyplin, jak: biegi przełajowe mężczyzn, ergometr wioślarski kobiet, wspinaczka sportowa kobiet i mężczyzn, kick-boxing kobiet i mężczyzn oraz lekka atletyka mężczyzn. Ale po kolei.

Pierwszy medal w tegorocznych Akademickich Mistrzostwach Polski w sobotę 11 kwietnia 2015 r. w Łodzi zdobył Sebastian Smoliński, który wywalczył brązowy medal na dystansie 4,5 km podczas AMP w biegach przełajowych (jednocześnie zdobywając srebrny medal w klasyfikacji uczelni technicznych). Chwilę później cała drużyna męska Politechniki Lubelskiej cieszyła się z brązowych medali, zarówno w klasyfikacji generalnej, jak i klasyfikacji uczelni technicznych. Po medale sięgnęli: Rafał Buczak, Damian Jastrzębski, Waław Kłoczek, Łukasz Ligaj, Sebastian Smoliński, Michał Biały i Kamil Młynarz oraz trener Ryszard Stachaszewski.

Dzień później 12 kwietnia br. w Warszawie jeszcze lepszy wynik w AMP w ergometrze wioślarskim zanotowały panie: drugi wynik mistrzostw, srebrne medale w klasyfikacji generalnej i w pełni zasłużone złote medale w klasyfikacji uczel-

ni technicznych wypływały: Agnieszka Kotuła, Natalia Żytowska, Klaudia Kosman, Karolina Zawada, Ewelina Duma, Agnieszka Winiarska, Paulina Mirosław, Kinga Toruń, Natalia Solarska i startująca trener Izabela Pszczoła-Pasierbiewicz.

W dniach 17-19 kwietnia 2015 r. odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski we wspinaczce sportowej kobiet i mężczyzn. Gospodarzem imprezy była Organizacja Śró-

Od lewej: Amadeusz Sobczyk, Kamil Przybysz, Dmytro Parubok, trener Kazimierz Piwowarczyk, Paulina Szewczuk, Robert Utaśiuk, Michał Białek

dowiskowa AZS Katowice, skąd łącznie aż 4 medale trafiły do Rafała Hałasa i Aleksandry Rudzińskiej. Rafał wygrał konkurencje na czas, jednocześnie zgarniając złoty medal w uczelniach technicznych, a Aleksandra sięgnęła po drugie miejsce także w konkurencji na czas, zdobywając zarazem złoty medal wśród Uczelni Technicznych. W klasyfikacji drużynowej Uczelni Technicznych Politechnika Lubelska zajęła 5 miejsce wśród kobiet i 4 miejsce w gronie mężczyzn. Warto także dodać, że Rafał Hałasa podczas tegorocznych Akademickich Mistrzostw Europy w konkurencji na czas zajął wysokie 8 miejsce.

Kolejny sukces to występ na Akademickich Mistrzostwach Polski w kick-boxingu kobiet i mężczyzn, które odbyły się w dniach 14-15 maja 2015 r. w Warszawie. Reprezentanci naszej Uczelni wywalczyli pierwsze miejsce w klasyfikacji drużynowej Mistrzostw i, jak co roku, dołożyli do tego kilka wspaniałych sukcesów indywidualnych. Podopieczni trenera Kazimierza Piwowarczyka wywalczyli następujące medale: dwa złote – Paulina Szewczuk w kategorii do 60 kg i Dmytro Parubok do 57 kg, srebrny medal Kamil Przybysz do 74 kg oraz brązowy medal Robert Ułasiuk do 63 kg.

W dniach 21-23 maja 2015 r. w Łodzi odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w lekkiej atletyce i zaowocowały kolejnymi sukcesami naszego reprezentanta Sebastiana Smolińskiego. Sebastian na dystansie 800 metrów zdobył brązowy medal w klasyfikacji generalnej, jednocześnie zajmując 2 miejsce wśród zawodników z uczelni technicznych. Politechnika Lubelska w klasyfikacji drużynowej mężczyzn wyładowała na dobrej 8 pozycji.

Warto wyróżnić postawę naszego studenta Sebastiana Smolińskiego, który po raz kolejny udowodnił, że jest jednym z najlepszych sportowców w historii Politechniki Lubelskiej.

Sebastian Smoliński (z prawej) – AMP w Lekkiej Atletyce 2015

Śmiało możemy mówić o Sebastianie jako multimedaliście Akademickich Mistrzostw Polski, który zdobywa rokrocznie po kilka medali – jego tegoroczny wynik to aż 6 medali (4 medale indywidualne oraz 2 drużynowe). Sebastianowi, który jest szkolony w ramach programu Akademickiego Centrum Szkolenia Sportowego w Lublinie, życzymy kolejnych wspaniałych sukcesów!

Na koniec warto wspomnieć o Akademickich Mistrzostwach Województwa Lubelskiego 2014/2015. Otóż podobnie jak przed dwoma i trzema laty udało się nam zająć 3 miejsce na podium w klasyfikacji generalnej tych rozgrywek. Wszystkim naszym sportowcom-studentom, trenerom i tym, którzy przyczynili się do tych wspaniałych sukcesów, serdecznie dziękujemy i gratulujemy! Życzymy powodzenia i wielu sukcesów w przyszłym roku akademickim!

Jakub Kańkowski, Piotr Rejmer

BEZ FAULA broni tytuł w rozgrywkach LMPL

Od marca do maja br. na obiektach sportowych Politechniki Lubelskiej rywalizowali studenci uwielbiający piłkę nożną. Głód zwycięstw połączony z dobrą zabawą i umiejętnościami na przestrzeni tych trzech miesięcy wyłonił siódmego triumfatora rozgrywek Ligi Mistrzów Politechniki Lubelskiej. To piąta drużyna, a zarazem druga, która obroniła tytuł wywalczony przed rokiem. Po ekipie ABY DO PRZERWY ten wyczyn powtórzyła drużyna BEZ FAULA.

Początek nowego roku kalendarzowego to od siedmiu lat dla organizatorów Ligi Mistrzów Politechniki Lubelskiej wyczerpany czas pracy. W porównaniu do poprzednich edycji nastąpiły zmiany w systemie turnieju – w eliminacjach wystartowało 30 drużyn, a awans do finałów rozgrywanych podczas majowych Juwenaliów uzyskało 16 ekip (poprzednio 12). Drugą istotną zmianą jest wprowadzony system pucharowy w czasie rozgrywek finałowych na boiskach trawiastych Politechniki Lubelskiej. *Zmiany w Turnieju mają na celu zwiększenie rywalizacji między zespołami. Pierwsze miejsce w grupie eliminacyjnej rozgrywanej na hali Politechniki Lubelskiej daje rozstawienie, dzięki czemu zwycięzcy grup w pierwszym meczu nie trafią na siebie* – opowiada Wojciech Stańko, koordynator LMPL.

Pierwszy dzień finałów Ligi Mistrzów Politechniki Lubelskiej przyniósł nam sporo zaskakujących wyników. Na sześciu zwycięzców grup, którzy byli rozstawieni po eliminacjach na hali, do półfinału na boiskach trawiastych dotarła tylko jedna drużyna – BELLATORES. W ćwierćfinale blisko odpadnięcia byli ze-

Zawodnicy zwycięskiej drużyny BEZ FAULA wraz z prorektorem ds. studenckich prof. Andrzejem Wac-Włodarczykiem

szkorocznymi zwycięzcy – zespół BEZ FAULA. Tylko dzięki dobrej i konsekwentnej grze w drugiej połowie zdołali odwrócić wynik spotkania i to oni ostatecznie uzupełnili stawkę półfinalistów.

Drugiego dnia finałów LMPL (19 maja) zawodnicy drużyny BEZ FAULA okazali się nie do pokonania. Najpierw wygrywając półfinał jedną bramką, a w spotkaniu finałowym potwierdzając swoje królowanie na Politechnice Lubelskiej, które zakończyło się zwycięstwem 5:0 nad drużyną FC MMTB.

Ekipa LMPL – Piotr Rejmer

Prof. dr hab. inż. Jan Marian Olchowik (1954-2015)

Dnia 9 sierpnia 2015 r. odszedł na zawsze prof. dr hab. inż. Jan Marian Olchowik, prodziekan ds. nauki na Wydziale Inżynierii Środowiska, wieloletni dziekan i prodziekan ówczesnego Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki, dyrektor Instytutu Inżynierii Odnawialnych Źródeł Energii, a wcześniej dyrektor Instytutu Fizyki.

Prof. Jan Olchowik urodził się w 1954 roku w Toruniu. Studia z elektrotechniki rozpoczął na Politechnice Gdańskiej, a następnie kontynuował naukę na dwóch kierunkach: elektrotechnice i fizyce w Sankt Petersburskim Uniwersytecie Elektrotechnicznym. W roku 1979 obronił z wyróżnieniem pracę magisterską na temat optymalizacji technologii wytwarzania diod elektroluminescencyjnych świecących w obszarze zielonego spektrum fal elektromagnetycznych.

Po powrocie do kraju osiedlił się w Lublinie, by w 1989 roku rozpocząć swoją pierwszą pracę w Instytucie Fizyki UMCS.

W 1986 roku uzyskał stopień doktora nauk matematyczno-technicznych po obronie pracy doktorskiej dotyczącej epitaksji z fazy ciekłej czteroskładnikowych roztworów z grupy $A^{III}B^V$. Od 1987 roku pracował jako adiunkt w Katedrze Fizyki Politechniki Lubelskiej. Tu rozpoczął tworzenie laboratorium technologii cienkich warstw epitaksjalnych. Stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych w specjalności fizyka ciała stałego profesor uzyskał w 1996 roku, przedstawiając rozprawę habilitacyjną pt. „Wpływ międzypowierzchni na charakter syntezy wieloskładnikowych związków heteroepitaksjalnych $A^{III}B^V$ z fazy ciekłej i jej teoretyczny model”. Tytuł naukowy profesora uzyskał w 2008 roku.

Tematyka zainteresowań Profesora wiązała się z odnawialnymi źródłami energii oraz fotowoltaiką. Był autorem ponad 200 publikacji naukowych oraz 12 patentów.

Profesor zaangażowany był we współpracę z wieloma liczącymi się ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą, gdzie prowadził działalność naukową w ramach utworzonych zespołów badawczych. Kierował współpracą naukową z Laboratorium Fizyki Ciała Stałego INSA w Lyonie i Uniwersytetem Elektrotechnicznym w Sankt Petersburgu.

Profesor Olchowik oprócz osiągnięć naukowych miał duże osiągnięcia organizacyjne. W 1997 roku został kierownikiem Zakładu Fizyki Technicznej w Katedrze Fizyki Wydziału Za-

Profesor na zdjęciu prezentuje ogniwo fotowoltaiczne II i IV generacji (fot. M. Trembecki/Radio Lublin)

ządzania i Podstaw Techniki, przekształconej potem w Instytut Fizyki, a od stycznia 2005 roku pełnił funkcję dyrektora tego Instytutu. Po przekształceniu się Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki w Wydział Zarządzania oraz Wydział Podstaw Techniki nadal pełnił funkcję dyrektora Instytutu Fizyki WPT w latach 2008-2012. Profesor Olchowik pełnił również przez dwie kadencje funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki w latach 1994-1999, a następnie dziekana tego Wydziału w latach 1999-2005. Od 2012 roku pełnił funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Inżynierii Środowiska, dyrektora Instytutu Inżynierii Odnawialnych Źródeł Energii oraz kierownika Zakładu Fizyki Technicznej i Ekobudownictwa.

Wśród licznych sukcesów organizacyjnych prof. Jana Olchowika trzeba podkreślić utwo-

żenie na Politechnice Lubelskiej nowego kierunku studiów fizyka techniczna o specjalności konwersja energii odnawialnej.

Dzięki uzyskanej przez Profesora dotacji na budowę laboratorium fotowoltaicznego powstała nowa aula oraz łącznik pomiędzy Wydziałami Zarządzania i Podstaw Techniki, a także rozpoczęto nadbudowę tzw. części niskiej „Oxfordu”.

Prof. Jan Olchowik aktywnie uczestniczył w pracach wielu organizacji naukowych, m.in.: był członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Wzrostu Kryształów, członkiem lubelskiego oddziału PAN, członkiem korespondentem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, członkiem Rady Naukowej Lubelskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, ekspertem Ministra Gospodarki i Pracy ds. Regionalnych Funduszy Strukturalnych w dziedzinie ochrony powietrza i odnawialnych źródeł energii. Był także członkiem wielu komitetów naukowych i organizacyjnych międzynarodowych konferencji.

Za działalność związaną z pracą naukowo-badawczą był uhonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami: Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem „Zasłużony dla Politechniki Lubelskiej”, Nagrodami Rektora PL.

Profesor Olchowik miał wiele zainteresowań pozanaukowych. Lubił majsterkować, muzykować i malować. Zrealizował też młodzieńcze marzenia o lataniu – samodzielnie pilotował awionetki. Planował na emeryturze malować. Niestety w realizacji kolejnych planów przeszkodziła mu śmierć.

Media o Politechnice Lubelskiej

Remonty na lubelskich uczelniach: Roboty w budynkach dydaktycznych, stołówkach i akademikach

Na uczelniach trwa praca remontowa. To nie tylko malowanie powierzchni, ale i remonty elewacji, dachów, budownictwa i instalacji.

Prace dotyczące prac remontowych prowadzących na uczelni, jak dotychczas czy odnowienie podłóg, w niektórych przypadkach na BZ, są generalnie są dość duże inwestycje – mówi Katarzyna Bilińska, kierownik sekcji. Chodzi o zmiany elewacji budynków górnego, który przetrwał do lat 90. w tym celu. Oni są

40 lat Zarządzania na Politechnice Lubelskiej. Maria Nowicka-Skowron i Jan Stachowicz honorowymi profesorami

Celownik był ten pierwszy na kierunku inżynierii, ten drugi na chemii katalizacji. Politechnika Lubelska świętuje jubileusz powstania kierunka Zarządzania.

Koniec z ekranami? Lubelscy naukowcy badają inne sposoby na hałas drogowy

NAJNOWSZY

Studenci w Lublinie. Coraz więcej obcokrajowców na nauczalniach

Najnowsze wiadomości

Rekrutacja na studia. Politechnika Lubelska: Informatyki oblegana

NAJNOWSZE WIADOMOŚCI

Praca dla Opiekunek

Dotyczy 11 500,00 netto na Tydzień. Pomiędzy Pracą a Angi. Zapisać się!

Ważności: Regionalna - Lublin - Ochroniarz (2)

13 maja 2015

Prof. Kowal i prof. Kapitaniak doktorami h.c. Politechniki Lubelskiej

Specjalista teorii drgań i dynamiki maszyn prof. Tomasz Kapitaniak oraz specjalista z zakresu wibracji i akustyki prof. Janusz Kowal otrzymali tytuły doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej.

Senat lubelskiej uczelni przegrał ośmiu profesorów tytuły doktora honoris causa w uznaniu dla ich wybitnego dorobku naukowego i dydaktycznego.

Prof. Kapitaniak kieruje Katedrą Dynamiki Maszyn Politechniki Lubelskiej od 2003 r. jest członkiem Komitetu Mechaniki PAŃ, jego specjalnością naukowa to dynamika maszyn i teoria drgań, jest autorem publikacji w zakresie mechaniki nieliniowej (zobacz mechanika nieliniowa), współpracując z m.in. naukami inżynierskimi.

W latach 2007-2014 prof. Janusz Kowal podjął, za pracę Kapitaniak, opracowanie przez niego definicji i klasyfikacji "miękkich nieliniowych" na temat zachowań mechanicznych nieliniowych.

Informatyka dla muzyków. Zabawa w archeologa i lekcja w jednym (ZDJĘCIA)

Najnowsze wiadomości

Dawna drożdżownia w Lublinie. Młodzi architekci nagrodzeni pomysłami na jej rewitalizację

Panorama Lubelska

WYDARZENIA I PRACOWNICY MUP W LUBLINIE

PL: pół wieku Studium Języków Obcych

Dynamika hazardu i aktywne zawieszania na Politechnice Lubelskiej. Uczelnia ma dziś swoje święto

42 lata historii Politechniki Lubelskiej. Początek uczelni sięga 13 maja 1953 roku, kiedy w Lublinie utworzono Wydział Sztuki i Inżynierii. Mimo że 1953 roku zostało proklamowane w Wydziale Sztuki i Inżynierii.

13 MAJA 2015 R. - DZIEŃ POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

W tym dniu Politechnika Lubelska świętuje swoje 62. rocznicę powstania. W tym dniu Politechnika Lubelska świętuje swoje 62. rocznicę powstania. W tym dniu Politechnika Lubelska świętuje swoje 62. rocznicę powstania.

Korowód studentów przeszedł przez Lublin (video, zdjęcia)

Technologia z Hollywood na Politechnice Lubelskiej

Szanowni Państwo,
Przyjaciele i Pracownicy Politechniki Lubelskiej!

Zbliża się okres rozliczenia podatku dochodowego za rok 2015.

Zachęcamy do przekazania 1% tej kwoty na rzecz Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej, które posiada status Organizacji Pożytku Publicznego.

To z tych odpisów, składek członkowskich i darowizn powstaje budżet Towarzystwa, który w całości przeznaczony jest na Fundusz Stypendialny dla najlepszych studentów Politechniki Lubelskiej.

Wszystkich tych, którzy zechcieliby przekazać 1% podatku na rzecz Towarzystwa, informujemy, że w deklaracji PIT należy wpisać nazwę:

Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej

oraz

nr KRS 0000045725

Liczymy, że dołączycie Państwo do Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej, którzy wspierają najlepszych studentów Uczelni.

Z poważaniem

Prezes Zarządu Towarzystwa Absolwentów
i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej
Stanisław Czuba

Regulamin Funduszu Stypendialnego dla najlepszych studentów Politechniki Lubelskiej znajduje się na stronie:

[http://www.pollub.pl/pl/absolwenci/
towarzystwo-absolwentow-i-przyjaciol-pl/
stypendia-dla-najlepszych-studentow](http://www.pollub.pl/pl/absolwenci/towarzystwo-absolwentow-i-przyjaciol-pl/stypendia-dla-najlepszych-studentow)

Teksty napisali i opracowali do druku

Hanna Aleksandrowicz, specjalista, Dział Spraw Studenckich, Zespół Pieśni i Tańca PL

Edyta Alinowska, samodzielny referent, Dział Spraw Studenckich

Robert Barszczyk, specjalista, WBiA

Bożenna Blaim, starszy wykładowca, Studium Języków Obcych

Ewa Błazik-Borowa, profesor nadzwyczajny PL, Katedra Mechaniki Budowli, WBiA

Ewa Bojar, profesor zwyczajny PL, Katedra Ekonomii i Zarządzania Gospodarką, WZ

Marzena Cichorzewska, adiunkt, Katedra Zarządzania, WZ

Iwona Czajkowska-Deneka, rzecznik prasowy Politechniki Lubelskiej

Ewa Daszczyk, specjalista, Katedra Ekonomii i Zarządzania Gospodarką, WZ

Agnieszka Geneja, starszy referent, sekretariat, WPT

Gabriela Grzywna

Anna Halicka, profesor nadzwyczajny PL, Katedra Konstrukcji Budowlanych, WBiA

Milena Jagiełło-Okon, specjalista, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni

Jakub Kańkowski, Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej

Elena Mieszajkina, adiunkt, Katedra Zarządzania, WZ

Tomasz Kołtunowicz, adiunkt, Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN, WEiI

Przemysław Kowalik, adiunkt, Katedra Metod Ilościowych w Zarządzaniu, WZ

Edward Kozłowski, adiunkt, Katedra Metod Ilościowych w Zarządzaniu, WZ

Jakub Krzysiak, specjalista, Biuro Rozwoju, Promocji i Kooperacji PL, Studencka Agencja Fotograficzna PL

Edyta Łukasik, adiunkt, Instytut Informatyki, WEiI

Magdalena Maciaszczyk, adiunkt, Katedra Marketingu, WZ

Marcin Maciejewski, asystent, Instytut Elektroniki i Techniki Informatycznych, WEiI

Mirosław Malec, adiunkt, Katedra podstaw Techniki, WPT

Ewa Matczuk, kustosz, Biblioteka Politechniki Lubelskiej

Elżbieta Miłosz, starszy wykładowca ze stopniem dr, Instytut Informatyki, WEiI

Marek Miłosz, starszy wykładowca ze stopniem dr, Instytut Informatyki, WEiI

Piotr Rejmer, Dział Spraw Studenckich, Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej

Jakub Skoczyła, starszy referent, Studium Języków Obcych

Stanisław Skowron, profesor zwyczajny PL, Katedra Marketingu, WZ

Jolanta Słoniec, adiunkt, Katedra Organizacji Przedsiębiorstwa, WZ

Aneta Tor-Świątek, adiunkt, Katedra Procesów Polimerowych, WM

Andrzej Wac-Włodarczyk, profesor zwyczajny, Instytut Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEiI

Anna Walczyna, adiunkt, Katedra Ergonomii, WZ

Anita Wasilewska, referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni

Bogdan Wit, adiunkt, Katedra Zarządzania, WZ

Justyna Wójcik, samodzielny referent, Biuro Karier PL

Anna Zachaj, starszy bibliotekarz, Biblioteka Politechniki Lubelskiej

Marta Zbańska, specjalista, Biblioteka Politechniki Lubelskiej

Agata Zdyb, profesor nadzwyczajny PL, Instytut Inżynierii Odnawialnych Źródeł Energii, WIŚ

Ewelina Zięba, starszy referent, Biuro Karier PL

Jarosław Zubrzycki, adiunkt, Instytut Technologicznych Systemów Informatycznych, WM

Anna Żak, Dział Spraw Studenckich, Grupa Tańca Współczesnego PL

„Biuletyn Informatyczny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą Rektora
Adres redakcji: Politechnika Lubelska, ul. Nadbystrzycka 38 d, 20-618 Lublin
tel. 81 538 41 13, fax. 81 538 46 57
e-mail: biuletyn@pollub.pl

Zespół redakcyjny

mgr Milena Jagiełło-Okon (redaktor naczelny), mgr Anita Wasilewska

Rada programowa

prof. dr hab. inż. Stanisław Skowron (przewodniczący);
mgr Iwona Czajkowska-Deneka; mgr Elżbieta Gontarz

Stali współpracownicy

mgr inż. Robert Barszczyk; mgr inż. Agnieszka Geneja; mgr inż. Jakub Kańkowski;
dr inż. Tomasz Kołtunowicz; mgr inż. Jakub Krzysiak; dr inż. Aneta Tor-Świątek;
dr Anna Walczyna; dr hab. Agata Zdyb, prof. PL

Zdjęcia: archiwum, SAF

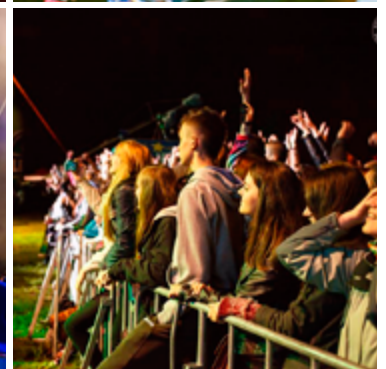
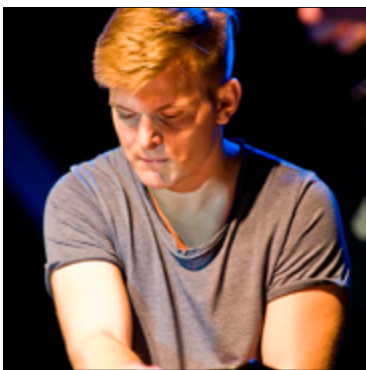
Skład i łamanie: Tomasz Piech – TRUE COLOURS, Lublin

Nakład: 500 egz.

Numer zamknięto 31.08.2015 r.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich skracania i redagowania

Juwenalia

Tancerki Grupy Tańca Współczesnego PL (fot. P. Pawluczuk)